

Libers scđs de consolatione philosophie.

Prosa prima

Ostendit post mortem fortune animū esse turbatum quem vult sanare philosophia per facundiaz loquere.

Ost hec paulisp obtricit atz vbi attentionez meā modesta taciturnitate col legit sic exorsa est. **P.** Si penitē egritudinis tue cās habitūq; cognoui. fortune prioris affectu desiderioq; tabescis.

Ea tñ animi tui statū sicuti tu tibi fingis mutata p/ q̄to rāgit oportunitatē medēdi boeciū. q̄nto pcedit ad leuia medicamēta ei. scđa ibi. uertit. **I**ntelligo. scđa ibi. **S**z vt arbitror. q̄ra ibi. s̄ tps ē. q̄nta ibi. qd ē igit o hō. **P**rimo dicit. **P**ost hec q̄ dicta sūt phia obtricit. i. tacuit paulisp. i. modicū. atq; p et. vbi. i. postq; collegit. i. i. inte. llexit meā attentionē. i. diligētā modesta taciturnitate. i. temperato silentio exorsa est. i. in cepit loq. sic. i. talit. si pro qz. ego cognoui cās. i. rōnes radicales. qz pro z. habitū. i. dispōnem tue egritudinis. i. infirmitatis. tu boeci tabescis. i. tristarit affectu. qz pro z. desiderio p̄oris fortune q̄ fut it t/ oi p̄spera. ea fortuna mutata. i. variata apud te puertit. i. mutauit statū. i. dispōnem tui animi. i. tu te mētis sicuti tu tibi fingis. **N**ō q̄ phia post p̄dicta obtricit. vt boeci magis aīo delibera to i bba phie colligē posset. et sibi r̄ndere. qz fm **S**en. in puerb. deliberare vtilia; mora tutissima est. **D**eliberandū est diu q̄cqd faciendū est semel. diserte qd audias. pba qd credas. **E**t iō phia obtricit tanq; lassata ex q̄onibus pri^o motis. vñ **S**en. in li. de x̄l. card. **N**ō sp̄ in actu sis s̄ inter/ diū aīo tuo requiē dato. z req̄es illa sit plena sapia. **N**ō de hoc q̄ dicit modesta taciturnitate. di i plex est taciturnitas. qdā moderata. alia sup̄flua. **M**oderata taciturnitas est qñ tacef qñ tace di i est. de q̄ loquit **S**en. in puerb. dicens **T**ene sp̄ vocis z silentij temperamentū. tñ in hoc libe tias incūbe vt libenti^o audias qz loq̄ris. q̄ eni nescit tace; nescit loq. **S**up̄flua taciturnitas ē qñ tacef cū loquēdū est. de q̄ dicit poeta **N**ā nimij tacuisse nocet. **N**ō q̄ boeci^o in statu miserie nō erat magnanim^o. qz habuit animū pueruz fortuna. **M**agnanim^o eni est q̄ p̄ra difformes insul ti is fortune vnanimi mētis pstantia militat s̄z **A**bers. sup. i. li. et̄. **E**t **S**en. p̄ma ep̄ ad luciliū dicit **P**rimū argumentū p̄posite mentis existimo. posse p̄sistere z secū morari. **N**ō q̄ phia dicit fortunā esse mutatā circa boeciū sicut ipse fingit. hoc dicit p tanto. qz fm rei veritatē fortuna nō erat circa ipm mutata sic phia infra probabit.

Intelligo multiformes illius pdigij fucos / z covsqz cū his quos eludē nitē blādissimā familiaritatē; dum intolerabili dolore cōfūdat quos insperata reliq̄rit.

Cuius si naturā. mores ac meritū reminiscare; nec ha buisse te in ea pulcrū aliqd. nec amisisse cognosces i. sine spe reliq̄rit. i. dimiserit. cui^o. i. fortune si tu boeci reminiscare. i. recorderis naturā. mores. ac p etiā meritū. i. dignitatē. nec etiā cognosces te boeciū in ea fortuna habuisse aliqd pulcrū nec ami sisse. z p̄ p̄ns de amissione ei^o nihil ē dolendū. **N**ō q̄ pdigij ē miraculū p̄ter solitū cursū natu re pueniens. et dicit quasi porro pducens hoies in admirationem. **V**el fm **U**guitionē prodigi um est monstrum ad vastandū paratum. dictum a prodigo gis. quod est vasto as. fortuna autem potest dici prodigiū primo quia ducit hoies in admiratōnem eo q̄ bonis malaz malis bona tri buit. **V**el dicitur prodigiū scđo mō quia vastat animū homis. prospera enim fortuna vastat animū homis per nimiam sollicitudinē. aduersa p̄ nimā desolationez **N**ō fucus in vna signifi

Hic est scđs liber boeci de p̄solatione phie q̄ p̄tinuat ad libz p̄ce dentē in hūc modū **P**ostq; phia in p̄mo li. inuestigauit cās radicales i firmitatis boeci; in hoc 2° procedit ad eius curationē. p̄mo adhibendo sibi remedia leuia. 2° remedia vali/ dioza i libz sequētib^o. hūc eni mo dū medicandi phia p̄misit boecio. **E**t diuidit iste liber in. xvi. ptes qz oāo sūt prose. z oāo mē hui^o scđi q̄ ptes patebūt. qd at in q̄libet pre agat siliter videbit. **P**rima pla di uidit. p̄mo oñt boeci^o qd phia ege rit post p̄dicta. et resumit vnā cām doloris boeci. 2° phia ponit quēdā effectū fortune. 3° excusat se de qdā.

Ego intelligo. i. cognosco multiformes fucos. i. deceptiones il lius prodigij. i. fortune. et covsqz. i. tandū. i. ipsa fortuna exeret blan/ dissimā familiaritatem cū his quos nitif. i. laborat eludē. i. decipe. dū. i. donec p̄fundat. i. protrahat intolera bili dolore eos qz fortuna insperata.

Libri scđi de consolatione philosophiæ

catione dñ color suppositus naturali color. et ponit p deceptione qz talis color decipit visu: euz facit mulierē deforme: appare pulcrā. Nō q fortuna sua familiaritate decipit hoīem et pfundit, qz dicit Sen in libro de consolatione filij Elye. Neminē aduersa fortuna pminuit: nisi quē scda decipit. Et dicit in puerbys. Fortna quē nimiu fouet: hūc stultū facit. fortuna nulli semel obesse p̄tēta est. fortuna vitrea est. dū splendet frangit. Idem ep̄ q̄rta. Neminē eo fortuna prouexit vt nō tantū illi minaret q̄ntū pmiserat. noli hui⁹ tranquillitati pfidere. memēto q mare euertit. et eodem die vbi luserūt nauigia absorbenē.

Dic phiā excusat se et quodā. d.

Sz vt ego phiā arbitror. i. opinor haud multū. i. nō multū laboraueri reuocare. i. reducē tibi hec supple p̄ dicta de morib⁹ fortune i memoriā enī p qz. tu solebas. i. psuetus fuisti p̄ntem. i. astantē fortunā. qz p et blādiētē. i. est applaudētē incessere. i. arguē virilib⁹. i. asp̄is verbis. qz p et insectabare. i. psequaris. eā fortunā de nro aditu. i. nra informatōe platis. i. pronūciatis sentētys. vey pro sed. ois subita. i. festina mutatio n̄ p̄tingit. i. aduenit sine quodā cōsiliū. i. turbatiōe animoz. sic. i. talit factū ē scilic de te vt tu discesseris paulisp. i. modicu a tua trāquillitate. i. a tua mētis quiete. Nō q sapientis et magnanimi ē p̄tra fortunā cōstantē militare et nō pusillo aio succūbē. vñ Seneca i libro de clementia dicit. Magnos viros q maligne fortune succūbē nesciuntz aduersas res sue virtutis experi mēta faciūt. Nā fm Ar. i. eth. Sapiēs scit bñ ferre fortunā qz hz se sine vituperio sicut tetragonū. op⁹ enī tetragonū quocūqz p̄icit firmū stat. sic anim⁹ sapiētis: cōstās pmanet q̄cūqz fortuna imminēte. Nō q quies ai sit p sedationē passionū q causat ex ordinatōe rōnis cū deliberatōe. s̄ subite mutationes pueniūt deliberationē rōnis. iō mutātz turbāt animū. p̄t qd dicit phiā Dis subita mutatio rez nō p̄tingit sine fluctu zc.

Dic phiā tāgit oportunitatē mendendi ipm boeciuz. d. Sed tps ē. i. instat te boeciū haurire. i. recipe. ac p etiā. gustare aliqd molle. i. facile. atqz p. i. iocūdū. i. delectabile qd leue vel delectabile trāsmisū ad interioribus hauritib⁹. i. fortioribus remedijs. Igit p g. suadela. i. p̄uasio rhetorice dulcedinis. i. rhetorici ornatus assit. i. sit p̄ns. q rhetorica p̄cedit tm̄. i. solūmō tūc recto calle. i. recta via cū nō deserit. i. nō derelinqt nra instituta. i. documenta. qz. i. et. cū hac. i. rhetorica/musica. i. ars metrica vernacula. i. famula nri laris. i. nre dom⁹. s̄. assit succinat. i. decantet nūc. i. alit qū leuios modos. i. faciliores psus. et nūc. i. alitq̄ ḡuiozes. i. difficiliozes. Nō q phiā inuitat duas scias ad curationē boeciū. i. rhetoricā et musicā. rhetoricā inuitat rōne prose i q vitē rōnib⁹ p̄suasuis: rhetoricis colorib⁹ adornatis. Musicā inuitat p̄t metz. nā sic musica vrimur arsi et thesi. i. p̄cordi eleuatione et dep̄ssione vocis. sic siliter in metro vrimur eleuatione qn̄ p̄ducte syllabe eleuant. et vrimur dep̄ssione qn̄ breues syllabe dep̄munt qdā p̄cordia proportionali. Nō dicit Tull i proemio rhetorice sue q eloquētia sine sapia plerūqz obesse p̄t. nūqz at p̄desse. cū igit rhetorica sit scia eloquendi ornare: ipa nō p̄dest sine sapia. iō dicit phiā q rhetorica tūc p̄cedit recto calle qn̄ nō deserit nra instituta q sūt instituta et documenta sapie.

Dic phiā adhibet Boecio leuia medicamenta. Vbi nō q leuia medicamenta siue remedia dicunt rōnes sūpte fm cōem vñ hoīm: p̄suadentes nō esse dolenduz de aduersitate fortune. Remedia sūt validiora sūt ratōnes q sūt p̄ cōem opionem hoīm. oñdentes qd sit sumū bonū. et

Sed vt arbitror haud multū tibi hec in memoriā reuocare laboraueri Solebas enī p̄ntem quoqz blādiētē qz virilib⁹ incessere verbis. eā qz de nro aditu platis insectabare sentētys. Vey ois subita mutatio rez nō sine quodā q̄si fluctu p̄tingit animoz. Sic factū ē vt tu quoqz paulisper a tua tranquillitate discesseris

vt tu quoqz paulisper a tua tranquillitate discesseris

Sz tps est haurire te aliqd ac degustare molle atqz iocūdū qd ad interiora transmisiū validiorib⁹ hauritib⁹ viā fecerit. Assit igit rhetorice suadela dulcedinis que tum tm̄ recto calle p̄cedit: cū nra instituta nō deserit. cum qz hac musica laris nri vernacula: nunc leuios nūc grauios modos succinat

nūc grauios modos succinat

Quid est igit o homo quod te in mesticiā luctūqz deriecit? Nouū credo aliqd inusitatūqz vidisti. Tu fortunā putas erga te esse mutatam? Erras. Vbi sp̄ eius mores sunt. ista natura. seruauit circa te p̄p̄iā potū in ipsa sui mutabilitate p̄statiā. Tal' erat cū blādiebas.

Prosa prima

cū tibi false illecebris felicitatis alluderet. Dephendi
sti ceci numinis ambiguos vultus. que sese adhuc velat
alijs: tibi tota proorsus innotuit

scdaz ponit ibi **S**i pbas. tria ibi **A**n ho. qrtā ibi. q si nec. qntā ibi. postreo equo zc. **P**rima rō
talis est. **M**ls in mesticiā z luāū deicit nisi p̄t aliqd nouū vel inusitatū p̄tingens circa ip̄m. s̄
mutatio fortune nō est aliqd nouū vel inusitatū. s̄ eius mutatio nullū debet eūcē in dolore. **D**ic̄ s̄
in l̄ra. **I**git̄ o hō. i. tu boeci qd est illud qd deiecit. i. p̄stravit te i mesticiā. qz p̄ et luāū. ego p̄bia
credo q tu boeci vidisti aliqd nouū. qz p̄ et inusitatū. i. in consuetū supple p̄tingē circa te. tu boeci
putas. i. estimas ip̄am fortunā esse mutatā. i. p̄uersaz a sua natura erga. i. circa te. erras. i. false esti
mas. qz h̄i sp̄ sūt eius mores. ista est natura ei⁹ q nūc sit aduersa. nūc p̄spera. ip̄a fortuna seruaui
circa te poti⁹ p̄ria p̄stantiā in ipsa sui mutabilitate. qz mutatio fortune est sua p̄stātia. **T**alis enī
erat. s. mutabilis cū tibi blādiebas. i. adulabaf. cū tibi alludēt illecebris. i. delectationib⁹ false fel
icitatis. i. p̄spitatis. tu dephendisti. i. cognouisti ambiguos vultus. i. dubias facies ceci numinis. i.
cece deē fortune. q. i. fortuna adhuc velat. i. occultat. sese. i. se ipsam alijs hoibus. tñ applaudendo
eis p̄spitate. ipsa tibi tota inotuit. i. manifesta est proorsus. i. oio. i. prospitate z aduersitate **N**ota
q illecebra b̄re. est delectatio carnalis illicita hominem alliciens. licz inueniatur p̄ quacunqz alia
delectatione. **N**ō sic bestia vel auicula vel piscis delectationis spe decipit. sic hō delectatione
p̄spitatis fortune fallacit̄ irretit̄. **U**n̄ **S**en. viij. ep̄. **C**lamor vitate quecūqz casus t̄bit. ad omne
fortuitū bonū suspiciosi pauidiqz subsistite. nā fera piscis spe aliq̄ oblectante decipit. **N**ō dele
ctationes fortune sūt false. nā s̄m **A**ugl. **P**rospe hui⁹ mūdi aspiratē h̄nt verā. iocūditatē fallam.
certū dolorē. incertā voluptatē. **N**ō p̄bia appellat fortunā cecū numen. **U**guil. dicit q numen
est v̄tus dei. vel ipse deus. vel dei p̄rās vel maiestas. **V**ic at̄ accipit̄ p̄ dea qz antiq̄ fortunā cole
bāt p̄ dea **N**ō q fortunā dicit esse cecā. **T**ullius in li. de amic̄. dicit fortuna vt medic⁹ ignarus
multos excecavit. nō q ipsa ceca sit: s̄ eos cecos plerūqz efficit q̄s p̄plera est. **N**ō q fortuna an
tiq̄tus depingebat̄ duplici fronte: caluaz capillata. p̄ caluā designādo aduersitatē. p̄ capillatā p̄
p̄spitatē. s̄ dicit̄ p̄bia. **D**ephend. ambig. vultu

Si pbas: vtere morib⁹ ne queraris **S**i p̄fidā phozre/
scis! sperne atqz abijce p̄nciosa ludentē. **N**ā que nūc
tibi tāti est causa meroris. hec eadē trāquillitatis esse
debuisset. **R**eliquit enim te. quā nō relicturam nemo

vnqz poterit esse securus
scis. i. p̄nciosus p̄fidā ei⁹. sperne atqz abijce fortunā ludentē. i. ludendo inferentē tibi p̄nciosa. i.
damnosa. nā fortuna q nūc est tibi cā tāti meroris p̄ sui absentia: hec debuit eē tibi eā trāquillitatē
i. securitatis p̄ sui p̄ntiā s̄ nō fuit. enī p̄ qz. fortuna reliqt̄ te. quā nō relicturā nemo vnqz poterit
esse secur⁹ **N**ō circa hoc qd dicit̄ p̄nciosa ludentē dicit̄ **S**en. **L**udit fortuna cū suis morib⁹. z q̄
dedit aufert z q̄ abstulit reddit. nec vnqz tutius ē illā experiri q̄z cū locū iniurie nō h̄z. **N**ō q
securitas maxie hoiez delectat̄ p̄t qd est appetēda. **U**n̄ **S**en vi. ep̄. **N**ec res me vlla delectabit
z sit eximia z salutaris q̄z q̄ mihi vni securus sū **N**ō q p̄spitas fortune nō reddit hoiem securū
qz dicit̄ **S**en **M**unera fortune amica putatis. insidie sunt. q̄s q̄s v̄im tutam vitam agē volet. q̄z plu
rimū p̄t. fortune b̄nficia deuictet. in q̄bus miserrimi fallunt̄. h̄ie putam⁹ hōres. in p̄cipitia cursus
iste deducit **N**ō **S**en i de rem. foris. **E**xoneravit te fortuna si intelligis. z tutiore loco posuit. da
mnū putas. remediū est. clamas q opib⁹ expoliat⁹ es. tuo vicio ista tibi iactura tā ḡuis est. nō tā
molestē ferres si tanqz pditur⁹ habuisses

An ho tu preciosam estimas abiturā felicitatem? **E**t
chāra tibi ē fortuna p̄sens. nec manēdi fida et cū dis/
cesserit allatura merorem?

nō dolendum de ei⁹ amissione. nec gaudendū de ei⁹ possessione. vñ dicit̄ in l̄ra. ho p̄ s̄. an tu estias
felicitatē abiturā. i. recessurā supple esse p̄ciosaz. z fortuna p̄ns est chāra tibi. nec est fida manēdi

in q̄ p̄sistat. z quō ad ip̄z pueniat. z
q̄ mali sūt impotentēs z boni potē
res z s̄lia. **P**rimo s̄ ont̄ p̄bia nō eē
dolēdū de fortuna qz fuit p̄ria natu
rā circa ip̄z z hoc ont̄ qnqz rōnib⁹ persuasuis.
Prima rō
talis est. **M**ls in mesticiā z luāū deicit nisi p̄t aliqd nouū vel inusitatū p̄tingens circa ip̄m. s̄
mutatio fortune nō est aliqd nouū vel inusitatū. s̄ eius mutatio nullū debet eūcē in dolore. **D**ic̄ s̄
in l̄ra. **I**git̄ o hō. i. tu boeci qd est illud qd deiecit. i. p̄stravit te i mesticiā. qz p̄ et luāū. ego p̄bia
credo q tu boeci vidisti aliqd nouū. qz p̄ et inusitatū. i. in consuetū supple p̄tingē circa te. tu boeci
putas. i. estimas ip̄am fortunā esse mutatā. i. p̄uersaz a sua natura erga. i. circa te. erras. i. false esti
mas. qz h̄i sp̄ sūt eius mores. ista est natura ei⁹ q nūc sit aduersa. nūc p̄spera. ip̄a fortuna seruaui
circa te poti⁹ p̄ria p̄stantiā in ipsa sui mutabilitate. qz mutatio fortune est sua p̄stātia. **T**alis enī
erat. s. mutabilis cū tibi blādiebas. i. adulabaf. cū tibi alludēt illecebris. i. delectationib⁹ false fel
icitatis. i. p̄spitatis. tu dephendisti. i. cognouisti ambiguos vultus. i. dubias facies ceci numinis. i.
cece deē fortune. q. i. fortuna adhuc velat. i. occultat. sese. i. se ipsam alijs hoibus. tñ applaudendo
eis p̄spitate. ipsa tibi tota inotuit. i. manifesta est proorsus. i. oio. i. prospitate z aduersitate **N**ota
q illecebra b̄re. est delectatio carnalis illicita hominem alliciens. licz inueniatur p̄ quacunqz alia
delectatione. **N**ō sic bestia vel auicula vel piscis delectationis spe decipit. sic hō delectatione
p̄spitatis fortune fallacit̄ irretit̄. **U**n̄ **S**en. viij. ep̄. **C**lamor vitate quecūqz casus t̄bit. ad omne
fortuitū bonū suspiciosi pauidiqz subsistite. nā fera piscis spe aliq̄ oblectante decipit. **N**ō dele
ctationes fortune sūt false. nā s̄m **A**ugl. **P**rospe hui⁹ mūdi aspiratē h̄nt verā. iocūditatē fallam.
certū dolorē. incertā voluptatē. **N**ō p̄bia appellat fortunā cecū numen. **U**guil. dicit q numen
est v̄tus dei. vel ipse deus. vel dei p̄rās vel maiestas. **V**ic at̄ accipit̄ p̄ dea qz antiq̄ fortunā cole
bāt p̄ dea **N**ō q fortunā dicit esse cecā. **T**ullius in li. de amic̄. dicit fortuna vt medic⁹ ignarus
multos excecavit. nō q ipsa ceca sit: s̄ eos cecos plerūqz efficit q̄s p̄plera est. **N**ō q fortuna an
tiq̄tus depingebat̄ duplici fronte: caluaz capillata. p̄ caluā designādo aduersitatē. p̄ capillatā p̄
p̄spitatē. s̄ dicit̄ p̄bia. **D**ephend. ambig. vultu

Vic ponit scdām rōnē q̄ talis ē.
De illius amissione nō est dolendū
qd est p̄nciosū z q̄ habito hō nun/
qz est securus. fortuna est h̄mōi vt
tāgit in l̄ra. s̄ zc. **D**ic̄ s̄. **S**i pbas. i.
approbas fortunā vtere morib⁹ ei⁹.
ne queraris. i. queraris. si phozre/
scis. i. p̄nciosus p̄fidā ei⁹. sperne atqz abijce fortunā ludentē. i. ludendo inferentē tibi p̄nciosa. i.
damnosa. nā fortuna q nūc est tibi cā tāti meroris p̄ sui absentia: hec debuit eē tibi eā trāquillitatē
i. securitatis p̄ sui p̄ntiā s̄ nō fuit. enī p̄ qz. fortuna reliqt̄ te. quā nō relicturā nemo vnqz poterit
esse secur⁹ **N**ō circa hoc qd dicit̄ p̄nciosa ludentē dicit̄ **S**en. **L**udit fortuna cū suis morib⁹. z q̄
dedit aufert z q̄ abstulit reddit. nec vnqz tutius ē illā experiri q̄z cū locū iniurie nō h̄z. **N**ō q
securitas maxie hoiez delectat̄ p̄t qd est appetēda. **U**n̄ **S**en vi. ep̄. **N**ec res me vlla delectabit
z sit eximia z salutaris q̄z q̄ mihi vni securus sū **N**ō q p̄spitas fortune nō reddit hoiem securū
qz dicit̄ **S**en **M**unera fortune amica putatis. insidie sunt. q̄s q̄s v̄im tutam vitam agē volet. q̄z plu
rimū p̄t. fortune b̄nficia deuictet. in q̄bus miserrimi fallunt̄. h̄ie putam⁹ hōres. in p̄cipitia cursus
iste deducit **N**ō **S**en i de rem. foris. **E**xoneravit te fortuna si intelligis. z tutiore loco posuit. da
mnū putas. remediū est. clamas q opib⁹ expoliat⁹ es. tuo vicio ista tibi iactura tā ḡuis est. nō tā
molestē ferres si tanqz pditur⁹ habuisses

Vic p̄bia pōit triā rōnē q̄ tal̄ est
Istud nō est purandū p̄ciosū z chā
rū qd nō est māsūrū. z suo recessu ē
afflicturū. s̄ fortuna est h̄mōi. s̄ non
ē reputāda p̄ciosā z chāra. z p̄ p̄ns
ē reputāda p̄ciosā z chāra. z p̄ p̄ns

Prosa prima scđi

z cū discesserit ē allatura. i. adductura merore. q. d. nō debet essiari p̄ciosa. **Nō** q̄ appellat for-
tunā felicitatē. qz fm **Arj.** fortuna vel est felicitas; vel est p̄ria felicitati. vñ in li. de bō for. dicit
q̄ nō p̄tingit esse felicē sine reb̄ exteriorib̄ quaz fortuna ē dñā. **Et** hoc est intelligendū de feli-
citate politica; nō speculatiua q̄ p̄sistit in adū sapie. **Nō** fortuna discedens inducit merore. qz
dicit **Sen** in li. de tranquillitate animi. **L**etiores reliq̄t q̄s fortuna nunq̄ respexit q̄s quos deseruit.
z boeci⁹ postea dicit q̄ infelicissimū gen⁹ fortunū est felicem fuisse

Hic ponit q̄rtā rōnem q̄ talis ē
Illud qd̄ est indicium future miserie
nec est charū nec p̄ciosū. nec p̄ p̄ns
de ip̄o dolēdū. fortuna est hmoi. sic
tangit in lra. vñ dicit q̄ fortuna si nec
p̄t retineri. i. h̄i ex arbitrio. i. s̄z vo-
luntatē. z ipsa fugiens. i. recedens fa-
cit calamitosos. i. miseros. qd̄ aliud
est fortuna fugax q̄ qd̄ā indicium. i.
signū future calamitatis. i. miserie.

enī p̄ qz. neq̄ sufficit intueri. i. inspicē illd̄ qd̄ sitū est. i. posituz ē añ oculos. i. qd̄ p̄ns ē. vey p̄ s̄. p̄u-
dentia. i. h̄o prudens metit. i. mensurat exit⁹. i. fines rez. qz p̄ z. eadē mutabilitas. i. instabilitas in
alterutro. i. in aduersitate z p̄speritate. nec facit minas. i. insidias fortune esse formidādas. i. timen-
das. nec facit blandicias esse exoptādas. i. desiderādas. **Nō** calamitas ē miseria cū aliq̄s nihil
h̄z nec i re nec in spe. et est dicta a calamo q̄ est vacuus z inanis. **Nō** q̄ nō sufficit solū intueri
p̄ntia s̄ etiā futura. qz lz q̄nq̄ p̄ma salua fiant iudicia: vltima tñ alteri⁹ saporis in q̄namēta p̄ma
nebit. **Hec** in fine de disc̄. scholar. **Et** **Tull.** y. rheit. dicit **Errāt** q̄ in p̄speris oēs impetus for-
ne putāt effugisse sapient̄ cogitant. in tp̄ibus p̄speris cās aduersas reformidāt. **Et** **Sen** i de q̄t
tuoz d̄l. card. dicit **Si** prudens es: anim⁹ tuus t̄bus tp̄ibus dispenset. p̄ntia ordina. futura pui-
de. z p̄terita recordare. **Nā** q̄ nihil de p̄terito cogitat: p̄dit vitā. **Qui** nihil de futuro p̄meditat p̄
oia incautus incedit. **Pone** añ animū tuū mala futura z bona. vt ista possis sustinē. z illa mode-
rari. z **Sanfredus** in poetria. **Exempla** sirenes habe doceris in illis. **Sub** meliori statu sp̄ p̄io-
ra caueto. **Nulla** fides rez sequit̄ p̄ mella venenū. **Et** claudit nox atra diem nebulę qz serenum.

Hic ponit q̄ntā rōnem q̄ talis ē
Quicūq̄ alteri⁹ ingo se sūmittit oz
q̄ mores ei⁹ patient̄ sustineat. s̄ h̄o
affectiōe t̄paliū sūmittit se ingo for-
tune q̄ oportet q̄ mores fortune pati-
enter toleret. **Qñ** sic iniuste agit q̄
vult imponē legē dñe sue: ita volēs
imponē legē fortune agit iniuste. **Hic**
rōnem p̄tendit in lra. scđo declarat dictū suū p̄ qd̄ā silia. ibi **Si** vētis. **P̄rio** dicit **Postremo**. i. vl-
timo dicā q̄ oportz vt tu tolere. i. patiaris eā aio. i. p̄stati aio q̄cqd̄ gerit. i. sit intra aream for-
ne. i. intra mūdū cū semel sūmiseris. i. subiugaueris colla. i. tua ingo fortune appendo t̄palia tan-
q̄ p̄mia tuoz meritor. qz p̄ s̄. si velis scribē. i. scribendo imponē legē manēdit z abeūdi ei quā tu ti-
bi dñam sponte elegisti. nōne fueris iniuri⁹. z impatia. i. p̄ impatiam tuaz eracerbabis. i. argues
fortē. i. fortunā quā nō possis p̄mutare? **Nō** q̄ p̄hia mūdū appellat areā fortune. qz sic i area tri-
tulādo torquent̄ manipuli. sic fortuna i mūdo torquet hoies. nūc p̄speritate: nūc aduersitate rotādo

Nō circa s̄ q̄ dicit. nōne iniuriosus fueris q̄ iusticia ē libertas animi t̄buens vnicuiq̄ qd̄ suū
est fm suā dignitatē. deo amorē z obiam. maiori reuerentiā. pari p̄cordiā. z minori disciplinā. **Si**
q̄ famulus vellet imponē legē dñe sue cui tenet exhibē reuerentiā: operaret̄ i iusticiā. **Nō** qui-
cūq̄ afficit bonis exteriorib̄ z mutat fm mutationē eoz d̄ esse subiect⁹ fortune z colla sua ingo
ei⁹ sūmittere. qz fortuna est dñā bonoz exterioroz. **Talis** at̄ fuit boeci⁹. q̄ iniuriabat̄ fortune volēs si
bi imponē legē manēdit̄ recedēdi

Hic p̄bat dictū suū p̄ qd̄ā silia. s̄.
q̄ fortuna nō sit in p̄tate homis. d.
Si p̄mitteres vela vētis: vento tu
ducceris nō quo volūtas tua pete

Q si nec ex arbitrio retineri p̄t z calamitosos fugiēs
facit. quid est aliud fugax q̄ future quoddā calamita-
tis indicium? **Neq̄** enī qd̄ ante oculos sitū est: succede-
rit. intueri **R**erū exitus prudētia metit. eadēq̄ in al-
terutro mutabilitas: nec formidādas fortune minas:
nec exoptandas facit esse blandicias.

Postremo equo animo tolere oportet. quicqd̄ inter
fortune aream gerit. cū semel ingo ei⁹ colla sūmiseris.

Q si manēdi abeundiq̄ scribere legē velis ei. quā tu
tibi dñam sponte elegisti nonne iniurius fueris et im-
patientia sortem exacerbes quā p̄mutare nō possis?
tibi dñam sponte elegisti. nōne fueris iniuri⁹. z impatia. i. p̄ impatiam tuaz eracerbabis. i. argues
fortē. i. fortunā quā nō possis p̄mutare? **Nō** q̄ p̄hia mūdū appellat areā fortune. qz sic i area tri-
tulādo torquent̄ manipuli. sic fortuna i mūdo torquet hoies. nūc p̄speritate: nūc aduersitate rotādo
Si ventis vela p̄mitteres nō quo volūtas peteret s̄
quo flatus impellerēt promoueres. **Si** arnis semina

Retrū primū li.ij.

crederes/feraces int̄ se annos sterilesq; p̄clares? For-
tune te regendū dedisti: domine moribus oportet ob-
temperes. Tu nō voluentis rote impetū retinē co-
naris? At omnium mortaliū stolidissime. si manere in-
cipit: fors esse desistit

q; obtemperes. i. obedias morib; dñe. nō p̄ h̄ tu conaris. i. laboras retinē impetū. i. cursū voluentis
rote. i. mobilis fortune. z frustra laboras. **P** stolidissime. i. stultissime oim mortaliū nescis tu q; si
fors. i. fortuna incipit manē. i. stabilē esse q; tūc desinit. i. desistit esse fors. Sic enī nō simul stāt q;
aliq; sit hō z nō sit rōnalis. sic nō stāt simul q; sit fortuna z nō sit mutabilia. **Nō** q; sic p̄mit-
tens velū vento: ampli⁹ nō est in ptate sua duci q; vult s; fm impetū venti ducit. z sic cōmittens
semina agro: nō est in ptate eius q; pueniāt anni fertiles vel steriles. Sic a fili q; p̄mittit se for-
tune nō est in ptate sua vt habeat fortunā p̄perā vel aduersam. **Nō** circa hoc q; dicit volū-
tis rote q; antiq̄tus fortuna depingebat cū rota hac rōne. **Nā** in rota sūt quattuor diuersitates
vna ē ps̄ sūma. alia infima. t̄tia qua de sūmo descendit ad imū. q̄rta qua de imo ascendit ad sū-
mū. **S**icuter in hoib; inueniunt̄ q̄tuor varietates. quidā enī sūt in sūma p̄sp̄itate. tales sūt eleua-
ti in rota fortune. alij sūt in sūma aduersitate. tales iacent deiecti sub rora. tertij declināt de p̄spe-
ritate i aduersitate. tales descendūt de sūmitate rote. q̄rti p̄cedūt de aduersitate in p̄sp̄itate. ta-
les ascendūt rotā fortune. **U**n̄ eleuat⁹ in rota fortune dicit **G**lorior elat⁹ descendens dicit. de-
scendo mortificat⁹. **D**eiectus dicit **I**nfim⁹ are rotor. ascendens dicit. letus ad alta vehor. **Nō** q;
natura nō assuescit in p̄riū. nā si lapis millefies projiciat sursū: non assuescit ascendē sursū: cū na-
tura eius sit descendē. **S**ic ḡ esset stolidissim⁹ q; laboraret alicui auferre suā naturā. sic stolidus
est q; laborat fortune auferre mutabilitatē q; ē ei⁹ natura. ḡ dicit p̄bia **A**t oim stolidissime. zc

Retrū iambicū hyponactiū

Hec cū supba x̄terit vices dextra
Exestuantis more fertur euripi

Dudum tremendos seuā proterit reges

Humilem q; victi subleuat fallax vultuz

Non illa miseros audit. aut curat fletus

Utroq; gemitus dura quos fecit ridet

Sic illa ludit. sic suas probat vires

Magnū q; suis monstrat ostentum

Siquis visatur vna stratus ac felix hora

.i. spontaneē gemit⁹ miserorū q̄s fecit. sic illa ludit. sic p̄bat. i. experit̄ suas vires. z ip̄a mōstrat su-

is magnū ostentū. i. miraculū. si q̄s visat̄ vna hora stratus .i. aduersitate depressus. z felix. i. p̄spe-

ritate eleuat⁹. q. d. fortuna videt̄ exhibē suis. i. hoibus q; bonis ei⁹ inhiat̄ magnū miraculū q̄n̄ ali-

q̄s subito videt̄ mutari de aduersitate in p̄sp̄itatē. z ecōuerso. **Nō** q; fortuna dī supba eo q;

nullū veref. nec aduertit p̄bitatē. nec maliciā alicui⁹. etsi vocat̄ more supborū obaudit. **Nō** q;

euripus fm aliq̄s est v̄ctus turbis. et dī euripus q̄i curus rapidus. z ē curus nomē v̄cti. fm ali-

os at̄ z forsan meli⁹. euripus ē brachiū vl̄ sinus maris cui⁹ decursus ē incertus. z p̄t̄ incertū

dir̄nē sui cursus: frequēt̄ piclitant̄ ibi naues. z dī ab eu qd̄ ē bonū. et ripa q̄i bō ripa. p̄ p̄riū. **S**i

cut̄ ḡ cursus euripi estuans ē incertus. scz mutabilitas fortune. **Nō** de opatione fortune q̄lit̄

hos eleuat z hos dep̄mit loquit̄ **A**lan⁹ in anti-claudiano dicens **P**recipitē mouet illa rotā mor⁹

q; labor. **N**lla quies claudit. nec s̄st̄nt̄ ocia motu. **N**os p̄mit. hos eleuat. hos deicit. erigit illos

Cogit z in varios hoies descendē casus. **E**t samariens̄ als̄ paup̄ **V**ericus. **Q**uicqd̄ agas. q̄cqd̄

dicas. q̄cqd̄ patiaris **Nō** facis vt retrahas que mea dextera trahit. **S**ic ego primatū v̄neras

daq; scepra tenebo. **E**t p̄. velle meo: mel tibi fel q; dabo.

Dic incipit p̄mū metrū hui⁹ scdī qd̄ dī hypo-
nactiū ab inuetrore qz labor nautaz cāru h̄mōj
metri subleuat. z dī metrū iambicū a pede p̄d̄n̄an-
te. **E**st at̄ iamb⁹ pes p̄rius trocheo. p̄st̄s ex p̄ri-
ma breui z vlt̄ia lōga. z dī metrū trimetrū. h̄z enī
hoc metrū h̄z sex pedes. t̄n̄ p̄putādo duos pedes
p̄ metro: erit metrū trimetrū. in q; metro p̄bia de-
scribit mores fortune dicēs. **C**ū. f. hec fortuna ver-
terit vices. i. alternationes p̄sp̄eritatis z aduersi-
tatis supba dextera. et cū fert more euripi. i. ma-
ris estuantis. i. inundātis. tūc fortuna seuā. i. cru-
delis proterit. i. p̄culcat reges dudū tremendos
.i. metuēdos. z ipsa fallax subleuat z aduersitate
humilē vultū victi. i. depressi. nec ipsa audit flet⁹
nec curat miseros. i. paupes. et ip̄a ex̄ns dura qz
n̄ fleat̄ ad volūtatē hoim. ridet. i. deridet vltro
z ip̄a mōstrat su-

Hic incipit p̄sa scđa hui⁹ scđi i
qu a p̄bia p̄bat boecio nō esse p̄que
rendū de fortuna. qz nihil sibi abstu
lit. z̄ introducit fortunā alloquentē
boeciū. **Et** diuidit qz p̄mo p̄suadet
boecio introductionē fortune. z̄ in/
troducitur eā ibi. **Quid** tu o hō. **Pri**
mo p̄bia dicit **H** boeci ego p̄bia vellē
aduertere an ius. i. iusticia postulet hoc.
Nō q̄ similitudo oꝛonis q̄nqz generat fastidiuz. ideo q̄nqz
ip̄am oportet mutari. vñ **Tull.** iij. li. r̄hetorice dicit **S**ermonē in dicendo p̄mutari oportet vt fa
cile satietas varietate vitet. iō p̄bia h̄ variat oꝛonem p̄ introductionē noue p̄sone: vtendo p̄so/
popeia q̄ figura a **Tullio** vocat̄ **C**onformatio. **P**ersuadet igit̄ p̄bia boecio introductionē fortu
ne dicens. **V**ellem autē z̄

Hic p̄bia introducit fortunā al/
loquētē boeciū q̄ oñt q̄rimoniā ip̄i
us esse iniustā. qz nihil sibi abstulit.
Priō q̄ fortuna oñt q̄ nihil boecio
iniuste abstulit. z̄ quādā r̄nsonē bo
eciū excludit. ibi. **An** tu mores. p̄mo
facit qđ dicit̄ ē. z̄ r̄ndet tacite q̄sti
onē. ibi. an ego. **P**rimo dicit̄ fortuna
ad boeciū **H** tu hō quid agis. i. ve/
ras vel facis me res̄ q̄tidianis. i. as/
siduis q̄relis? q. d. facē nō deberes.
Quā tibi fecim⁹ iniuriā? q. d. nullā.
Que tua bona tibi detraxim⁹? q. d.
nullā. **C**ōtende mecū i iudicio de pos
sessione opū z̄ dignitatū corā q̄cūqz
iudice. et si mōstraueris aliqd̄ ee p̄ri
um hoz bonoz cuiusqz mortalīū. e/
go sp̄ore p̄cedā tibi ea q̄ repetis fu
isse tua. **Q**z at nō sint tua: nec alic⁹
hois p̄pria. p̄bo tibi. qz cū natura p̄
duxit te de vtero m̄ris ego suscepi
te nudū z̄ inopē. i. carentē oib⁹ reb⁹
z̄ foui te meis opib⁹. et ego p̄ona
.i. p̄rompta educaui. i. nutritui te in/
dulgenti⁹. i. clementi⁹ fauore. i. gr̄a
mea. qđ te nūc facit impatientē nr̄i
.i. nos qz si boeci⁹ a p̄ncipio nō fuisset nutrit⁹ p̄spirate fortune: nō fuisset impacēs de amissione
ei⁹. **Et** subdit **E**go circūdedi te affluentia z̄ splendore oim bonoz q̄ sūt mei iuris. i. p̄tatis. nūc at
libet. i. placet mihi recē hē manū. tu habes gr̄am. i. mihi referre gr̄as. tanqz vsus alienis. nō habes
ius q̄rele tanqz tua p̄dideris. **Q**uid igit̄ ingemiscis q̄rulando? nllā tibi a nob̄ illata ē violentia.
opes honores. z̄ cetera taliū sūt mei iuris. i. p̄tatis. z̄ famule mee. s. hōres z̄ p̄tates recognoscūt me
dn̄az. mecū veniūt. mecū recedūt. **A**udaacter affirmē si tua forent q̄ p̄q̄reris amissa: nllō mō ea p̄
didisses. **N**ō q̄ tota rō fortune i hoc p̄sistit. **N**ulli manet rōnabilis q̄rimonia de eo q̄ nihil ali
ozū aufert sed propria pro suo libito disponit. sed fortuna nihil abstulit quod erat boeciū sed pro
pria disposuit pro suo libito. **E**rgo. z̄. **N**ō de hoc q̄ dicit. que tibi tua. **S**eneca dicit in de re/
med. **N**ō est tuū qđ fortuna fecit ee tuū. **A**lienū est omne q̄cqd̄ oprādo euenit. et nihil ip̄si p̄priū
putari licet qđ eripi p̄t. **N**ō qz hō p̄ducit nudus ex vtero m̄ris p̄ hoc inuit magna ei⁹ miseria
si enī hō nudus nasceret̄ z̄ nllō indigēt: min⁹ esset miser. s. qz nud⁹ nascit̄: nihil possidens z̄ plib⁹
indigēs. iō magl. miser ē. **U**n paup̄ **H**enric⁹ **P**rim⁹ in mūdo tecū tua quāta tulisti. **N**ud⁹ eras
prim⁹ z̄ postea nudus eris. **N**ō q̄ hō exteriora nō sūt p̄pria hois qz dicit **S**en. **N**ihil p̄priū di
cas qđ mutari p̄t fortuna. **R**eposcit qđ dedit donū. qđ dari potuit auferri potuit. et qđ fortuna
Nō dedit: non eripit.

**Disputatio fortune cū boecio que
eam velit p̄stringere quasi propriaz.**

Vellem autē pauca tecuz fortune ipsius verbis
agitare. **Tu** igit̄ an ius postulet animaduerte

Quid tu hō ream me q̄tidianis agis querelis? **Q**uaz
tibi fecim⁹ iniuriam? **Q**ue tibi tua detraximus bona?
Quouis iudice de opū dignitatuzqz mecū possessione
ptende. **E**t si cuiusquaz mortalīū p̄priū quid hoz esse
monstraueris: ego iā tua fuisse que repetis sp̄onte cō
cedam. **C**ū te matris vtero natura p̄duxit: nudū om
nibus reb⁹/inopemqz suscepti: meis opibus foui. z̄ qđ
te nūc impatientē nostri facit: fauore p̄ona indulgen
tius educaui. omniū q̄ mei iuris sunt affluētia z̄ splē/
dore circūdedi. **N**ūc mihi retrahē manuz libet. habes
gratiā velut vsus alienis. nō habes ius querele: tan/
qz proflus tua p̄dideris. **Q**uid igit̄ ingemiscis? **N**llā
tibi a nobis est allata violentia. opes. honores. cetera
qz taliū: mei sunt iuris. **D**ominā famule cognoscunt.
mecū veniūt: me abeūte discedūt. **A**udaacter afirmē
si tua forent q̄ amissa p̄quereris: nllō mō perdidisses.

An ego sola meū ius exercere phibebo? Licet celo
 pferre lucidos dies. eosdē q̄ tenebrosos noctib⁹ con
 dere. Licet anno tre vultū/nūc florib⁹ frugib⁹ q̄ redi
 mire. nūc nimbis frigorib⁹ q̄ pfundē. Jus ē mari nūc
 strato equore blādiri: nūc pcellis ac flūdib⁹ inhorre
 scere. Nos ad pstantiā nris morib⁹ alienaz inexpleta
 hoim cupiditas alligabit? Hec nra vis ē. hūc p̄tinuū
 ludū ludim⁹. rotā volubili orbe x̄samus. infima sum/
 mis/sūma infimis mutare gaudem⁹. Ascēde s̄ placz.
 s̄ ea lege: ne vti eū ludicri mei ratio poscit descendē:
 iniuriā putes

nūc pfundē eā nimbis .i. pluuijs z frigorib⁹ sic in autūno z hyeme. Jus .i. nat
 tura est mari nūc .i. aliqn̄. s̄ tpe sereno blādiri .i. blādū esse eāre strato .i. paci
 fico. s̄ tpe tempestatis inhorrescē .i. horridū apparē pcellis ac flūdib⁹ .i. inūdationib⁹. nūqd̄ inex
 pleta .i. insatiabil̄ cupiditas hoim alligabit nos ad pstantiā: alienā nris morib⁹. q̄. d. Non. etenim
 hec est nra vis .i. naturalis ptās. hūc ludū p̄tinue ludim⁹. rotā x̄samus volubili orbe .i. veloci cir
 culatione. z nos gaudem⁹ mutare infima .i. aduersa sūmis .i. p̄p̄is. z sūma infimis .i. p̄spa aduers⁹
 Tu boeci ascēde rotā nram s̄ placet. s̄ ea lege .i. p̄ditione. vti ne putes tibi fieri iuriā s̄ p̄tigit te
 descendē cū rō mei ludicri .i. ludi iocosi hoc poscet. Nō q̄ qlibet res i sua naturali opatōe dele
 at. frustra s̄ laborat. q̄ naturā rei auferre conat̄ cū natura nō assuescat i p̄trariū. vñ paup̄ hen/
 ric⁹. Nōne sua licite quis sic vti arte. Ad sibi fors dederit vti ois hō. Miles equis. piscator
 aquls. z cleric⁹ hymnis. Nauta fretis. pugiles marte. poeta metris. z Seminat in spinis nature.
 iura rēctans. Nō q̄ diē cupiditatē hoim esse inexpletā. qz diē Ar. l. j. polis. Infinita ē p̄cupia
 hoim ad cui⁹ repletionē mltri viuūt. Et Auicēna xvi ep̄. Naturalia desideria finita s̄. ex falsa at
 opione nascentia vbi desinat nō hnt. Et lxxij ep̄. Dia aliqs̄ p̄temnē p̄t. oia at hīc nō p̄t

An tu mores ignorabas meos? Nesciebas Cresū re
 gem lydoz Cyro paulo ante formidabilē: mox dein/
 de miserandū rogi flāmis traditū misso celitus imbre
 defensū? Num te preterit Paulū perū regis a se ca/
 pti calamitatibus pias impendisse lachrymas? Quid
 tragediaz clamor aliud deslet. nisi indiscreto iatu for/
 tunā felicia regna vertentem? Nōne adolescentulus

.i. duo polia vini altez qdē malū/aliud aut bonū i io/
 nis limine iacere didicisti? Quid si vberius de bono/
 rū pte sumpsisti? Quid si a te nō tota discessi? Quid si
 hec ipsa mei mutabilitas iusta tibi causa est sperandi
 meliora? Tū ne aio p̄tabescas. et intra p̄mune oibus
 regnū locatus p̄prio iure viuere desideres
 eulus didicisti iacere in limine. i. in tomo iouis duo dolia. vñ bonū. aliud malū. de qbus oportu
 it vāquēq; intrantē gustare? Quid p̄q̄reris si vberius de bonoz pte sumpsisti? Quid p̄queris
 si a te nō tota discessi? Quid p̄q̄reris si hec mei mutabilitas ē tibi iusta causa sperandi meliora?

Vic rīdet tacite qōni. Dicet alij
 q̄s fortūe. lz bō exteriora s̄ tua: tū
 p̄ q̄ ea hōi p̄tulisti nō deberes am
 pli⁹ auferre. huic qōni rīdet fortūe
 d. q̄ hoc esset p̄ ius z p̄ naturā suā
 quā nlls dz sibi auferre. imo debet
 vti sic et cetera res vtunt sua natu
 ra. vñ diē. Nūqd̄ ego sola phibeos
 exercē ius meū? cū oia alia exercēt
 naturā suā qd̄ declarat. qz licet .i. li
 cituz est celo pferre lucidos dies z
 eos p̄dere .i. abscondē tēbrosos nocti
 b⁹. z licz āno redimire .i. ornāe vult
 rū .i. sup̄ficiē tre. nūc .i. aliqn̄ florib⁹
 sic in vere. nūc frugib⁹ sic in estate
 sic in autūno z hyeme. Jus .i. nat
 tura est mari nūc .i. aliqn̄. s̄ tpe sereno blādiri .i. blādū esse eāre strato .i. paci
 fico. s̄ tpe tempestatis inhorrescē .i. horridū apparē pcellis ac flūdib⁹ .i. inūdationib⁹. nūqd̄ inex
 pleta .i. insatiabil̄ cupiditas hoim alligabit nos ad pstantiā: alienā nris morib⁹. q̄. d. Non. etenim
 hec est nra vis .i. naturalis ptās. hūc ludū p̄tinue ludim⁹. rotā x̄samus volubili orbe .i. veloci cir
 culatione. z nos gaudem⁹ mutare infima .i. aduersa sūmis .i. p̄p̄is. z sūma infimis .i. p̄spa aduers⁹
 Tu boeci ascēde rotā nram s̄ placet. s̄ ea lege .i. p̄ditione. vti ne putes tibi fieri iuriā s̄ p̄tigit te
 descendē cū rō mei ludicri .i. ludi iocosi hoc poscet. Nō q̄ qlibet res i sua naturali opatōe dele
 at. frustra s̄ laborat. q̄ naturā rei auferre conat̄ cū natura nō assuescat i p̄trariū. vñ paup̄ hen/
 ric⁹. Nōne sua licite quis sic vti arte. Ad sibi fors dederit vti ois hō. Miles equis. piscator
 aquls. z cleric⁹ hymnis. Nauta fretis. pugiles marte. poeta metris. z Seminat in spinis nature.
 iura rēctans. Nō q̄ diē cupiditatē hoim esse inexpletā. qz diē Ar. l. j. polis. Infinita ē p̄cupia
 hoim ad cui⁹ repletionē mltri viuūt. Et Auicēna xvi ep̄. Naturalia desideria finita s̄. ex falsa at
 opione nascentia vbi desinat nō hnt. Et lxxij ep̄. Dia aliqs̄ p̄temnē p̄t. oia at hīc nō p̄t

Vic fortuna excludit rñsonē. bo
 ecij. posset enī dicē boecius. D for/
 tuna ego p̄questus suz de tua muta
 bilitate quia ignoravi mores tuos:
 hāc rñsonem excludit fortūa p̄ plu
 ra nota boecio ex q̄b⁹ poterat p̄p̄e/
 dere mores z stabilitatē suā z dicit
 Nūqd̄ tu ignorabas mores meos?
 q. d. nō. Nesciebas qnō Cresus rex
 lydoz q̄ p̄cius erat formidabilis cy
 ro regi periaz. s̄ postea captus fuit
 a Cyro . et traditus ignibus ad cre
 mandū. s̄ imbre misso celit⁹: fuit de
 fensus z enast. Nūquid etiaz p̄terit
 te quō Paulus p̄sul rōnus fudit pi
 as lachrymas sup̄ calamitatibus .i.
 miserijs p̄si regis quē captiuauerat.
 Quid enī aliud deslet clamor ēgedi
 arū .i. poematū rep̄hendentū vicia
 hoim nisi me fortunā subuertentes
 felicia regna indiscreto iatu .i. incer
 to euentu? Nōne ep̄is adolescentu
 tus didicisti iacere in limine. i. in tomo iouis duo dolia. vñ bonū. aliud malū. de qbus oportu
 it vāquēq; intrantē gustare? Quid p̄q̄reris si vberius de bonoz pte sumpsisti? Quid p̄queris
 si a te nō tota discessi? Quid p̄q̄reris si hec mei mutabilitas ē tibi iusta causa sperandi meliora?

.i. prospera. tñ ne p nō stabescas. i. deficias aīo. 7 tu locatus infra cōe regnū oibus. s. in mundū de
sideras vinē p̄rio iure qz h̄ esse nō p̄t vt eximaris a cōi lege hoim. **Nō** q̄ cū **Cresus** rex lydo
rū esset pugnaturns p̄ regē plax ipse p̄iuluit apollinē de successu pene. q̄ rñdit sibi hmōi x̄sclō
Cresus p̄det alim transgressus plima regna. **Am** est fluit q̄dam **Quē** x̄sclū **Cresus** sic intel
lexit q̄ **Cresus** transgressus alim p̄det. i. destruet plima regna ipsius **Cyri**. s. apollo sic intellexit
Cresus transgressus alim p̄det. i. amitteret plima regna sua. 7 hoc p̄igit. nā ipse cū trāsgressus cēt
alim vidus est a **Cyzo**. 7 in ignē positus: s̄ tāta inundatio pluuię facta fuit q̄ extindus fuit ignis
7 euasit. 7 q̄ cū multū gloriaret: dixit filia sua noie fama. **O** p̄ expecta vltimū diē: an̄ quē nō ē
glāndū. **Quadā** nō nocte vidit **Cresus** i somno q̄ esset sup altā arborē vbi **Jupiter** cū rigabat.
7 p̄bebus eū siccabat. qd̄ somnū cū rettulisset filie sue rñdit filia. **Tu** eris capt⁹ a **Cyzo**. et i cru
ce suspensus. vbi iupit. i. pluuia te rigabit. 7 p̄bebus. i. sol te siccabit. qd̄ ad vltimū p̄igit. ex q̄ p̄
pendi mutabilitas fortune. **Nō** q̄ **Paulus** p̄ul roman⁹ missus fuit pugnare p̄ regez plax. q̄
erat sup̄bissim⁹ hoim. cū aut̄ ipm̄ deuicisset: p̄siderās p̄speritatē p̄teritā 7 aduersitatē p̄ntez eius:
morus pietate fleuit sup̄ ipm̄. et dimisit eū. ex q̄ filiter p̄pendit mutabilitas fortune. **Nō** q̄ traj
gedia est carmen rephensiuū vicioz: incipiens a p̄speritate: desinens in aduersitate. **Et** dī a tra
gos grece qd̄ est hircus latine. 7 odos cantus. qz catus hmōi carnis hircō remunerabat. 7 inde
dicunt tragedi poete q̄ antiq̄ gestar facinora sceleratoz regū luāuoso carmie p̄lo spēdāte. i. res
spiciente p̄cinebāt sic dicit **Hi**. **Nō** **Homerus** volēs oñdere mutabilitatē fortune describit in
tomo **Jouis** iacē duo dolia vini. vnū bonū aliud malū. 7 oēs intrātes domū: 7 vtroqz oportebat
gultare. s̄ q̄sdā plus de bono. q̄sdā nō plus de malo. **Et** hec descriptio publice depingebat arbe
nis in templo iouis. vbi boecius studuit adolescens ex̄ns. sic ipse testat in d̄ disc̄. schol. **Per** do
mū aut̄ iouis **Homer⁹** significauit mūdū. p̄ duo dolia p̄speritatē 7 aduersitatē. 7 oēs q̄ viuūt in
mūdo de vtroqz gustāt. qdā plus de p̄speritate. qdā plus de aduersitate. **Nō** dicit fortuna s̄
uertentē felicia regna. de q̄ **Hansfredus** in poetria. **Hoc** vnū p̄scire potes q̄ nlla ptās **Esse** mo
rosa p̄t. qz res fortuna secūdas **Imperat** esse breues. si vis exēpla. potes **Respice** fortunās. enar
rat illa p̄ioz **Florida** p̄speritas. minos subuertit **Athenas** **Iliōn** atrides. magne cartaginis ar
ces **Scipio**. s̄ multi romani fuit alea fari. **Ipe** versa breui breuis ē distātia lecti **Dis** 7 mesti noz
est vicina diei. **Dec** aliena docent. et te tua fata docebunt.

Istud est scdm̄ metrum h̄ scdm̄ qd̄ **Metrum asclepiadiū thoriambicum.**

di asclepiadiū ab inuētoze. choziābi
cuz a pede p̄dñante. **Quis** sit pes choziambus:
p̄uus habitū est. 7 p̄stat illud metz ex p̄mo spon
deo 7 duob⁹ choziābis 7 pirrhikio vel iābo q̄le
metz est illius hymni **Scōz** meritis inclita gau
dia. **Scdm̄** metrum est pheregraciū ab inuētoze
p̄tās ex p̄mo spondeo. 2° dactylo. 3° spondeo vl
trocheo. **In** hoc ḡ metro fortia p̄querit de in
expleta cupiditate hoim dicēs. **Si** copia. i. fortu
na quā gentiles deā copie appellabāt pleno cor
nu fundat hoibus tātas opes quātas arenas ver
sat. i. voluit pontus. i. mare incit⁹. i. amorus rāpi
dis flatib⁹. i. impetuosis ventis. 7 si fundat tātas
opes q̄t sidera fulgent i celo edita. i. orta stellifer
ris noctib⁹. 7 ipa copia nō rethar manū auferen
do opes. haud p̄ nō. iō humanū gen⁹ cessat flere
. i. flendo p̄ponē miseras q̄relas. 7 q̄uis de⁹ p̄dis
gus. i. dines multi auri. i. ad modū prodigi multū
aurū diffundens. ipse deus libens excipiat vota
hoim. 7 ornet auidos. i. cupidos claris hōibus.
tñ iam parta. i. adq̄sitar possessa nil vident eis. s̄
seua rapacitas vorās q̄sita. i. adq̄sita p̄dit. i. ma
nifestat alios hiat⁹. i. receptacula cupiditatis. **Et**
tñe q̄rit fortuna **Que** iā frena retentent. i. detine
ant certo fine cupidinē. i. auariciā hoim p̄cipites

Quantas rapidis flatibus incitus
Pontus versat arenas
Aut quot stelliferis edita noctibus
Celo sidera fulgent
Tātas fundat opes nec retrahat manū
Pleno copia cornu
Humanū miseras haud ideo genus
Lesset flere querelas
Quāuis vota libens excipiat deus
Multi prodigus auri
Et claris auidos ornet honoribus
Nil iam parta videntur
Sed quesita vorans seua rapacitas
Alios pandit hiatus
Que iam precipitem frena cupidinem

Prosa tertia scđi

Certo sine recitent

Largis cum potius numeribus fluens

Sitis ardescit habendi?

Nunq̄s diues agit q̄ trepidus gemens

Sese credit egentem

odoriferis: sacrificauit illud fortune. qđ cornu dī fortuna quibusdā p̄pinare plenu. q̄busdā vacuū: q̄busdā semiplenu. s̄m diuersū status p̄speritatis et aduersitatis hoim. **Nō** q̄ fortuna inuehit s̄ auaricia hoim. qđ **Tull** i li. tusculanaz qonū dīc̄ Auaricia studiu pecunie h̄z quā nemo sapiens p̄cupiuit. ea enī q̄i malis venenis imbuta: corpus animūq; virilem offendit. ipsa enī insatiabilis manēs: neq; copia neq; inopia minuit. **Et** in eodē hoc dicit **Quid** ē q̄ multi cupiditate pecunie ferunt. q̄z ita p̄turbant animi vt nō multū absint ab insania. **Et** dīc̄ **Sen.** lxxv. ep̄. Auaricia nū q̄z h̄z magis malū nisi q̄ in ḡta ē. **Et** lxxiij. ep̄. auaros p̄parat canib⁹ d. **Vidisti** aliquē canē mī sū a dño panis frustra aut carnis apto ore captantē. q̄cqd̄ arripit: prin⁹ integrū deuorat. et sp̄ ad spem futuri inhiat. **Idem** euenit nob. q̄cqd̄ nob fortuna expectantib⁹ porrigit illud sine oī volū tate dimittim⁹. et statī ad rapinā alteri⁹ erigimur. **Nō** q̄ credit se egentē: nō est diues s̄ paup. q̄ dicit **Sen.** p̄ma ep̄. **Nō** qui parū h̄z: s̄ q̄ plus cupit paup est. **Quid** enī refert q̄ntū illi i arca q̄ntū in horreis iaceat: si alieno/hiatu iminer? **Nō** q̄ diuitie nō tollūt auariciaz s̄ augmentāt. **Uñ** **Sen.** xvi. ep̄ dicit. **Congerat** in te q̄cqd̄ locupletes possederūt. vltra p̄uatū pecunie modū fortuna te prouehat. auro tegat purpura vestiat. terrā marmorib⁹ abcondat. accedāt statuez pi ctare et q̄cqd̄ vlla ars elaborauit. maiorā cupere ab his desistes? **Uñ** **Iuuenalis** **Interea** pleno dū turget sacculus ere. **Crescit** amor nūmi quantū pecunia crescit.

Prosa tertia scđi

Inuective loquitur fortuna aduersus Boecium.

His igit̄ si pro se tecū fortuna loqueret̄. qđ p̄fe/ ro p̄tra hisceres/nō haberes. **Aut** si qđ est q̄ querelā tuā iure tuearis: p̄feras oportet. dabimus di cendi locū **B.** **Tuz** ego. speciosa quidē ista sunt: inq̄s. oblitaz̄ rhetorice ac musice melle dulcedinis **Tum** tm̄ cū audiunt̄ oblectant. s̄ miseris/ maloz̄ altior sen sus est. **Itaq;** cū hec auribus insonare desierint: insi/ tus animū meror̄ p̄grauat. **P.** **Et** illa. **Ita** est inq̄t. **Hec** enī nō dū morbi tui remedia. s̄ adhuc p̄tumacis aduersuz̄ curationē doloris fomenta quedā sunt **Nā** q̄ in p̄fundū sese penetrent. cū tempestiuuz̄ fuerit ad/ mouebo: possunt attingē. q. d. q̄uis s̄ba fortune superficialit̄ me delectent: tm̄ ad p̄fūditate mei doloris nō attingūt. **Itaq;** i. s̄ cū hec s̄ba fortune desierint. i. cessauerint insonare aurib⁹ meis. **Tūc** p̄hia approbat r̄n̄sionē boeci. **Ita** est. hec ei meror̄ insitus. i. imissus p̄grauat animū meū. **Tūc** p̄hia approbat r̄n̄sionē boeci. **Ita** est. hec ei s̄ba fortune nondū sunt remedia tui morbi: s̄ sūt quedā fomēta. i. lenimēta aduersū curationē. i. s̄ sanationē p̄tumacis doloris. nā remedia q̄ penetrēt. i. immittāt se in p̄fundū p̄turbationū expel/ lēdo eāz̄ radicalē tui morbi ista admouebo. i. apponā cū fuerit tēpestiuū **Nō** q̄ boeci⁹ nihil ha

Dic incipit t̄tia p̄sa hui⁹ scđi. in q̄ p̄hia p̄bat boeciū nō debere con queri de fortuna. qz̄ multa bō sibi cō tulit. et p̄mo inq̄rit p̄hia qđ sentiat de dictis fortune. 2° bō fortune sibi collata enumerat. ibi verūtū. **P̄**rio oñt p̄hia q̄ boeci⁹ nihil habeat loq̄ s̄ fortunā. 2° boecius r̄ndet. 3° p̄hia ei⁹ r̄n̄sionē approbat sic p̄b̄bit. **Dic** p̄mo **Si** fortuna loqueret̄ tecuz̄ his s̄bis pro se. p̄fēto p̄ certe. tu n̄ ha beres qđ s̄ hisceres. i. nō haberes vnde aperires os ad r̄ndenduz̄ for tune. at siquid est q̄ tuā q̄relam iure tuearis oportet. i. necesse ē. vt p̄fe/ ras. dabim⁹ tibi locū dicendi. **Tūc** boeci⁹ r̄ndet. **Speciosa** qđdem sunt ista q̄ fortuna dixit. et sunt oblita. i. delimita melle. i. delectatione r̄heto rice dulcedis. s̄. q̄ntū ad p̄ofā. ac p̄ et. musice dulcedis. s̄. q̄ntū ad merz̄ **Et** tm̄ tūc delectāt animū meū cuz̄ audiunt̄. s̄ sensus. i. p̄ceptio maloz̄ ē altior. i. profundior miseris q̄ ista **D** **i**

Libri scđi de consolatione philosophie

buit loqui p̄tra d̄ba fortune qz verū dixit, z p̄tra veritatē nō est loquendū. **Nā** vero oia p̄sonāt, z veritas sibi ipsi attestat s̄m **Ar.** **Nō** hisco ē s̄bū inchoatū, z p̄fert p̄ syncopā, qz regularit̄ deberet dici hiasco, vñ hiscē est hiatū inchoare cū aliqs aperit os. **Nō** q̄ oblit̄ media p̄ducta est p̄cipiū s̄bi obliuiscor, s̄ oblit̄ media correpta; descendit a s̄bo oblinio, z oblit̄ idem est qđ maculat̄. **Nō** circa hoc q̄ dicit insit̄ meror̄ animū agguat, qz q̄s nō volēt de infortunio nll̄i p̄tingit nisi aio multū elenato sup̄ fortunā, qz dicit **Sen.** lxx. ep̄. pl̄. eq̄ te dolē nolo, s̄ vt nō doleas vir exigē audeo, nll̄i autē ista firmitas animi p̄tingit nisi multū sup̄ fortunā elenato, z subdit **Il** lud agam̄ vt locūda nob̄ fiat amissor̄ recordatio, nemo libenter ad id redit qđ nō sine tormēto cogitaturus ē. **Nō** q̄ p̄ rhetoricā z musicā dulcedinē fortune boecī adhuc nō fuit restitū? vir tuti z sapie, qđ attestat eī meror̄ agguans animū, naz d̄tus z sapia dolorē z merorē opprimit, vñ **Sen.** lxx. ep̄. Quēadmodū minura lūna claritas solis obscurat; sic dolēs, mesticias, iniurias sapientia z virtus sua magnitudie elidit atqz opprimit.

Vic p̄bia enūerat bō fortune boecio collata rōne qz non debuit se estimare miser, z p̄mo enūerat bōa p̄terita q̄ ip̄m felicē fecerūt, postea enūerat in q̄rta p̄sa bō q̄ ip̄m in p̄nti felicē onduit. **Primo** igit̄ p̄bia de scribit felicitatē suā p̄terita, z excludit quāda obiectōnē, ibi. **Qđ** si idcirco. **Primo** enūerat qđaz bō coia, z magis sp̄cālia, scđa ibi. **Pretereo** libet **Primo** dicit̄ **Boeci** nō velis te existiare miser, nunqđ oblit̄ es numer̄ z modū felicitatis tue, taceo, i. p̄transco qz te desolatū, i. p̄riuatū parētē, i. p̄te z m̄re cura sūmor̄ viroz, i. p̄sulū romanor̄ te suscepit, z tu delect̄, i. de alijs elect̄ i affinitatē p̄ncipū citatis; cepisti p̄rī esse charus q̄s p̄rimus, qđ est p̄ciosissimū gen̄ p̄pinq̄tatis. **Quis** nō p̄dicabit te felicissimū cū tāto splēdore tuor̄ soceror̄; cū tāto pudore p̄ingis, i. v̄xor̄is, et cū oportunitate, i. oportuna felicitate masculine prolis, q. d. nll̄s est q̄ nō iudicauerit te felicē in his. **Nō** q̄ tplex ē gen̄ p̄pinq̄tatis. **Primus** q̄ p̄h̄it ex genealogia, z in tali p̄pinq̄tate aliqs s̄l̄ efficit̄ p̄rimus z charus, nā frat̄ fratri ē charus z p̄pinquus. **Alia** ē p̄pinq̄tas q̄ p̄trahit̄ ex m̄rimonio, z vocat̄ affinitas z i tali p̄pinq̄tate aliqs p̄rī efficit̄ p̄pinquus q̄s charus. **Tertia** p̄pinquitas p̄h̄it̄ ex bonis moribz z s̄rutibz, z hoc ē p̄ciosissimū gen̄ p̄pinq̄tatis, z i tali aliqs p̄rī efficit̄ charus q̄s p̄pinquus. **Et** sic boecī prius fact̄ fuit romanis p̄ncipibz charus rōne s̄rutis q̄s p̄pinquus m̄rimoniū p̄hendo cū eis. **Nō** q̄ p̄bia dicit̄ boeciū fuisse felicē splēdore soceror̄ i pl̄i, cū tñ nō habuerit nisi vnū socerū, nā socer d̄z cur̄ filiā aliqs ducit, z non legit̄ qz boecī habuit duas vxores. **Ad** hoc p̄t dici qz h̄ socer accipit̄ large: nō tñ p̄ p̄te vxoris s̄ etiā p̄ fratre q̄ large etiā p̄t dici socer, q̄ dicit̄ p̄l̄alit̄ soceror̄. **Nō** qz ex t̄bus p̄bia dicit̄ boeciū felicē fuisse, ex honestate soceror̄, ex pudore p̄ingis, ex oportunitate masculine prolis, i. suozū filioz.

Vic p̄bia enūerat qđā bō sp̄cālia ex q̄b̄ boecī nō debet se estimare miser, z dicit̄ **Ego** p̄tereo, i. p̄trāsire volo qz mihi libet p̄terire coia bō, z delectat me veniē ad sp̄cāle cumulū tue felicitatis scz ad sūptas dignitates i adolescētia; negatas senibz. **Et** s̄bdit, **Si** q̄s fructus rez mortaliū hz vllū pondus beatitudinis, i. si p̄t aliqđ t̄pale bonū hō d̄z dici felix: poterit ne mēo/ria illi lucis, i. tue felicitatis quā tā dicā deleri quātalibz mole, i. q̄cūqz pōdē ingruentiū maloz? q̄st̄ dicit̄ nō pōt deleri. **At** q̄ ē illa felicitas? cur̄ tu vidisti liberos tuos, i. filios tuos

Verūtñ ne te miserum existimari velis. **An** numerū modūqz tue felicitatis oblitus es? **Taceo** qz desolatū parente: sūmor̄ te viroz cura suscepit, delect̄ q̄s i affinitatē p̄ncipū ciuitatis (qđ p̄ciosissimū p̄pinquitas gen̄) p̄pus charus q̄s p̄rimus esse cepisti. **Quis** nō te felicissimū cū tāto splēdore soceror̄/ cū cōingis pudore cū masculine quoqz plis oportunitate predicauit? **Taceo**, i. p̄transco qz te desolatū, i. p̄riuatū parētē, i. p̄te z m̄re cura sūmor̄ viroz, i. p̄sulū romanor̄ te suscepit, z tu delect̄, i. de alijs elect̄ i affinitatē p̄ncipū citatis; cepisti p̄rī esse charus q̄s p̄rimus, qđ est p̄ciosissimū gen̄ p̄pinq̄tatis. **Quis** nō p̄dicabit te felicissimū cū tāto splēdore tuor̄ soceror̄; cū tāto pudore p̄ingis, i. v̄xor̄is, et cū oportunitate, i. oportuna felicitate masculine prolis, q. d. nll̄s est q̄ nō iudicauerit te felicē in his. **Nō** q̄ tplex ē gen̄ p̄pinq̄tatis. **Primus** q̄ p̄h̄it ex genealogia, z in tali p̄pinq̄tate aliqs s̄l̄ efficit̄ p̄rimus z charus, nā frat̄ fratri ē charus z p̄pinquus. **Alia** ē p̄pinq̄tas q̄ p̄trahit̄ ex m̄rimonio, z vocat̄ affinitas z i tali p̄pinq̄tate aliqs p̄rī efficit̄ p̄pinquus q̄s charus. **Tertia** p̄pinquitas p̄h̄it̄ ex bonis moribz z s̄rutibz, z hoc ē p̄ciosissimū gen̄ p̄pinq̄tatis, z i tali aliqs p̄rī efficit̄ charus q̄s p̄pinquus. **Et** sic boecī prius fact̄ fuit romanis p̄ncipibz charus rōne s̄rutis q̄s p̄pinquus m̄rimoniū p̄hendo cū eis. **Nō** q̄ p̄bia dicit̄ boeciū fuisse felicē splēdore soceror̄ i pl̄i, cū tñ nō habuerit nisi vnū socerū, nā socer d̄z cur̄ filiā aliqs ducit, z non legit̄ qz boecī habuit duas vxores. **Ad** hoc p̄t dici qz h̄ socer accipit̄ large: nō tñ p̄ p̄te vxoris s̄ etiā p̄ fratre q̄ large etiā p̄t dici socer, q̄ dicit̄ p̄l̄alit̄ soceror̄. **Nō** qz ex t̄bus p̄bia dicit̄ boeciū felicē fuisse, ex honestate soceror̄, ex pudore p̄ingis, ex oportunitate masculine prolis, i. suozū filioz.

Pretereo libet em̄ preterire cōmunia sumptas i adolescētia; negatas senibus dignitates, ad singularē felicitatis tue cumulum venire delectat. **Si** quis rerum mortaliū fructus vllū beatitudinis pōdus habet, poterit ne illius memoria lucis quantalibet ingruentiū maloz mole deleri? **Cū** duos pariter cōsules liberos tuos domo p̄ouchi, sub frequentia patrū, sub plebis alacritate vidisti. **Cū** eisdē i curia curules insidētibz tu regie laudis orator̄ igenij gloriā faciēdieqz mernisti. **Cū** in circo duoz medius cōsulū circumfusa multitu

Prosa tertia

dinis expectationem triumphali largitione satiasti?
Dedisti vt opinor verba fortune . dū te illa demulcet.
 dum te vt delicias suas fouet. **D**unus quod nulli vn
 q̄ p̄uato commodauerat abstulisti. **V**is ne igitur cū
 fortuna calculum ponere? . **N**unc te primum liuenti
 oculo p̄strinxit. **S**i numerū modūq̄ letoꝝ tristū ve
 consideres. adhuc te felicem negare non possis.

one. i. victoriam triumphatione. vt ego opinor tu dedisti s̄ba. i. deceptiones fortune cū te illa de/
 mulcet. dū te fouet vt suas delicias. tu abstulisti mun⁹ qd̄ nūq̄ p̄modauerat vlli. i. alicui p̄uato. i.
 ex̄neo. vis ne cū fortuna ponē calculū. i. p̄putationē. **N**ūc ip̄a fortuna p̄mū p̄strinxit. te oculis liue
 tib⁹. i. inuidis. si p̄sides numerūz modū letoꝝz istū. i. p̄spitas. z aduersitatē. adhuc nō potes te ne
 gare felicē. **N**ō p̄bia p̄ s̄ qd̄ dic̄ p̄tereo; et p̄t⁹ dixit taceo; v̄t qd̄ colore rhetorico q̄ d̄z occu
 patio. z diffinit sic a **T**ull. **O**ccupatio est cū dicim⁹ nos p̄terire; aut nescire; aut nolle dicē illud
 qd̄ tū maxie dicim⁹. **N**ō q̄ mos erat romanorū an̄ t̄cesimū annū nllī p̄ferre aliquā dignitatē nī
 si p̄t singularē dignitatē vel p̄bitatē. vel p̄t reipublice euidētē vtilitatē. **B**oeci⁹ at̄ in adole/
 lescentia an̄ t̄cesimū annū elect⁹ fuit in p̄sule. z hoc p̄bia vocat felicitatē p̄munē; nō q̄ cōiter oi/
 bus hoc p̄cederet. s̄ qz nō solū boecio s̄ alijs paucis hoc accidit. **R**efert enī **T**ull. in li. de amic.
 q̄ **S**cipio an̄ t̄cesimū annū bis fact⁹ est p̄sul. s̄luter **S**ermanic⁹ iuuenis fact⁹ est p̄sul an̄ t̄cesimū
 annū. **S**ed singularē felicitatē boeci⁹ tāgit d. cū duos parit p̄sules. **N**ō q̄ fm̄ **J**sid. in li. etym
Curules erāt sedes in qb⁹ magistrat⁹ sedētes iura reddebāt. z dicuntur curules a curru. qz tali se/
 de vtebant in curru iudices q̄ vehebant vt expediti p̄plo iudicia redderent. **N**ō q̄ p̄suetudo
 erat apud **R**ōnos i electione p̄sulū h̄re f̄monē ad p̄p̄m de laudib⁹ regūz electorū i magistraturz.
 est bene p̄dicauit; inde gl̄am p̄sequabāt. **H**omōi f̄monē fecit boeci⁹ i electione suorū filiorū in p̄sules
 z exinde sua gl̄a fuit geminata. **E**t qz p̄sulis f̄mo p̄suevit fieri in triumphis; in laudē eorū q̄ obtinuc
 rāt victoriā. iō h̄mōi f̄monē vocat triumphalē largitionē. **N**ō q̄ bonū aliqd̄ p̄mittit z non adim
 plet; ille dat s̄ba z nō rem. z sic decipit. s̄ dic̄ p̄bia dedisti fortune s̄ba. i. deceptiones; p̄mittēdo
 ei aliqd̄ bonū q̄ ipsa te ira fouet. **N**ō q̄ calculus i vna significacione ē paruus lapillus q̄ calcādo
 nō ledit. et qz talib⁹ lapillis vtebant antiq̄ in p̄putādo; iō calculare vel calculū ponē ponit pro
 p̄putare vel pro rōnem facē. s̄ dic̄ p̄bia. **V**is ne cū fortuna calculū ponē? q. d. nō debes. si p̄puta
 bis cū ea; ipsa inueniet te multo feliciorē q̄ miserū

Qz si idcirco te fortunatū eē nō estimas. qm̄ q̄ tūc leta
 videbant abierūt. nō ē q̄ te miserū putes. qm̄ q̄ nūc cre
 dunt mesta p̄tereūt. **A**n tu i hanc vite scenā nūc p̄mū
 subit⁹ hospesq̄ venisti? **A**llā ne humāis reb⁹ inesse
 p̄stātā reris. cū ipsū sepe hoīez velox hora dissoluat?
Nā etsi rara ē fortuitis manēdi fides. vltim⁹ tñ vite
 dies. mors qd̄a fortūe ē etiā manētis. **Q**uid igit refer
 re putas? tu ne illā moriēdo deseras an te illa fugiēdo
 stantā inesse humāis rebus cū ip̄m hoīez sepe dissoluat velox hora mortis. nā si fortuitis rebus
 est fides p̄manēdi; licz rara; tñ vltim⁹ dies vite est qd̄a mors fortune. etiā manētis fortune. qd̄
 igit putas referre. i. distare. ne. i. an tu deseras illā fortunā moriēdo. an pro v̄. illa te deserat fugi
 endo? q. d. nihil refert q̄ntū ad incōstātā fortune. siue fortuna hoīem deserat siue deserat. manife
 stū est q̄ p̄manē nō p̄t. **N**ō q̄ in reb⁹ humanis nō est p̄stātā. cui⁹ rō est. **I**n isto qd̄ est genitū
 nlla est p̄stātā. qz nihil est genitū qd̄ nō sit corruptibile et nō p̄manēs. s̄ res h̄uane s̄t genitez p
 duat. s̄ z. **N**ō q̄ nō est durabilē fortune p̄spitas. qz ip̄am cito fugat aduersitas. vñ **S**anfred⁹

parit p̄sules. i. in p̄sules electos pue
 bi. i. duci de domo tua sub frequētia
 .i. diligētia patrū. s̄. senioꝝ. z sub ala
 critate. i. sub gaudio plebis. z cū tu
 eisdē filijs tuis insidentib⁹ curules
 .i. sedes iudiciarias. orator. i. p̄dica
 tor regie laudis; meruisti gloriā in/
 genij et faciēdie. cū tu medius i cir
 co. i. in circūdatione. duorū p̄sulū. s̄.
 filioꝝ tuorū satiasti expectationē cir
 cūfule multitudis triumphali largiti

Dic p̄bia excludit quādā obiecti
 onē. **P**osset aliq̄s dicē. hec p̄dicta
 bō nō faciūt me felicē qz sūt p̄t̄asi/
 ta. h̄ac obiectiōnē excludit p̄bia di.
Qz p̄ s̄. si nō estimas te fortunatū
 .i. felicē qz illa abierūt que tūc vide
 bant leta. etiā nō debes te estimare
 miserū qz q̄ nunc credunt. i. vident
 mesta p̄tereunt. **N**unq̄d tu venisti
 p̄mū i h̄ac scenā. i. vmbzā vite sub/
 itus. i. improuisus z hospes. i. aduē
 tu ignoras q̄ gerant i hac vita. **N**e
 pro nūq̄d reris. i. opinaris vllā con

Libri scđi Metrū tertiu

in poetria **P**ibus ne crede tuis si tpe paruo Illuxē tibi mox st clausura serenū Nubila fata die inducētq; crepuscula noctē. p̄t qđ nō e adhibēda fides reb⁹ fortunis. Nō q; phia t̄agit vnā rō nem q; fortuna nō sit p̄stans q; tal est. Nō nō est p̄stās. q; nec fortuna. Ans p̄z qz hoīem sepe/dissoluit velox hora mortis. Cōseq̄tia pbat ex hoc qz fortuna nō h̄z esse nisi circa hoīez cū sit in agentib⁹ a p̄posito. ij. phys. q; dic phia. nihil differt q; ad incōstātia fortune siue fortuna derelinq̄t hoīez fugiendo. siue hō derelinquat ip̄am moriēdo. q̄cūq; mō fiat: ip̄ ipsa est incōstans et nō p̄manens.

Istō est trū metrū h⁹ scđi cui⁹ p̄mus s̄ sus dī sal phic⁹ ab iūctore. trochaic⁹ a pede p̄dñante. **M**etrū aut scđi s̄ dī glyconicū ab iūctore. choriabiciū a pede p̄dñante. In h⁹ ḡ metro phia d̄clarat tribus exēplis mutabilitatē mūdanoz. **P**rimū exēplū ē de corporib⁹ celestib⁹ tale. Sole lucēte i celo tūc obscurat lumē aliaz stellaz. Ecce mutatio stellaz q; ad lumē quod tū p̄t⁹ apparebat tpe noctis. s̄ sole nob lucēte nō apparet. vñ dic i l̄ra. Cū p̄heb⁹. i. sol cepit. i. cepit spargē. i. emittē lucē roseis q̄drigis. i. roseo curru stella hebetata. i. obscurata flāmis. i. lumib⁹ solis p̄mētib⁹ ip̄a pallet. i. pallida fit s̄m albētes vult⁹. **S**cđm exemplū ē in t̄nascētib⁹ tale. Zephyro flāte tra ornat florib⁹. s̄ austro flāte flores deficiūt. ecce mutatio in t̄nascētib⁹. vñ dic in l̄ra Cū. i. q̄nem⁹ irrubuit verntis. i. vñalib⁹ rosas flatu zephyri tepentis. i. calentis. si auster nebulosus sp̄ret. i. flare inceperit insanū. i. insane. iā dec⁹ rosaz abeat spinis. i. recedat de spinis. **T**ertiu exemplū ē de mari tale. Nū mare nō agitāt ventis apparet tranq̄llū. s̄ ventis agitātū efficiē tēpestuosuz. ecce mutabilitas maris. vñ dic in l̄ra Sepe mare radiat. i. splendet t̄n quillo sereno i. serena t̄nq̄llitate imotis. i. nō motis fluctib⁹. sepe aq̄lo p̄citāt. i. puocat feruētes p̄cellas. i. tēpestates verso eq̄re. i. moto mari. **T**unc hortat phia ne credam⁹ bonis fortunē dicens Si mūdo cōstat. i. p̄manet sua forma rara vt ex dictis p̄z. z si mūdus variat tātas vices. i. al̄nationes: tūc crede caducis. i. t̄nsitorijs fortunis hoīz. i. noli credē. et loquit̄ ironice. debet ei intelligi p̄ s̄rium. **C**rede. i. noli credere bonis fugacib⁹ q̄lia s̄t bō fortunē. qđ p̄z ex hoc. qz p̄stat. i. manifestū est. et ē positū. i. stabilitū etna. i. dīna lege vt nihil genitū p̄stet. i. imutabilit̄ p̄maneat. **N**ō q; poete at̄buunt soli q̄drigā q; dī a nūero q̄ttuoz eq̄z. **P**oete ei fingūt curz solis t̄bi q̄ttuoz equis p̄t q̄ttuoz diuersitates solis. **N**ā sol cū orit̄ est rube⁹. hora t̄tia splēdēs. hora meridici ē feruēs. s̄ hora vesptina ē tepens. **L**u ne hō attribuit bigā p̄t̄ duas p̄prietates lune. nā luna naturalit̄ est frigida et hūida. **N**ō circa hoc qđ dicit **C**rede fortunis bonis. **S**cđm dic in li. de p̄solone filij **E**lye. **N**unq; ego fortune cre didi. q; cū mecū videt̄ pacē agē. oia q̄cūq; i me indulgentissime p̄ferbat. pecuniaz. honores. gr̄am. eo loco posui vnde posset sine motu meo repetē. **I**ntuallū magnū inter me et ip̄am habui. itaq; nec illa abstulit. nec euulsit. **N**eminē aduersa fortuna p̄minuit nisi quē secūda decepit. fortuna fortes metuit. ignauos expauit. opes auferre p̄t. animū at̄ surripe nō p̄t. **N**ō q; phia bona fortune appellat caduca. qz dic **S**cđm. lxxvij ep̄. **D**ia ista i q; fortuna dñitum exercet. sua s̄t. sic pecunie. hōres. imbecilla s̄t. fluida. mortalia s̄t. et passiones incerte. **N**ō dic nullū genitū esse p̄stās. dic **S**cđm ep̄ p̄allegata. **D**ia mortalia minunt. cadūt. deferunt. decrescūt. exhauriunt. itaq; in illi in sorte causa incerta inequalitas est. diuinoy aut̄ vna natura est.

Prosa quarta scđi **D**eclarat boeciū adhuc esse felicē. anxiam caducāq; fortuitoꝝ bonoꝝ felicitatē

Metrū saphicum.
Quam polo p̄heb⁹ roseis q̄drigis
Lucem spargere ceperit
Pallet albentes hebetata vultus
Flammis stella prementibus
Lum nemus flatu zephyri tepentis
Vernis inrubuit rosas
Spiret insanum nebulosus auster
Iam spinis abeat decus
Sepe tranquillo radiat sereno
Immotis mare fluctibus
Sepe feruentes aquilo procellas
Verso concitat equore
Rara si constat sua forma mundo
Si tantas variat vices
Crede fortunis hominum caducis
Bonis crede fugacibus
Constat eterna positumq; lege est
Et constat genitum nihil.

Prosa quarta

Quam ego. Vera inquam commemoras **O** virtutū
oim nutrix/nec ificiari possū p̄speritatis mee
velocissimum cursum. Sed hoc est quod recolentem
vehementius coquit. Nā in omni aduersitate fortune
infelicissimū genus est infortunij/ fuisse felicem.

velocissimū cursū. i. recessū mee p̄speritatis. s̄ h̄ ē qđ coqt. i. anxiat vehement me recolētē p̄teritā
p̄speritatē. nā in oi aduersitate fortune ifelicissimū gen^o ifortunij ē fuisse felicē z iā n̄ ēē. Nō p̄bia
dī nutrix oim virtutū qz ois virt^o p̄sistit i medio. mediū n̄ attigit nisi recta rōc. q̄ recta rō ē sapie et
p̄bie. Itē cū p̄bia diuidat i p̄ticāz speculatiāz ip̄a includit prudētā q̄ ē recta rō agibilis. ex
vi. ethi. prudētia at colligata ē oib^o virtutib^o. ex eode. vi. p̄ptea p̄bia dī nutrix oim virtutū. Nota
q̄ recordatio p̄terite felicitatis coqt hoiez. iō dīc Sen. lrv. ep̄. Illud agam^o vt iocūda nob fiat a/
missoz recordatio. s̄ at p̄tigit cū anim^o p̄patus ē ad amissionē eoz. Nō q̄ duplex ē infortunij.
quoddā p̄tinuū. aliud interpolatū siue discontinuū. p̄mū ifortunij infelix. scđm ē ifelicissimū. Infor
tunij enī cōtinuū ex p̄suetudie min^o nocz. qz dīc Sen i li. de tranquillitate ai Tolerabili^o ē bō n̄
adquirē q̄z adq̄sita amittē. idōqz letiores videb q̄s fortūa nūqz respexit q̄s q̄s deseruit. Idē dīc i
li. de solatiōe filij elye. Vnū h̄z bonū assidua infelicitas q̄ illos idurat q̄s verat. Infortunij at
discontinū ē cū aliq̄s mutat de aduersitate i p̄speritatē. z itez de p̄speritate i aduersitatē. z tle ē i/
felicissimū gen^o. qz sepe deicit hominē i desperationē. vñ Samaritē als paup henric^o. **O** bona
p̄speritas vbi nūc es. nūc mea &sa ē In ludū cithara. sit lachrymosa lyra **O** mala dulcedo sbitō
q̄ iumptra venenas **Q**ue ve recōpēsas mellea/ felle gūi

P. S3 q̄ tu inq̄t false opionis supplicijz luas id re/
bus iure imputare non possis. Nā si te hoc inane no
men fortuite felicitatis mouet/ q̄ plurimis maximisqz
abūdes mecū reputes licet **I**gī si qđ i oi fortune tue
cēsu p̄ciosissimū possidebas/ id tibi diuinit^o illesū ad/
huc inuiolatūqz seruat. **P**oterisne meliora queqz re/
tinēs/ de infortūio iure causari. Atqz viget incolumis
illud p̄ciosissimū hūani generis decus **S**ymmach^o so
cer. z qđ vite p̄cio nō segnis emerēs. vir tor^o ex sapia
virtutib^o qz factus. suaz secur^o. tuis ingemiscit iniurijs
Viuir vxor ingenio modesta. pudicicie pudore p̄cel/
lens. z vt oēs ei^o dotes breuit includā/ p̄i filis. **V**i
uit inq̄. tibiqz tm̄ vite h^o exosa/ spūm seruat. **Q**uo qz
vno felicitatē minui tuā/ vel ipsa p̄cesserim. tui deside
rio. lachrymis. ac dolore tabescit. **Q**uid dicaz liberos
p̄sulares. qz iā vt i id etatis pueris/ paterni vel auiti

p̄ eo exponēs. **S**ymmach^o vir tor^o factus ex sapia et virtutibus: ille
specimen elucet ingenij. secur^o suaz iuriāz ingemiscit de tuis iurijs. **V**iuir vxor tua mode
sta ingenio. p̄cellēs pudore pudicicie. et vt includam breuit oēs dotes. i. virtutes ei^o ip̄a est filis p̄i
suo. i. symmacho. et ip̄a exis exosa. i. tediōsa h^o vite/ tm̄ tibi fuit spiritū. i. tm̄ ip̄a viuir p̄ te. in q̄
vno ego p̄cedo tuā felicitatē minui qz vxor tua tabescit. i. stat lachrymis et dolore desiderio tui
d. .iiij.

Dic ē q̄ta p̄sa h^o scđi i q̄ p̄bia
p̄bat boetio n̄ ēē p̄rēdū de fortūa
p̄p̄ p̄ntia bō q̄ sibi deliqt. Et p^o bo
eci^o p̄fitef se fuisse felicē deplāges
p̄ntē infelicitatē. 2° p̄bia ont ip̄m ēē
felicē i p̄nti ibi. S3 qz tu. dīc s̄ boe
ti^o **O** p̄bia nutrix oim virtutū tu cō/
mēoras &sa. nec possū ificiari. i. negāē

Dic p̄bia ont boeciū i p̄nti ēē fe
licē p̄p̄ mltra bō q̄ adhuc possidet. 2°
p̄bat felicitatē fortuitā nllī posse tō
lit eueire. 3° p̄bat verā felicitatē in
bōis fortuitis nō p̄sistē. scđa ibi. q̄
est enī. tūa ibi **A**t vt coḡscas. **P**rio
ponit p̄bia qz nō d̄z q̄rulari de ifor
tunio: cū adhuc abūdet p̄lib^o bonis
z illa bō p̄bia enūerat. 2° ip̄a p̄solat
enī. ibi. cū igit **D**ic prio. **O** boeci qz
tu luis. i. pater. supplicijz ste opionis
illd̄ n̄ potes iue imputāe reb^o. nā si
mouet te iane no^o fortuite felicitatē.
licet. i. licitū ē vt tu reputes. i. p̄pu
tes mecū q̄ plurimis z maxis bonis ab
undā. si igit illd̄ bo^o tibi fuit d̄ni
tus illesū z inuiolatū qđ tu posside/
bas p̄ciosissimū i q̄i cēsu. i. thesauro
tue fortūe/ poteris ne retinēs queqz
meliora iure cāri. i. p̄q̄ri de ifortūio
q. d. nō. **T**ūc enūerat bō ei^o. **A**tqz p̄
certe illd̄ p̄ciosissimū dē^o hūani ge
neris. i. **S**ymmach^o socer tuus iste
viuit incolumis. i. san^o. qđ inq̄z dē^o
nō segnis. i. nō tard^o emēs p̄cio vi
te. q. d. tu tātū diligis eū qz vitā tuā

Dic p̄bia ont boeciū i p̄nti ēē fe
licē p̄p̄ mltra bō q̄ adhuc possidet. 2°
p̄bat felicitatē fortuitā nllī posse tō
lit eueire. 3° p̄bat verā felicitatē in
bōis fortuitis nō p̄sistē. scđa ibi. q̄
est enī. tūa ibi **A**t vt coḡscas. **P**rio
ponit p̄bia qz nō d̄z q̄rulari de ifor
tunio: cū adhuc abūdet p̄lib^o bonis
z illa bō p̄bia enūerat. 2° ip̄a p̄solat
enī. ibi. cū igit **D**ic prio. **O** boeci qz
tu luis. i. pater. supplicijz ste opionis
illd̄ n̄ potes iue imputāe reb^o. nā si
mouet te iane no^o fortuite felicitatē.
licet. i. licitū ē vt tu reputes. i. p̄pu
tes mecū q̄ plurimis z maxis bonis ab
undā. si igit illd̄ bo^o tibi fuit d̄ni
tus illesū z inuiolatū qđ tu posside/
bas p̄ciosissimū i q̄i cēsu. i. thesauro
tue fortūe/ poteris ne retinēs queqz
meliora iure cāri. i. p̄q̄ri de ifortūio
q. d. nō. **T**ūc enūerat bō ei^o. **A**tqz p̄
certe illd̄ p̄ciosissimū dē^o hūani ge
neris. i. **S**ymmach^o socer tuus iste
viuit incolumis. i. san^o. qđ inq̄z dē^o
nō segnis. i. nō tard^o emēs p̄cio vi
te. q. d. tu tātū diligis eū qz vitā tuā

Libri scđi de consolatione philosophie

Quid dicā liberos tuos psulares qz specimen. i. similitudo ingenij paterni. i. tui. vel auiti. i. aui ipor
rū. i. symmachi q̄ fuit auno ipoz ex pre nris elucet vt i id eratis pueris. q. d. liberi tui st filies p̄r
z ano ipoz i prudētia inq̄ntū etas p̄mittit. **Nō** sic. p̄babit q̄ i reb⁹ fortuitis nō p̄t p̄sistē s̄a fe
licitas. iō illi q̄ adeptiōe taliū rez felices se existiabāt. z ex amissione eaz infelices. s̄a opione de
cipiebant. z lz in opione eoz sic eēt. nō tñ erat i re. iō dic̄ p̄bia ad boeciū q̄ tu s̄le opionis suppli
cū luis. iō reb⁹ imputare nō pores. **Nō** supplicū false opionis est in aio. nō i re. vñ **Sen.** xvij
ep̄. **M**ultis parasse diuitias nō fuit finis miscriaz s̄ mutatio diuitiaz. nec hoc muroz. nō enī i re
b⁹ ē vitū s̄ i aio. sepi⁹ ei opione q̄ re laboram⁹. s̄ infortunū boeciū nō erat imputādū reb⁹ qz n̄
erat. s̄ imputādū fuit sue false opioni. **Nō** q̄ p̄bia ont p̄ntez felicitatē in tbus p̄sistē. s̄ i amicis. i
vxoze pudica. z filioz suoz prudētia. **P**riō ei ad felicitatē req̄runt amici. nā amic⁹ ē p̄ciosissimū
gen⁹ ditiaz ex viij. p̄sa h⁹ scđi. z **Ar.** ix. et̄. **N**ō eligit viuē sine amicis h̄ns reliq̄ bō. z **Fz** **Tull**
in li. de amid. **Q**ui amicitia tollit de mūdo. solem tollē videt. z **Sen.** in de rem. for̄. **N**ihil ē pe
ius q̄ amicos nō h̄re. s̄ amicu p̄didisti. aliū q̄re. z ibi enī q̄ras vbi iuenies. q̄re in̄ artes libēales.
in̄ reat̄z honesta officia. q̄re i laborib⁹. ad mentam ista res nō q̄rif. **S**cđo req̄rif ad felicitatē
politica vxoze pudica q̄ rara est. vñ **Sen.** in de rem. for̄. **M**ulte in̄ p̄bas m̄rimonialis ordis ce
perūt eē exēpla meretularz. q̄ multas ex p̄ngib⁹ optis pessimas videm⁹. ex diligētissimis dispo
lutissimas. ex liberalissimis rapacissimas. **E**tia si bonā vxoze habuisti. n̄ potes aut irmare eā eē p̄
māiurā in illo p̄posito. nihil tā mobile. nihil tā vagū q̄ seiaz volūtas. **T**ertio req̄rif ad felicitatē
politica p̄les. qz **Fz** **Ar.** i. et̄. **N**ō oīo felix ē q̄ specie turpis ē. aut solitari⁹. aut ple carens. **N**ō
Fz **Uguil.** specimen ē pulcritudo. vel similitudo. vel signū. vel imago. vel noticia. vel experimentū. vl
bonū opis documentū. s̄ in p̄posito accipit p̄ similitudine. **I**te fm eundē auit⁹ ta. tū. i. ab auo habi
tus vel possessus vel ad ipm p̄tinēs. z ponit q̄nqz p̄ antiquo.

Hic p̄bia ex d̄cis psolat boeciū
. d. **E**rx hoib⁹ ē p̄cipua. i. maxia cu
ra retinēde. i. saluande vite. o te feli
cē si coḡscas tua bona cui etiā nūc
suppetūt. i. abūdāt talia bō q̄ nēo du
bitat eē chariora ipsa vita. q̄re iam
sicca lachrymas z noli s̄ē. nōdū enī
ois fortuna ē tibi exosa. i. aduersa ad
vñ. i. oīo. nec tibi incubuit. i. isletit
tēpestas aduersitatis nimū valida
qm̄ tenaces ancorē. i. amici insepa
biles herēt. i. firmi manēt. q̄. i. anco
re n̄ patiunt tibi abeē solamē p̄nt̄.
tpis. nec spez futuri tpis. **E**t dic̄ bo
eci⁹ p̄cor vt herēat. i. maneāt ille an
core. qz ipsi manētib⁹ vtcūqz. i. q̄/
litercūqz res se habeāt nos enatabi
m⁹. euadēdo aduersitatē fortunē. s̄ o
p̄bia tu vides q̄ntū dec⁹ nris orna
mētis bōz exteriōz q̄b⁹ ornabamur decesserit. **S**ubiūgit p̄bia. **N**os p̄mouim⁹ aliq̄ntulū animū
tuū ad psolonē si nōdū piget te toti⁹ tue sortis. qz maior ps salua tibi manet. s̄ nō possū ferre tu
as delicias q̄ tāluctuosus. i. plen⁹ luctu atqz anxi⁹ p̄q̄reris aliq̄d abesse tue b̄titudini. i. felicitati

Nō q̄ s̄ē mors ē oīm amarissima qz oīa abscidit. oīa deuorat. z qz aliq̄ iudicat se nō timē mor
tē z tñ timēt fm **Sen.** i de rem. for̄. **S**ic vita ē oīm dulcissima. oīa enī appetūt eē z viuē. iō vñ
qd̄qz naturalit̄ nitit̄ ad saluādū vitā q̄ nihil ē chari⁹. **S**i s̄ boeci⁹ possedit bō q̄ chariora s̄ vita
nō debuit se effiare miser s̄ magis felicē. **N**ō q̄ p̄bia amicos appellat ancoras. **S**ic ei tēpesta
te incubēte p̄ ancorā nanis retinet z a p̄clitatione saluat. sic iminete aduersitate fortunē. hō fideli
b⁹ amicis ne succūbat infortunio s̄leuat. fideles ei amici retinet hoiez impetu fortunē agitātū ne
tollit deijciat a sua stabilitate. **N**ō fm **Uguil.** **S**uppetē. i. s̄mistrare vl supabūdare. s̄ pigere ē
pigrū eē. vl penitē. vl ḡuare. vl offendē.

Hic p̄bia p̄bat felicitatē nllī pos
se tollit eucire. 2° ont q̄ q̄nto aliq̄s
ē felicior. tāto leuiozi aduersitate p̄

Cū igit̄ p̄cipua sit mortalib⁹ vite cura retinēde. o te
si tua bona p̄gnoscas felicē. cui suppetūt etiā nūc q̄ vi
ta nemo dubitat eē chariora. **Q**uare sicca iam lachry/
mas. nōdū est ad vñ oēs exosa fortuna. **N**ec tibi ni
miū valida tēpesta incubuit. qm̄ tenaces he ancorē
que nec p̄ntis solamē. nec futuri spem tpis abesse pat
riant. **B.** **E**t herēat in quā p̄cor. **I**llis nāqz manētib⁹
vtcūqz se res habeāt. enatabim⁹. **S**z q̄ntū ornāmētis
nris decesserit. vides. **P.** **E**t illa. **P**romouim⁹ inq̄t
aliq̄ntulū. si te nōdū toti⁹ tue sortis piget. **S**z delicia
as tuas ferre nō possū. q̄ abesse aliq̄d tue beatitudi
ni tāluctuosus atqz anxius conqueraris

Subiūgit p̄bia. **N**os p̄mouim⁹ aliq̄ntulū animū
tuū ad psolonē si nōdū piget te toti⁹ tue sortis. qz maior ps salua tibi manet. s̄ nō possū ferre tu
as delicias q̄ tāluctuosus. i. plen⁹ luctu atqz anxi⁹ p̄q̄reris aliq̄d abesse tue b̄titudini. i. felicitati
nris decesserit. vides. **P.** **E**t illa. **P**romouim⁹ inq̄t
aliq̄ntulū. si te nōdū toti⁹ tue sortis piget. **S**z delicia
as tuas ferre nō possū. q̄ abesse aliq̄d tue beatitudi
ni tāluctuosus atqz anxius conqueraris

Quis est enī tā p̄posite felicitatis vt nō aliq̄ ex pte cū
status sui q̄litate rixet? **A**nxia enī res ē hūanoz con

Prosa quarta

ditio bonoz, et que vel nunq̄s tota pueniat, vel nunq̄s
 ppetua subsistat. **H**uic census exuberat/ s; est pudori
 degener sanguis. **H**uc nobilitas notū facit/ sed angu
 gustia rei familiaris inclusus/ esse mallet ignotus. **I**
 le vtroq; circūfluus/ vitā celibē deslet. **I**lle nuptijs
 felix/ orbis liberis/ alieno censū nutrit heredi. **A**lius
 ple letat/ filij filieve delictis mest⁹ illachrymat. **I**dcir
 co nemo facile cū fortune sue pditione pcordat. **I**nest
 enī singulis qd̄ inexptus ignoret, exptus exhorreat.

pecunia, s; aliud sibi deficit qz degener sanguis, i. ignobilitas ē sibi pudori, hūc at. i. aliū hoies no
 bilitas facit notū, s; ipse inclusus angustia rei familiaris, i. pauprtatis mallet, i. magis vellet eē ig
 notus. **I**lle, i. alter hō circūfluus, i. circūdatus vtroq; i. tā diuitijs q̄ nobilitate/ ipse deslet celibē
 i. castā vitā qz nō p̄t forsan ducē vxorē. **I**lle, i. alī felix nuptijs, i. habēdo vxorē orbis, i. carēs li
 beris, i. pueris ip̄e nutrit, i. pgregat censū alieno hēdi. **A**li⁹ at letat⁹ ple ip̄e mest⁹ illachrymat, i.
 ingemiscit delictis, i. p crimibus filij vel filie sue. **I**dcirco nēo facile pcordat cū pditione sue for
 tune. **I**nest enī singul⁹ hoibus aliqd̄ qd̄ ipse inexptus ignoret, vel exptus ip̄m exhorreat, z sic rī
 xatur cū qlitate sui stat⁹. **N**ō qz nō ē hō tāfelix qn̄ inueniat aliquā pditionē in se quā vellet nō
 h̄re, p̄t qd̄ misera ē pditio hūanoz bonoz, qz nunq̄s hōi tota pueit, qz aliq̄s p̄temnē oīa p̄t s; oīa
 h̄re nō p̄t. **E**t elicit vna rō ex lra. **I**lli pditio hūanoz bonoz nō tota puenit cui suus stat⁹ i aliq̄
 displicet, s; nlls inuenit tāfelix cui status suus nō displiceat i aliq̄, sic declarat i lra. ḡ zē. **I**te san
 gnis seruilis pditionis dī degener, qz hoies naturalit̄ liberi s̄t, s; p seruitutē degenerāt a natura.

Nō vita casta dī vita celebs q̄ celestis qz i carne vinē p̄ter carnē est vita celestis z angelica.

Nō s; **U**guil. **I**llachrymari ē int⁹ lachrymari, vl̄ cū dolore lachrymari, z ē deponētis gener⁹,
 s; fm antiq̄s inueniat neutri⁹ gener⁹, z sic boeci⁹ ponit h̄ in neut⁹ genē cū dīc̄ mest⁹ illachrymat.

Adde qz felicissimi cuiusq; delicatissimus sensus est.

et nisi ad nutū cūcta suppetant/ oīs aduersitatis inso/
 lens: minimis qbusq; prosternit. **A**deo perigua sunt
 que fortunatissimis beatitudis summā detrahūt. **Q**uā/
 multos esse coniectas q̄ sese celo p̄rimos arbitrent̄ s;
 de fortune tue reliquijs ps eis minima p̄tingat. **H**ic
 ipse locus quē tu exiliū, vocas/ incolentibus patria ē
Adeo nihil ē miserū nisi cū putes. **C**ōtraq; beata fors
 oīs est/ eq̄nimitate tolerantis. **Q**uis ē ille tāfelix q̄ cū
 dederit impatientie man⁹ statū suū mutare nō optet.

b⁹, i. bitantib⁹, z ita eoz iudicio spectat ad felicitatē **U**niuersalit̄ ḡ de reb⁹ fortunatis pcludit. **A**deo
 nihil ē miserū nisi cū tu putes, i. nisi ex reputatiōe aī tui estimes, z d̄, i. p d̄iū oīs fors ē brā eq̄ni
 mitate, i. patia aī tolerantis. **Q**uis ē ille tāfelix q̄ cū dederit man⁹ impatie, i. cū fuerit faā⁹ impati
 ens qn̄ ipse nō optet mutare statū suū, q. d. nlls tāfelix. **N**ō qz forsan aliq̄s dicēt, nlls hoim plz
 stat⁹ suus si deest sibi magnū fortunū, s; defcā⁹ boni modici nō ipedit p̄placētā stat⁹ qn̄ hō tō/
 lit sit felix, h⁹ excludit p̄hia dīcēs, q̄nto aliq̄s ē felicior tāto ē delicatior, z q̄nto ē delicatior tāto
 magl. **Q**uāt ex defcā⁹ modici boni z sic felicissimis dēh̄it p̄plemētū b̄itudis. **N**ō qz vnaz eadē
 res quā vn⁹ iudicat spectat ad miserā, ali⁹ iudicat spectat ad felicitatē, ḡ dīc̄ p̄hia loc⁹ quē tu zē
Nō q̄ntūcūq; hō sit abūdās reb⁹ fortunatis, si aliqd̄ displicet sibi i statū suo, ip̄e optat statū suū mi
 d̄ iij

sternit. 3° pcludit ex his felicitates
 fortuitā amarā eē z miserā, q̄rto in/
 uehit s; hoies, scda ibi **A**dde qz fe/
 licissimi, t̄tia ibi q̄ ml̄tis, q̄rta ibi qd̄
 igit o mōzles. **P**rio dīc̄ **Q**uis ē tā
 cōposite felicitatis, i. tācopiose felix
 vt non rixet, i. discordet ex aliq̄ p̄te
 cū qlitate, i. cū dispōne sui status, i.
 sue fortunē, q. d. nlls ē ita felix, qz cō
 ditio, i. stat⁹ hūanoz bonoz ē anxia
 i. misera res, q̄ nunq̄s hōi tō pueniat
 vel nunq̄s ppetua s̄b̄sistat. **I**nc̄ decla
 rat qz non tō pueniat hōi, qz huic, i.
 alicui hōi exuberat cēsus, i. abūdāt

Dic̄ oñt p̄hia qz hō magl. felix le
 uiozi aduersitate p̄sternit cū h̄ p̄pa
 rādo boeciū ad alios, z dīc̄ **A**dde p̄
 dīctis qz s̄sus cuiuslibz hois felicif
 simi, i. fortunatissimi ē delicatissimus
 i. impatientissim⁹: nlls ad nutū suū
 cūcta suppetāt, i. abūdēt, ip̄e erit in/
 solens, i. impatiēs oīs aduersitatis,
 z p̄sternit a sua felicitate qbusq; mi
 nimis aduersitatib⁹, adeo perigua
 s̄t q̄ fortunatissimis dēc̄h̄nt, i. auferūt
 sūmā, i. p̄fectionē b̄itudis. **B**oeci
 q̄ multos eē p̄iectas, i. opiaris q̄ se
 arbitrent̄ p̄rimos esse celo, i. deo s̄e
 eis p̄tingēt mīma ps de reliquijs, i.
 de particulis tue fortunē. **V**ic locus
 quē tu vocas exiliū, ē p̄ria incolētī

Dic̄ oñt p̄hia qz hō magl. felix le
 uiozi aduersitate p̄sternit cū h̄ p̄pa
 rādo boeciū ad alios, z dīc̄ **A**dde p̄
 dīctis qz s̄sus cuiuslibz hois felicif
 simi, i. fortunatissimi ē delicatissimus
 i. impatientissim⁹: nlls ad nutū suū
 cūcta suppetāt, i. abūdēt, ip̄e erit in/
 solens, i. impatiēs oīs aduersitatis,
 z p̄sternit a sua felicitate qbusq; mi
 nimis aduersitatib⁹, adeo perigua
 s̄t q̄ fortunatissimis dēc̄h̄nt, i. auferūt
 sūmā, i. p̄fectionē b̄itudis. **B**oeci
 q̄ multos eē p̄iectas, i. opiaris q̄ se
 arbitrent̄ p̄rimos esse celo, i. deo s̄e
 eis p̄tingēt mīma ps de reliquijs, i.
 de particulis tue fortunē. **V**ic locus
 quē tu vocas exiliū, ē p̄ria incolētī

Prosa quarta

q̄ b̄ritudo ē sūmū bonū. q̄ in 3° hui⁹ sc̄da p̄sa d̄i q̄ b̄ritudo ē stat⁹ p̄fectus aggregatiōe oīm bono
rū. et b̄ritudo ē sūmū bonū nature degentis. i. viuentis. rōne. i. nature rationalis sicut homis. quia
hoīm gen⁹ viuit arte rōne ex proemio metaphys. Nullum enī alioz aīalium est felix. ex. x. eth.
Bruta ei aīantia nēo felicitabit p̄mo eth. Et tal⁹ b̄ritudo nō cōsistit i bonis exteriorib⁹ s̄ in aīu
sapie. q̄ d̄ic̄ Ar. in li. pol. Testis ē mihi de⁹ q̄ in bonis exteriorib⁹ nō p̄sistit sūmū bonū. Et idē
in eodē. Nos sum⁹ felices r̄ d̄y. d̄y at nō sunt felices bonis exteriorib⁹. ḡ nec hoies. Nō s̄ i bo
nis exteriorib⁹ fortuitis nō cōsistat felicitas formalit⁹ siue cēntialit⁹. tū felicitas cōsistit i eis orga
nice q̄ descriunt ad felicitatē verā. sine enī reb⁹ exteriorib⁹: quaz fortūa d̄na est: nō cōtingit eē
felice. supple organice. ex li. de bō fort. et ex. x. eth. Opus ē exteriori p̄spirare oī enti. Natura ei p̄
se nō est sufficiens ad speculandū s̄ oportet cibū potū r̄ reliquū famulatum p̄ existere.

Ad hec. quē caduca ista felicitas vehit. vel scit eā. vel
nescit eē mutabilē. Si nescit. quenā beata sors eē p̄
ignoratiē cecitate? Si scit. metuat necesse est. ne amit
tat qd̄ amitti posse non dubitat. Quare p̄tinu⁹ timor
nō sinit eē felice. An vel s̄ amiserit. negligēdū putat.

Sic q̄q̄ perile bonū ē qd̄ equo aīo ferat̄ amissum
eē mutabilē. vel nescit. Si nescit. quenā sors beata. i. q̄ felicitas br̄a p̄t eē cecitate ignorantie. q̄ d.
nlla. Si scit eā eē mutabilē. necesse ē vt metuat ne amittat illud. qd̄ nō dubitat posse amitti. q̄re
cōtinuus timor nō sinit ipm̄ esse felice. Et forsan dicēs. hō nō timet amissionē fortune. q̄ nō cu
rat vtz eā amittat vel nō. Hoc excludēs p̄bia d̄ic̄ si amiserit bonū fortuitū r̄ putat illud negligē
dū. i. nō curādū. tūc illud bonū erit valde exile qd̄ amissū ferat̄ eq̄. i. eq̄li aīo sic p̄seruatū. r̄ p̄ p̄ns
illd̄ nō ē sūmū bonū. Nō ex 3° h⁹ p̄sa. ix. veraz p̄fecta felicitas facit hoīem potentē. reuerēdū
celebrē. r̄ letū. ḡ h̄a felicitas excludit timorē. r̄ p̄ p̄ns cōtinuus timor q̄ excludit leticiā: non sinit
esse felice. Vñ Sen. ix. ep̄. Ille beatissim⁹ est r̄ securus sui possessor q̄ crastinū d̄ic̄ sine sollicitu
dine expectat. Nō ex q̄ felicitas cōsistit in speculatione dei r̄ substātiarū sepataz: ipsa excludit
cecitatem ignorantie in qua ignorantia felicitas eē non p̄t.

Et qm̄ tu idem es cui p̄suasū atq̄ insitū p̄ multis de
mōstratiōibus scio. mētes hoīm nullo mō esse morta
les. Cūq̄ claz sit fortuitā felicitatē corpis morte fini
ri: dubitari neq̄t si hec afferre beatitudinē p̄t. qn̄ om̄e
mortalū gen⁹ in miserā mortis sine labat̄. Qu si mul
tos scimus beatitudis fructū nō morte solū. vtz etiā
doloribus supplicijsq̄ quesisse. quonam mō p̄ns vita
facere beatos potest. q̄ miseros transacta nō efficit?

minari morte hōis neq̄t. i. nō p̄t dubitari si hec fortuita felicitas pōt afferre. i. dare b̄ritudinē qn̄
om̄e gen⁹ mortalū. i. hoīm labat̄ in miserā i sine mortis. Sz si scim⁹ multos. i. scōs q̄sisse fructū
b̄ritudis nō solū morte verū etiā dolorib⁹ r̄ supplicijs qnā mō. i. p̄ quē modū p̄ns vita supple bōis
fortuitis ornata p̄t facē beatos q̄ vita t̄nsacta. i. t̄miata nō efficit miseros. q̄ d. nullo mō. Nō cu
ius p̄ntia ē cā felicitatis: ei⁹ absentia ē cā miserie r̄ infelicitatis. Sic enī naua p̄ sui p̄ntiā est cā
felicitatis nauis. sic ei⁹ absentia ē cā piclitarōis ei⁹ ex. ij. phys. Si ḡ bō fortuita p̄ sui p̄ntiā eēt
cā b̄ritudis. p̄ sui absentia eēt cā miserie. Cū at in morte hoīs bō fortuita relinquūt hoīem fugi
endo r̄ hō relinquat ea moriēdo: omnis homo post mortē eēt miser r̄ infelix. quod fallum est. nā
multi post mortē consequent̄ beatitudinē. Et quia forsan aliquis dicēt. mortuo homine. moriē r̄
aīa eius. r̄ sic post mortem nullam consequet̄ beatitudiez. hoc excludens p̄bia dicit ad boeciaz.
tu es idem ille cui p̄suasum est multis demonstratiōibus animas hominum esse immortales.

Vic p̄bia ponit sc̄daz rōnē q̄ tal⁹
est Ille q̄ felix est fortuita felicitate
aut scit eā mutabilē eē/ aut nescit. si
nescit/ est ignorās. r̄ p̄ p̄ns est infel
lix. si scit eā esse mutabilē/ nēc est q̄
timeat ne eā amittat. cui at̄ inest cō
tinuus timor: felix eē nō p̄t. vñ d̄ic̄
in l̄ra. Ad hec. i. p̄d̄c̄ta/ addā. s. alia
rōnez. Vñ quē vehit. i. ducit ista ca
duca. i. fortuita felicitas. vel scit eaz

Vic p̄bia ponit triā rōnē q̄ tal⁹ ē
Si b̄ritudo cōsistēt i reb⁹ fortuitis
cuz bō fortuita finiunt̄ morte hoīs.
sequit̄ q̄ oīs hō in morte fiet miser
qd̄ nō est vtz. q̄ multi p̄ mortē p̄se
cuti s̄t felicitatez sic martyres r̄ alij
sci. q̄ p̄pelli s̄t maxia tormēta vt cō
sequēt̄ b̄ritudinē in aīa. Dic̄ ḡ i l̄ra
Qm̄ tu idē es hō cui ego scio eē p̄
suasū p̄ multis. i. valde multis d̄mō
stratiōib⁹ mētes. i. aīas hoīm nullo
mō esse mortales. r̄ cū sit claz. i. ma
nifestū fortuitā felicitatē finiri. i. ter

Libri scđi Metrū quartū

Nō q̄ oēs leges in hoc cōueniūt q̄ aīa intellectuā hoīs sit immortalis. sepat enī ab alijs sic p̄ petuū a corruptibili. ex. ij. de aīa. et hoc ē rōnabile. qz aīa intellectuā imaterialis: nō est eduāta. de potētia materie s̄ ab ex. i. a deo. Ipsa enī s̄m Aug. creādo infundit: et infundēdo creat. p̄t qđ cū ab actio materie sit cā p̄petuaris p̄ Cōment. i. ce. et mū. Aīa intellectuā imaterialis ex̄ns: ipa ē immortalis.

Hic incipit q̄rtū metrū h̄ scđi qđ d̄z me/
trū anacreontū ab inuētoze. iābicū a pede p̄sante. dime trum a nūero pedūz. catalecticūz. qz deest vna syllaba ad p̄plementū metri. Huic metro adiungit metrū p̄heragratiū sic dictū ab inuētoze. de q̄ sup̄ius dictū est. In hoc ḡ me/
tro p̄hīa p̄mēdat vitā mediocrē p̄ talē metaphorā. **E**difi cū p̄struā i loco. nimis alto: vrget tempestatib⁹ ventoz et fundatū i loco arenoso defluit. s̄ fundatū in loco humili et saxoso: vtrūqz vitat incōmodū. **S**ic vita p̄ns nimū eleuata p̄spitate: vel nimū depressa aduersitate: frequent eue tu inopiato calamitatib⁹ defluit. mediocris aut̄ secūra manet. **D**ic ḡ in l̄ra **Q**uisqz hō caut⁹ voler ponē sedē pennē. i. firmā mātionēz ipse stabilis ex̄ns nec velit sterni. i. deij ci sonoris flatibus euri illi⁹ vēri. et quisquis curat spernē pō tū minantē fluatib⁹. i. mare fluatūans: ille vitet cacumen. i. sūmitatē alti mōtis. et vitet arenas bibulas. i. siccās **T**unc assigt̄ cāz q̄re debeāt vitari arene. qz he arene solute. i. dis iūde p̄ siccitate recusant ferre. i. nolūt portare pendulū pō dus. i. labile pondus. **T**u ḡ fugiens p̄culosam sortē. i. euentū amēne sedis. i. mansionis. et certus ex̄ns memēto figē. i. stabilire domū tuā in hūili saxo. i. dep̄sso lapide. quis ven tus miscens eq̄ra. i. volūēs maria tonet. i. seuiat ruinis. i. fla tib⁹ riuosis. tu felix p̄ditus roboe. i. firmitate quieti val li. i. municiois. et tu seren⁹. i. tranq̄llus duces. i. ages eū. i. vitā tuā ridens. i. deridens et p̄ nihilo h̄ns: iras. i. p̄secutio nes etheris. i. aure vel venti senientis. **N**ō q̄ oīs stus sup̄fluitate corrupit. cū stus p̄sistat i medio. **E**st enī stus habitus electiūns i mediētate p̄sistens: recta rōne d̄smia/ tus. iō oīs sup̄fluitas tanqz viciosa vitāda est. **P**hīa ḡ do/ cet vitare sup̄flūā p̄spitatem quam designat p̄ cacumen alti montis. q̄ p̄spitas plerūqz impugnat inuidia et potētia magnatū q̄ p̄ ventū impellentē designat. **D**ocet etiā vita/ re nimīā paup̄tate quā desigt̄ bibula arena. q̄ paup̄tas re/ cusat ferre indigentia necessarioz q̄ p̄ pondus pendulū de signat. indigentia enī ḡuat hoīem ad modū penduli pōde ris. **N**ō securitas s̄m **T**ull. in rhetorica sua est stus in/ cōmoditates iminentes et inchoate rei affines: nō formidās. q̄ securitas maxime appetenda est. p̄t qđ p̄hīa docet appetē vitā mediocrē q̄ reddit hoīem securū s̄m illud poeticū **M**edio tutissi mus ibis. **E**t **C**atho **L**uta magis puppis est modico q̄ flumine fert. **Q**uā vitā mediocrē desigt̄ p̄ humile saxū in q̄ edificū impetu venti nō deijc̄it. nec inundationib⁹ tanqz bibula arena dissol uit **N**ō q̄ duplex ē paup̄tas. volūtaria et leta. alia inuolūtaria et tristis **P**rima paup̄tas est appe tenda. scđa fugienda. **D**e p̄ma loquit̄ **S**en in ep̄. **D**onestā res est leta paup̄tas. paup̄tas enī ex/ pedira: secūra est. **E**t xvij ep̄ **D** Lucille incipe cū paup̄tate h̄re p̄mer cū. aude p̄remnē opes. ne mo als est deo dign⁹ qz q̄ opes p̄p̄serit. **S**cđa paup̄tas. i. inuolūtaria et tristis fugienda est qz mortalis est. et rōne tristitie stupefacit et corrupit naturam.

Prosa quinta libri scđi. Diversis de causis oñt nō esse appetēdas diuitias veluti sūt. pecunia. gem

Metrū iambicū anacreontū.

Quisquis volet perennē
Cautus ponere sedem
Stabilisqz nec sonori.
Sterni flatibus euri
Et fluctibus minantem
Curat spernere pontum
Montis cacumen alti
Bibulas vitet arenas.
Illud proteruus auster
Totis viribus vrget
De pendulum solute
Pondus ferre recusant
Fugiens periculosam
Sortem sedis amene
Humili domum memento
Certus figere saxo.
Quamuis tonet ruinis
Discens equora ventus
Tu conditus quieti
Felix robore valli
Duces serenus eum
Ridens etheris iras.

Prosa quinta

me. possessiones. vestes ⁊ famuli

Sed quoniam rationum iam in te meorum fometa descendunt paulo validioribus utendum puto. Age enim si iam caduca et momentaria fortune dona non essent, **Quid** i eis est quod aut vestrum unquam fieri queat. aut non perspectum consideratumque vilescat?

Et omnia bona fortune. Secundo ponit rationes de diuitiis. ibi. **Diuitie.** Primum iterum talis rationem. Nullum magnope debet illud appetere quod non potest esse suum: et quod in se consideratum est vile. Et omnia bona fortuita sunt hominibus. quia sunt mutabilia ideo non possunt esse propria hominis et in se considerata vilescunt. Et sic dicitur in littera. Quoniam fometa. id est medicamenta meorum rationum in te descendunt quia ego video te paulatim fortunam retinere. puto esse utendum paulo validioribus rationibus. id est magis mouentibus. Age est aduerbium hortandi. si enim dona fortune non essent caduca. id est casualia et momentaria. id est transitoria ad modum momenti quod est in eis quod unquam queat fieri vestrum aut prospectum et in se consideratum non vilescat. quod dicitur nihil. Non quod bona fortune sunt caduca et transitoria. quia dicitur Seneca. lxxvi. epistola. Bona fortuna nobis accidit sed non adheret. nisi abducant sine ulla nostri laetitia discendunt. ex quo patet si mutabilia sunt: quod non sunt propria bona hominis. quia secundum eundem Seneca. Nihil proprium dicas quod mutari potest. Non quod bona fortuita in se considerata vilescunt quia dicitur Iohannes Chrysostomus. Bona fortune in seipsis veterascunt et consumuntur. aut ab extraneis dolo vel violentia vel calumnia diripiuntur.

Diuitie ne vel vestra vel sui natura preciosa sunt? **Quid** earum potius? aurum ne an vis congesta pecunie? Atque hec effundendo magis quam coaceruando melius nitent. Si quidem auaritia semper odiosos. claros largitas facit. Quod si manere apud quenquam non potest. quod transferri in alterum: tunc est preciosa pecunia cum translata in alios largiendi vsu: desinit possideri.

An gemarum. 3. de possessionibus. ibi. An vos. quarto de vestibus. ibi. Ita vero. quanto de famulis veri. ibi. An vero. Primum duabus rationibus probat diuitias non multum esse appetendas. secunda ibi. At eadem. Prima ratio talis est. Illa non sunt multum appetenda que nec ex sui natura: nec ex natura vrentis sunt preciosa. Diuitie sunt hominibus. et sic. Maior nota quia nihil appetitur nisi bonum et preciosum. Minor de claritate. diuitie non sunt bone ex sui natura. quia non faciunt bonum cum cui adueniunt. Nec sunt bone ex pretio vrentis. quia non in quantum preseruantur. sic ei faciunt homines auarum. nec in quantum distribuuntur. quia sic relinquunt homines. Dicit enim in littera Diuitie vel sunt preciose sui natura. aut natura vrentis eis. et quod earum est potius. id est preciosius. an aurum aut vis congesta pecunie. id est congregata: atque pro certe. hec. id est diuitie non sunt preciose preseruando eas. quia melius nitent effundendo. id est distribuendo eas quam coaceruando. id est retinendo eas. siquidem auaritia que pecuniam coacervat spiritus facit homines odiosos. et largitas que pecuniam effundit: facit claros. id est honestos. Subdit. etsi illud quod transferri in alterum non potest manere apud quemque: tunc est preciosa pecunia. loquendo ironice. cum ipsa vsu largiendi translata in alios desinit possideri. Non dicitur quod aliquid est bonum dupliciter. vel ex natura sui. vel ex natura vrentis. Illud dicitur bonum ex natura sui quod a se vel in se habet unde sit bonum. et cuiuscumque aduenit facit ipsum bonum. sic ratio recta. pax. et filia. Sed illud dicitur bonum ex parte vrentis que si aliquis prouenit vult aliquid boni inde prouenit. Unde non secundum beatum Bernardum. Solus error hominum facit quod aurum et argentum reputantur preciosa. cum sint nisi fra rubear et alba. Non quod Seneca. lxxviiij. epistola probat diuitias non esse bonas sic arguit. Quod bonum est: bonos facit. diuitie non faciunt bonos. et diuitie bone non sunt. Item illud quod potest contingere precipitissimo et turpissimo: bonum non est. diuitie autem lenoniz laniste contingunt. et bone non sunt. Item bonum ex malo non fit. diuitie autem fiunt ex auaritia que mala est. et bone non sunt.

At eadem si apud unum quanta est ubique gentium congerat. ceteros sui inopes fecerit. et vox quidem tota pariter multorum replet auditum. Vestre vero diuitie nisi minute. in

Hic incipit quinta prosa habet sedem in qua philosophia ponit remedia magis momentaria Boetium ad ostendendum quod bona fortune sunt contemnenda et minus esse doledum de amissione eorum. ista autem remedia sunt rationes sumptae ex rationibus particularium bonorum fortune scilicet diuitiarum. honorum. potestatum. statuum et glorie. Et primo ostendit quod de diuitiis quod non sunt magnope appetende ponendo unam rationem generalem: respiciendo

Hic philosophia ponit rationes de diuitiis in speciali quod non sunt magnope appetende. et probat hoc generaliter de diuitiis ibi. **Quid** autem. Prima diuitie dicitur in quibus partes sunt generata diuitiarum que probat non multum esse appetenda. scilicet pecunia. gemme. possessiones. vestes. et famuli. Primum ostendit per positum de pecunia. et de gemmis ibi

Libri scđi de consolatione philosophiæ

pecunia quanta est vbiq; gentium. i. apud
omnes gentes si illa operatur apud unum
hominem. ipsa facit ceteros homines ino-
pes sui. i. carentes. et vna vox pariter
tota. i. si replet auditum multorum. diui-
tie autem non possunt transire in plures nisi com-
mune. i. diuise in partes. quod cum factum est. s. q. minute transeunt in alios: necesse est ut illos faciant pau-
peres quas relinquunt. Et tunc exclamat pro diuitias d. **D**igitur supple dico diuitias esse angustas. i. ar-
tas et inopes quas non licet pluribus habere totas. et que non veniunt ad quemlibet sine paupertate ceterorum. i. aliorum
hominum. **N**on quod diuitie non veniunt ad quemlibet sine aliorum paupertate quod dicit **Seneca**. i. de rebus. foris. **P**e-
cuniam perdidisti quam ut haberes alio tempore perdidisti. perdidisti pecuniam. habes vno periculo minus. que te felici-
ter si cum illa auaricia perdidisti. **E**t idem. lxxxviii. ep. dicit **Diuitie** aios inflant. superbia pariunt. inuidiam
pertrahunt. mentem alienant. timorem inducunt. insolentiam faciunt. **N**ihil autem aliud insolentia est quam spes fal-
se magnitudinis. et diuitie bone non sunt

Dicuntur philosophia quod gemæ non sunt appetende tanquam proprium bonum hominis. inten-
dens tale rationem. **Q**uicquid bonitatis
vel pietatis est in gemis: hoc persistit
in luce splendore gemarum. s. lux gemarum
non est proprium bonum hominis s. bonum
ipsarum gemarum. et ceterum. **U**n deus in scriptura. **A**n
fulgor gemarum erit oculis hominum. s. ad
percipiendum eas tanquam proprium bonum.
s. siquid est precipui. i. pietatis in
hoc splendore. illa lux est gemarum et
non hominum. quas quod gemas vehementer
admiror homines mirari. i. mirando de-
siderare tanquam bonum suum. **Q**uid est enim
perit in rebus inanimatis. quod iure videatur. i. videri debeat esse pulchrum rei anime et rationabili nature? quod d.
nihil. que gemæ tametsi per quoslibet. trahant. i. recipiant aliquid postreme pulchritudinis opera. i. diligentia per-
tinet et sui distinctione. i. specifica formatione. tamen ipse collocare infra vestram excellentiam. i. dignitate
nullo modo merebantur vram admirationem. **N**on quod non est glandium de gemis tanquam de proprio bono. quia
dicit **Seneca**. xli. ep. **N**emo gloriari debet nisi de suo. quod enim est stultius quam in homine aliena laudare? quod
est eo dementius quam ea mirari que ad alium transferri potest? **N**on faciunt equum meliorem aurei freni.

Non quod quadruplex est pulchritudo. prima est animalium rationalium. secunda est brutorum sensibilium. tertia plantarum ve-
getabilium. quarta est rerum inanimatarum. in qua genere gemæ collocantur. propter quod dicit philosophia. **S**i gemæ trahunt
aliquid postreme. i. vltime pulchritudinis.

Dicuntur philosophia idem de possessi-
onibus sicut de agris. et intendit hanc
sententiam. **B**onitas agrorum vel persistit in
pulchritudine eorum que delectat aspectum
et talis pulchritudo non magis est ipsius
hominis quam pulchritudo florum vel stellarum.
que etiam delectat aspectum hominis. et tamen
nihil ad hominum pulchritudinem istorum. **U**t
bonitas agrorum persistit in utilitate eorum
que est ad sustentationem hominis. s. hec
possessio agrorum non est multum appetenda
ut sit ampla. quia natura paucis est
contenta. **U**n deus in scriptura. **A**n pulchritudo
agrorum delectat vos ut gaudeat. de ea tanquam de bono vobis. **E**t dicit bo-
ecius. **Q**uidni. i. que non delectaret.
est enim pulchra portio operis pulcherrimi

plures transire non possunt. **Q**uod cum factum est: pauperes necesse est faciant. quos relinquunt. **D**igitur angustas inopes
que diuitias quas nec habere totas pluribus licet. et ad
quemlibet sine ceterorum paupertate non veniunt.

Digitur supple dico diuitias esse angustas. i. ar-
tas et inopes quas non licet pluribus habere totas. et que non veniunt ad quemlibet sine paupertate ceterorum. i. aliorum
hominum. **N**on quod diuitie non veniunt ad quemlibet sine aliorum paupertate quod dicit **Seneca**. i. de rebus. foris. **P**e-
cuniam perdidisti quam ut haberes alio tempore perdidisti. perdidisti pecuniam. habes vno periculo minus. que te felici-
ter si cum illa auaricia perdidisti. **E**t idem. lxxxviii. ep. dicit **Diuitie** aios inflant. superbia pariunt. inuidiam
pertrahunt. mentem alienant. timorem inducunt. insolentiam faciunt. **N**ihil autem aliud insolentia est quam spes fal-
se magnitudinis. et diuitie bone non sunt

An gemarum fulgor oculos trahit? **S**ed si quid est in hoc
splendore precipui: gemarum est lux illa: non hominum. **Q**uas
quidem mirari homines vehementer admiror. **Q**uid est enim
carens anime motu atque compage. quod anime rationabilis
nature pulchrum esse iure videatur? tametsi conditoris opera
suisque distinctione postreme aliquid pulchritudinis trahunt:
infra vestram tamen excellentiam collocare admirationem
vestram nullo modo merebantur

An vos agrorum pulchritudo delectat? **B**. **Q**uidni? **E**st
enim pulcherrimi operis pulchra portio. **S**ic quodam sereni
maris facie gaudemus. sic celi: sidera. lunam. solemque mira-
mur. **P**. **N**um te horum aliquid attingit? **N**um audes aliquid
cuius talium splendore gloriari? **A**n vernis floribus ipse dis-
tingueris? aut tua in estiuos fructus intumescit vber-
tas? **Q**uid inanibus gaudiis raperis? **Q**uid externa bo-
na per tuos amplexaris? **N**uncque tua faciet esse fortuna. que
a te natura rerum fecit aliena. **T**errarum quidem fructus am-
mirationem proculdubio debent alimentis. **S**ed si quod nature
satis est: replere indigentiam velis: nihil est quod fortune

An vos agrorum pulchritudo delectat? **B**. **Q**uidni? **E**st
enim pulcherrimi operis pulchra portio. **S**ic quodam sereni
maris facie gaudemus. sic celi: sidera. lunam. solemque mira-
mur. **P**. **N**um te horum aliquid attingit? **N**um audes aliquid
cuius talium splendore gloriari? **A**n vernis floribus ipse dis-
tingueris? aut tua in estiuos fructus intumescit vber-
tas? **Q**uid inanibus gaudiis raperis? **Q**uid externa bo-
na per tuos amplexaris? **N**uncque tua faciet esse fortuna. que
a te natura rerum fecit aliena. **T**errarum quidem fructus am-
mirationem proculdubio debent alimentis. **S**ed si quod nature
satis est: replere indigentiam velis: nihil est quod fortune

Prosa quinta

affluentiā petas. **P**aucis enī minimisq; natura p̄tēta est. cuius satietatem si sup̄fluis v̄gere velis: aut inio- cundum quod infuderis fiet: aut noxiū.

Nunquā andes glari splendore alicui⁹ taliū tanq̄ tuo? q. d. nō. **N**unquā tu distingueris. i. or naris vernis florib⁹. certe nō. **N**unquā tua vbertas. i. fertilitas intumescit. i. sup̄bit in estuos fruā. i. p̄ estuos fruā. q. d. nō. **Q**uid raperis. i. circūdaris iamib⁹ gaudijs sup̄ple reputādo ista eē tua bō? **Q**uid amplexaris externa bō p̄ tuis. q. d. frustra hoc facis. qz fortuna nūq; faciet eē tua q̄ natura rex a te fecit eē aliena. **T**ūc dic p̄bia. **N**ō nego qn̄ ista p̄nt tibi eē vtilia. fruā enī trax̄ p̄culdu/ bio debent alimētis aiantū. i. aialib⁹ p̄ alimētis. s̄ si velis replē indigentiaz nature qd̄ satis ē. i. ad sufficientiā. nihil est. i. nō o3 q̄ petas. i. desidēs affluentiā fortie sup̄ple ad dilatādūz amplian/ dū agros. natura ei paucis p̄tēta ē. cui⁹ satietatē si velis v̄gē. i. cogē sup̄fluis cibis et potib⁹: illd̄ qd̄ infuderis vētri sup̄fluis/ aut fiet inio cūdū. i. triste. aut fiet noxiū. i. piculosū **N**ō q̄ ex lra pōt formari tal̄ rō. **S**i illud qd̄ magis videt̄ inesse nō inest: nec illd̄ qd̄ min⁹. s̄ maḡ. videt̄ q̄ hō d3 glari de pulcritudie celi et stellaz. et nō d3. qz nihil hoz est suū. s̄ min⁹ d3 glari de pulcritudie a/ groz et aliaz possessionū **N**ō q̄ natura nō ē onerāda sup̄fluis/ s̄ est alenda paucis. qz paucis cō tenta est. **U**n̄ Sen. xvi. ep̄. **S**i ad naturā vixeris: nunq; eris paup. si ad opionem/ nūq; eris di ues. **E**xiguū natura desiderat. opio nō imensū. **E**t beat⁹ Aug. **S**umēda s̄t alimēta tanq; medi/ camēta. et Gregl. **D**ū venter nimia satietate extēdit/ acule⁹ libidis suscitaf **N**ō q̄ **A**ristoteles in qdā ep̄ ad Alexandrū dic̄ **Q**ui en̄sgredit̄ debitu modū i plenoz vacuo nō poterit euadē furo rē egritudis et molestias infirmitatū. **Q**ui s̄ appetit viuēz d̄nare/ renūciat desiderio. p̄prie volupta tis. nec comestione comestioni sup̄addat. qz ois incōtinēs volūtariē ē egtans. ij. et h̄. **E**t s̄dit **A**u diui ab **P**rocrate q̄ p̄suauit dietas p̄ qb⁹ debilitatē corpis sustiebat. cui dixit suus discipul⁹ **D**octor egregie si velles bñ comedē/ nō sustieres tāā corpis debilitatē. **C**ui r̄nt hypoētes **E**go comedo vt viuā: nō viuo vt comedā. **U**n̄ dic̄ **A**rl. libidē **A**limentū p̄p̄ durabilitatē est q̄rendū: nō durabilitas p̄p̄ alimētū. **S**ubdit. **M**ultos noui q̄ diminuerūt de alimēto et comestione. absti nētes a suis appetitib⁹/ et parcētes gule. viuētes t̄pate p̄ dietas q̄ fuerūt sanissimi corpis: lōgio/ **C**ris vite: et boni appetitus.

Jam nō pulcrū varijs fulgē vestibibus putas? quarū si grata intuitu species est. aut materie naturā. aut in-

geniū mirabor artificis. **P**ulcritudo. s̄ pulcritudo vestiū nō est hois pulcritudo s̄ ip̄az vestiū. s̄ zc. **U**n̄ dic̄ i lra. **J**am putas pulcrū eē. i. tue pulcritudini ascribendū fulgē varijs vestib⁹. q. d. nō debes s̄ putare. qz. i. vestiū si spēs. i. pulcritudo est ḡta. i. delcabil̄ intuitu/ ego mirabor naturā materie vestiū. aut mirabor in geniū. i. s̄tilitatē artificis vestē formātis/ nihil ascribēdo tibi **N**ō q̄ splēdor habit⁹ exterior. nō fac̄ hoiez meliorē/ nisi fulgeat habit⁹ mētis interior i eo. vñ Sen. **M**l̄s dic̄ gladiū eē bonū si balte⁹ eius deaurat⁹ est/ et vagina gēmis distiāta. s̄ gladi⁹ bon⁹ est q̄ bñ incidit/ bonū acumē h3 et micro bon⁹ ē q̄ oē munimen ruptur⁹ est. vñ s̄ s̄sus. **A**urea nobilitas luteā si vestiat ollā **N**ō iō sequit̄ hāc min⁹ eē luteā. **I**te poeta **C**inge caput lauro. tege corp⁹ gēmis et auro. **S**i fueris pri

An nō te long⁹ ordo famuloz facit esse felicē? **Q**ui si viciosi morib⁹ sint: p̄niciosa dom⁹ sarcina. et ipsi dño vehemēt̄ iimica. **S**in nō p̄bi. quonā mō in tuis opi/ bus aliena p̄bitas numerabit⁹? **E**x qb⁹ oib⁹ nihil hoz q̄ tu i tuis p̄putas bonis/ tuū eē bonū liq̄do mōstrat. **Q**uib⁹ si nihil inest appetēde pulcritudis. qd̄ ē q̄ vel amissis doleas. vel leteris retentis? **O** si natura pulcra sūt. qd̄ id tua refert? **N**ā hec p̄ se a tuis q̄q; opib⁹

mi. i. mūdi. sic nos gaudem⁹ facie. i. aspectu maris sereni. i. en̄ q̄lli. sic. i. eadē rōne miramur celū: sidēa: solē et lunā. **R**ūdet p̄bia. **N**un quā aliqd̄ hoz attingit te tanq; p̄p̄riū? q. d. nō. **N**unquā tu distingueris. i. or naris vernis florib⁹. certe nō. **N**unquā tua vbertas. i. fertilitas intumescit. i. sup̄bit in estuos fruā. i. p̄ estuos fruā. q. d. nō. **Q**uid raperis. i. circūdaris iamib⁹ gaudijs sup̄ple reputādo ista eē tua bō? **Q**uid amplexaris externa bō p̄ tuis. q. d. frustra hoc facis. qz fortuna nūq; faciet eē tua q̄ natura rex a te fecit eē aliena. **T**ūc dic p̄bia. **N**ō nego qn̄ ista p̄nt tibi eē vtilia. fruā enī trax̄ p̄culdu/ bio debent alimētis aiantū. i. aialib⁹ p̄ alimētis. s̄ si velis replē indigentiaz nature qd̄ satis ē. i. ad sufficientiā. nihil est. i. nō o3 q̄ petas. i. desidēs affluentiā fortie sup̄ple ad dilatādūz amplian/ dū agros. natura ei paucis p̄tēta ē. cui⁹ satietatē si velis v̄gē. i. cogē sup̄fluis cibis et potib⁹: illd̄ qd̄ infuderis vētri sup̄fluis/ aut fiet inio cūdū. i. triste. aut fiet noxiū. i. piculosū **N**ō q̄ ex lra pōt formari tal̄ rō. **S**i illud qd̄ magis videt̄ inesse nō inest: nec illd̄ qd̄ min⁹. s̄ maḡ. videt̄ q̄ hō d3 glari de pulcritudie celi et stellaz. et nō d3. qz nihil hoz est suū. s̄ min⁹ d3 glari de pulcritudie a/ groz et aliaz possessionū **N**ō q̄ natura nō ē onerāda sup̄fluis/ s̄ est alenda paucis. qz paucis cō tenta est. **U**n̄ Sen. xvi. ep̄. **S**i ad naturā vixeris: nunq; eris paup. si ad opionem/ nūq; eris di ues. **E**xiguū natura desiderat. opio nō imensū. **E**t beat⁹ Aug. **S**umēda s̄t alimēta tanq; medi/ camēta. et Gregl. **D**ū venter nimia satietate extēdit/ acule⁹ libidis suscitaf **N**ō q̄ **A**ristoteles in qdā ep̄ ad Alexandrū dic̄ **Q**ui en̄sgredit̄ debitu modū i plenoz vacuo nō poterit euadē furo rē egritudis et molestias infirmitatū. **Q**ui s̄ appetit viuēz d̄nare/ renūciat desiderio. p̄prie volupta tis. nec comestione comestioni sup̄addat. qz ois incōtinēs volūtariē ē egtans. ij. et h̄. **E**t s̄dit **A**u diui ab **P**rocrate q̄ p̄suauit dietas p̄ qb⁹ debilitatē corpis sustiebat. cui dixit suus discipul⁹ **D**octor egregie si velles bñ comedē/ nō sustieres tāā corpis debilitatē. **C**ui r̄nt hypoētes **E**go comedo vt viuā: nō viuo vt comedā. **U**n̄ dic̄ **A**rl. libidē **A**limentū p̄p̄ durabilitatē est q̄rendū: nō durabilitas p̄p̄ alimētū. **S**ubdit. **M**ultos noui q̄ diminuerūt de alimēto et comestione. absti nētes a suis appetitib⁹/ et parcētes gule. viuētes t̄pate p̄ dietas q̄ fuerūt sanissimi corpis: lōgio/ **C**ris vite: et boni appetitus.

Dic p̄bia ont q̄ nō sit gaudēdū de pulcritudie vestiū tāq; de p̄prio bono. et arguit sic. **D**e illi⁹ pulcritu dine nō ē gaudēdū q̄ nō ē hois pul critudo. s̄ pulcritudo vestiū nō est hois pulcritudo s̄ ip̄az vestiū. s̄ zc. **U**n̄ dic̄ i lra. **J**am putas pulcrū eē. i. tue pulcritudini ascribendū fulgē varijs vestib⁹. q. d. nō debes s̄ putare. qz. i. vestiū si spēs. i. pulcritudo est ḡta. i. delcabil̄ intuitu/ ego mirabor naturā materie vestiū. aut mirabor in geniū. i. s̄tilitatē artificis vestē formātis/ nihil ascribēdo tibi **N**ō q̄ splēdor habit⁹ exterior. nō fac̄ hoiez meliorē/ nisi fulgeat habit⁹ mētis interior i eo. vñ Sen. **M**l̄s dic̄ gladiū eē bonū si balte⁹ eius deaurat⁹ est/ et vagina gēmis distiāta. s̄ gladi⁹ bon⁹ est q̄ bñ incidit/ bonū acumē h3 et micro bon⁹ ē q̄ oē munimen ruptur⁹ est. vñ s̄ s̄sus. **A**urea nobilitas luteā si vestiat ollā **N**ō iō sequit̄ hāc min⁹ eē luteā. **I**te poeta **C**inge caput lauro. tege corp⁹ gēmis et auro. **S**i fueris pri

Dic p̄bia ont nō esse glandū de multitudine famuloz tanq; de p̄prio bono. et arguit sic. **F**amuli aut s̄t per uerfi i morib⁹ et sic s̄t nociui. aut s̄t bñ morigerati: tē nihil ad te. qz hec p̄bitas ē famuloz. et nō tua. vñ dic̄ in lra. **A**n nō long⁹ ordo famuloz facit te eē felicē. q. i. famuli si s̄nt viciosi morib⁹/ tūc s̄t p̄niciosa sarcina. i. piculosū pond⁹ ipsi dom⁹. et s̄t ve hement̄ iimica sarcina ipsi dño. **S**i nō sint p̄bi quā mō. i. p̄ quē modū: aliena p̄bitas nūerabit⁹. i. p̄putabit

Libri scđi de consolatione philosophie

in tuis opibus. q. d. nullo modo. **Et tunc** concludit de oibus p̄dictis. d. **Ex q̄b̄** oib̄ p̄dictis mōstrat liq̄do. i. apte ni hil horū eē tuū bonū q̄ tu p̄putas i tu is bonis q̄b̄ si nihil inest appetēde leas de amissis/vel leteris de retētia: q̄ p̄ si p̄dicta s̄t pulchra natura. i. p̄t natura p̄p̄ia. q̄d re fert id tua. i. q̄d p̄tinet hoc ad te: q. d. nihil. nā hec sequestrata. i. diuisa a tuis opib̄ p̄ se placuissent: nō enī idcirco s̄t p̄ciosa q̄ in tuas venere diuitias. s̄ q̄ tibi videbant̄ p̄ciosa/ iō maluisti ea anu merari tuis diuitijs. **Nō** q̄ serui pueri i morib̄ s̄t familiares inimici d̄ntz totū domū. de q̄bus postea dicit 3° h̄. q̄nta p̄sa. nō est pestis efficacior ad nocendū q̄s familiaris amicū. c̄ssi vident̄ aliq̄n amici/ hoc ē rōne vtilitatis: nō rōne v̄tutis. de q̄b̄ loquit̄ **Sen.** i. de rem̄ for̄el. dicit̄ **Mel** musce sequunt̄. cadauera lupi: frumēta formice: p̄dā sequit̄ ista turba. non hoīem. **Idem** ep̄. xli. **In** hoīe illud laudandū ē q̄d ip̄ius est. si familiā formosā h̄z z domū pulchrā. si multū serit. si mul tū venerat/ nihil horū in ip̄o est. s̄ circa ip̄m. lauda in illo q̄d p̄p̄iū ē/ q̄d nec auferrī nec eripi p̄t.

Hic p̄bia oñt generalr diuitias nō eē appetēdas magnope. et hoc facit trib̄ rōnib̄. scđaz ponit ibi **Ita** ne. triaz ibi. **Ego** s̄o nego **P̄ria** rō est ista **Illa** nō s̄t multuz appetēda p̄ q̄ hō nō p̄sequit̄ ea p̄t q̄ appetunt̄. s̄ p̄ diuitias hō non p̄sequit̄ ea p̄t q̄ ditie appetunt̄. appetunt̄ enī diuitie p̄pter fugam indigentie. quam fugā indigentie homo nō consequit̄ per diuitias. sicut declarat in l̄ra. dicit̄ **Quid** ar̄ tāto strepitu. i. labore/ desiderans. i. cū desiderio insistitis fortune. credo vos q̄ritis fuga re indigentia copia. i. diuitijs: q. d. ideo desideratis diuitias. vt suppleatis v̄iam indigentia. s̄ h̄ ce dit vob̄ in p̄riū. q̄ p̄lib̄ admiculis. i. adiutorijs ē opus ad tuendā varietatē p̄ciose supellectil. i. possessionis. verūq̄ illud ē. p̄multis eos indigē q̄ p̄multa poss. dent. z etiā cōtra. i. p̄ p̄riū/ illi mini mū indigēt q̄ meriant̄. i. mēsurāt suā abūdantiā nō supfluitate ambit̄. i. cupiditatis s̄ nēitate natu re. **Nō** fm̄ **Sen.** p̄multis indigēt q̄ p̄multa possidet̄ p̄t q̄d multe diuitie nō fugāt indigentia s̄ magis excitāt. vñ poeta. **Nulla** ditari rōne potestis auari. **Vos** faciūt inopes q̄s cumularis opes.

Nō circa hoc q̄ dicit̄ minimū indigēt: dicit̄ **Sen.** lxiij. ep̄. **Taurus** paucissimoz ingez pascuis im p̄les. z vna silua p̄lib̄ elephātib̄ sufficit. hō fra pascit z mari. q̄d igit̄ tā insatiabile ventrē natu ra dedit nob̄ cū tā modica corpa nob̄ dederit. vt vassissimoz edacissimozq̄ aialū auiditatē vin/ cerem? q̄ntulū ē enī q̄d nature dat̄. paruo illa educat. nō fames n̄i v̄ctris nob̄ magno p̄stat/ s̄ ambitio. ventri aut̄ obediētes loco aialū numeremur: nō hoīm.

Hic ponit scđam rōnem. z^o celu dit manifestū errorē hoīm. ibi q̄s s̄o late. **Et** rō tal' ē **Illa** nō s̄t appetēda q̄b̄ appetitis hō purās se talib̄ oz nari facit iniuriāz suo creatori. s̄ bō exteriora s̄t diuitie s̄t h̄mōi. vt de clarat in l̄ra. ḡ. x. **Et** dicit̄ p̄ hoies nunq̄d nullū bonū ē p̄riū atq̄z insi tū. i. naturale z intrinsecuz vob̄ ita vt q̄rat̄. bō v̄ia i externis. i. extrinse cis reb̄ z i reb̄ sepositis. i. a vob̄ se or̄sū positis? q. d. imo i vob̄ ē bonū s̄ p̄siderare vultis. s̄ sic ē s̄sa. i. mu tata p̄ditio rez vt aial diuinū. i. hō q̄ est s̄lis deo. nō alit̄ videatur sibi splēdē nisi i possessione supellectilis thaiate. i. bonoz exterioroz q̄ s̄t inaiā

sequestrata/ placuissent. **Neq̄** enī idcirco sunt p̄ciosa q̄ in tuas venere diuitias. s̄ q̄m̄ p̄ciosa videbātur: tuis ea diuitijs annumerare maluisti

pulchritudis supple q̄ tibi ascribi poterit. q̄d ē. i. q̄re est q̄ tu do p̄ si p̄dicta s̄t pulchra natura. i. p̄t natura p̄p̄ia. q̄d re fert id tua. i. q̄d p̄tinet hoc ad te: q. d. nihil. nā hec sequestrata. i. diuisa a tuis opib̄ p̄ se placuissent: nō enī idcirco s̄t p̄ciosa q̄ in tuas venere diuitias. s̄ q̄ tibi videbant̄ p̄ciosa/ iō maluisti ea anu merari tuis diuitijs. **Nō** q̄ serui pueri i morib̄ s̄t familiares inimici d̄ntz totū domū. de q̄bus postea dicit 3° h̄. q̄nta p̄sa. nō est pestis efficacior ad nocendū q̄s familiaris amicū. c̄ssi vident̄ aliq̄n amici/ hoc ē rōne vtilitatis: nō rōne v̄tutis. de q̄b̄ loquit̄ **Sen.** i. de rem̄ for̄el. dicit̄ **Mel** musce sequunt̄. cadauera lupi: frumēta formice: p̄dā sequit̄ ista turba. non hoīem. **Idem** ep̄. xli. **In** hoīe illud laudandū ē q̄d ip̄ius est. si familiā formosā h̄z z domū pulchrā. si multū serit. si mul tū venerat/ nihil horū in ip̄o est. s̄ circa ip̄m. lauda in illo q̄d p̄p̄iū ē/ q̄d nec auferrī nec eripi p̄t.

Quid aut̄ tanto fortune strepitu desideratis? **Fugare** credo indigentiam/ copia queritis. **Atq̄** hoc vobis in p̄trariū cedit. **Plurib̄** q̄ppe adminiculis opus est ad tuendam p̄ciose supellectilis varietatē. verūq̄ illud est. p̄multis eos indigē qui p̄multa possideant. **Con**traq̄ minimū/ qui abundantiam suam nature necessy tate/ non ambitus superfluitate meriant̄.

Quid ar̄ tāto strepitu. i. labore/ desiderans. i. cū desiderio insistitis fortune. credo vos q̄ritis fuga re indigentia copia. i. diuitijs: q. d. ideo desideratis diuitias. vt suppleatis v̄iam indigentia. s̄ h̄ ce dit vob̄ in p̄riū. q̄ p̄lib̄ admiculis. i. adiutorijs ē opus ad tuendā varietatē p̄ciose supellectil. i. possessionis. verūq̄ illud ē. p̄multis eos indigē q̄ p̄multa poss. dent. z etiā cōtra. i. p̄ p̄riū/ illi mini mū indigēt q̄ meriant̄. i. mēsurāt suā abūdantiā nō supfluitate ambit̄. i. cupiditatis s̄ nēitate natu re. **Nō** fm̄ **Sen.** p̄multis indigēt q̄ p̄multa possidet̄ p̄t q̄d multe diuitie nō fugāt indigentia s̄ magis excitāt. vñ poeta. **Nulla** ditari rōne potestis auari. **Vos** faciūt inopes q̄s cumularis opes. **Nō** circa hoc q̄ dicit̄ minimū indigēt: dicit̄ **Sen.** lxiij. ep̄. **Taurus** paucissimoz ingez pascuis im p̄les. z vna silua p̄lib̄ elephātib̄ sufficit. hō fra pascit z mari. q̄d igit̄ tā insatiabile ventrē natu ra dedit nob̄ cū tā modica corpa nob̄ dederit. vt vassissimoz edacissimozq̄ aialū auiditatē vin/ cerem? q̄ntulū ē enī q̄d nature dat̄. paruo illa educat. nō fames n̄i v̄ctris nob̄ magno p̄stat/ s̄ ambitio. ventri aut̄ obediētes loco aialū numeremur: nō hoīm.

Ita ne aut̄ nullū est p̄riū vobis atq̄z insitū bonū/ vt in externis ac sepositis rebus bona v̄ia queratis? sic rez s̄sa p̄ditio est: vt diuinū merito rōnis aial nō alit̄ sibi splēdē/ nisi inaiate supellectilis possessione vide atur. **Et** alia q̄dem suis p̄tēta sunt. **Vos** aut̄ deo mēi te p̄siles: ab rebus infimis/ excellentis nature ornāmē ta captatis. nec intelligitis q̄ntā p̄ditori v̄io/ faciatis iniuriā. **Ille** genus humanuz terrenis oibus prestare voluit. vos dignitatē v̄iam infra infima queq̄ detru ditis. **Nā** si omne q̄d cuiusq̄ bonū/ id eo cui? est: con

Libri scđi Retrū quintum

ria ptingūt detrimēta ex ipsis, multi enī p̄t diuitias perierūt. Nō q̄ mali tm̄ diuites reputat̄ esse dignos, vñ dicit Ambrosi⁹. Ita incubuerūt mores hoīm in admiratione diuitiaz, vt nemo nisi diues putet̄ dignus. Nō diuitie nō reddunt hoīem securū, vñ Iuuenalis poeta. Pauca licet portes argenti vascula puri. Nocte iter ingressus contū gladiūq; timebis. Et more ad lunā trepidabis arūditis vmbra. Cantabat vacuus corā latrone viator. Et Sen. xliiij. ep̄ dicit. Nūdū latro trāsmittit, z i obsessa via paup̄i par est, z lxxvi. ep̄ dixit. Quisquis se multū fortune dedit in gentē sibi viā p̄urbationis fecit, vna hęc via est ad tuta vadendi; externa despiciē z honesto contentum esse.

Vic incipit q̄ntū metrū hui⁹ scđi qđ dī

Metrū anapesticū parremiacum

partentia cū ab inuētoze, anapesticū a pede p̄nante, z est di metrū, qz q̄tuor pedū, nā duo pedes vnū metrū p̄stituūt, z est catalecticū qz in q̄rto pede vna syllaba deficit ad p̄ple mentū metri. In q̄ metro p̄hia p̄medat primā etatē q̄ erat si/ ne cupiditate diuitiaz/ deplāgēdo p̄ntē etatē in q̄ dnat̄ z r/ gnat avaricia. P̄rio q̄ p̄medat etatē antiq̄z, z n̄ram etatē de/ plangit, ibi. Utinā mō. P̄rio dicit P̄rio etas nūmū felix fuit p̄tenta fidelib⁹ aruis, i. fideli agricultura, nec fuit p̄dita, i. d̄p̄ nata inerti luxu, i. q̄ni sup̄fluitate q̄ etas solebat solue, i. remo uere sera, i. tarda ieiunia facili glande, i. vili fructū, nec illa e/ ras nozat, i. nouerat p̄fundē, i. miscē bacchica munera, i. vina liq̄do melle ad faciendū mellicratū sic mō fit, nec etiā noue/ rat miscē, i. tingē lucida vellera, i. albā lanā serū, i. illoz p̄ploz tyzio veneno, i. sanguie conchilioz, qz copia apud tyz inue/ nit ad faciendū purpureū colorē. Verba dabat eis salubres somnos, non enī dormiebāt in lectis eburneis, s̄ in herbis, z lubricus amnis, i. labilis aqua dabat eis potū, et pinus, i. ar/ bor illa altissima dabat eis vmbra, i. vmbrosas habitatiōes nō enī in domib⁹ z in curiosis edificijs habitabāt, nōdum ho/ spes aliq̄s ex̄ns secabat, i. diuidebat; remis videlz/ nauigādo alta, i. p̄funda maris qz adhuc nō erat vsus nauū, nec merci/ bus vndiq; lectis, i. collectis vidēat noua litora, i. alienas ter/ ras qz manebāt in patria. Tūc in illa etate tacebāt seua clas/ sica, i. tube vel cornua vocantia hoies ad bellū, dicta classica a calo qđ est voco, neq; cruoz fusus acerbis odijs tinxerat, i. madidauerat horrida arma, qz tūc non erat vsus armoz, qđ enī, i. p̄t qđ hostic⁹ fuoz vellz p̄ioz arma mouē cū videret seua vulnera/ nec vidēt vlla p̄mia sanguis qz nihil erat p̄ q̄ pugnarent. Nō circa hoc qđ dicit p̄ioz etas: q̄tuor etates distinguunt̄ fm̄ poetas. In p̄ma fuerūt hoies boni z simpli/ ces; paucis p̄tenti q̄ comedebāt glādes, bibebāt aquā, nō co/ lebāt vineas. P̄ac etatē vocabāt poete aureā, et erat sub sa/ turno, de qua boeci⁹ loquit̄ in lra. Scđa etas dicebat̄ argen/ tea q̄ erat sub ioue, cū hoies magis astuti inuenerūt agricul/ turā, et ceperūt inhabitare domos et plantare vineas. Ter/ tiā etatē vocabāt enēā i q̄ hoies p̄t p̄p̄iā curā rez ceperūt alios depellē et se aliq̄lit malicie da/ re. Quartā etatē vocabāt ferreā q̄ in tantū abūdabat malicia z avaricia hoīm qz nec fides nec iusticia māsit in tra, in q̄ etate nos sum⁹ quā in fine boeci⁹ deplāgit. Nō circa hoc qđ dicit inerti luxu, qz inertiaz ocū sūt cā luxurie, vñ poeta. P̄cia si tollas periere cupidis artes. Itē Horacius. Querit̄ egistus quare sit fact⁹ adulter. In promptu cā est, qz desidiosus erat. Est at̄ triplex luxu/ ria ex de schol. dicit, quedā p̄sistit i coitu, quedā in crapula, et qđā in vestitu, z qlibet ē fugienda. Nō circa h̄ qđ dicit, lucida vellera serū. Seres s̄ qđā hoies ap̄d q̄s p̄xit lana de arborib⁹, si/ la q̄ a s̄mib⁹ q̄ dicunt̄ bombices/ operant̄, illa vocat̄ h̄ lucida vellera. Nō qz tyris est s̄mis venenosus in cui⁹ sanguine intingit̄ purpura. Alij dicūt qz sit gen⁹ conchilioz i qz sanguine in/ tingit̄ purpura, quoz conchilioz copia inuenit̄ apud tyzū insulam.

Felix nūmū p̄ioz etas
Cōtenta fidelib⁹ aruis
Nec inerti per dita luxu
Facili que sera solebat
Ieiunia soluere glande
Non bacchica munera nozat
Liquido p̄fundere melle
Nec lucida vellera serum
Tyzio miscere veneno **C**res
Somnos dabat herba salus
Potū quoq; lubricus amnis
Vmbra altissima pinus
Nondū maris alta secabat
Nec mercibus vndiq; lectis
Noua litora viderat hospes
Tunc classica seua tacebant
Odijs neq; fusus acerbis
Cruoz horrida tinxerat arua
Quid enī fuoz hosticus vlla
Vellet p̄ioz arma mouere
Cum vulnera seua viderent
Nec premia sanguinis vlla?

Prosa scđa
 Et nemo nisi diues putet dignus
 Ita incubuerunt mores hominum in admiratione diuitiarum
 Pauca licet portes argenti vascula puri
 Nocte iter ingressus contum gladiumque timebis
 Et more ad lunam trepidabis arundinis umbra
 Cantabat vacuus coram latrone viator
 Et Seneca xliiij epistola dicit
 Nudum latro transmittit
 et in obsessa via pauperi par est
 et lxxvi epistola dixit
 Quisquis se multum fortune dedit in gentem sibi viam perturbationis fecit
 una haec via est ad tuta vadendi
 externa despiciens et honesto contentum esse

Prosa sexta eiusdem

Utinam modo nra redirent
 In mores tempora pulcos
 Sed sciuoz ignibus etne
 Feruens amor ardet habendi
 Deu primus quis fuit ille
 Auri qui pondera tecti
 Gemmasq; latere volentes
 Preciosa pericula fodit?

Insatiabilis nunq; penit? extinguit. **Uñ** Tull in li. de finib? bo. 7. mak. dic? Cupiditates hoim? sunt insatiabiles q; no mo singulares s; vniuersas familias euertit. Ex cupiditatib? eniz odia: seditiones. discordie. bella. nascunt? ex quibus vitam amarissimā necesse est effici.

Dignitatibus. honorib?. ac potestatib? demonstrat nihil inesse nature bonitatis. siue naturalis ac proprii boni

Quid aut? de dignitatib? potētia q; differā. que vos vere dignitatis ac potestatis insci; celo exequatis? que si i improbissimū queng; ceciderint q; flāmis etne crucuantib?; qd diluuiū tātas strages dederint. Certe vti memisse te arbitroz/psulare imperium (qd libertatis pncipiū fuerat) ob supbiā psulū/ vestri veteres abolere cupiuerūt. Qui ob eandez supbiā/ prius regium de ciuitate nomē abstulerant. At si qñ (qd prarū est) pbis deferant: qd in eis aliud q; pbitas vtentiū placet? Ita fit vt nō stutib? ex dignitate: s; ex stute dignitatibus honor accedat.

dederint/ tātas strages. i. picula flāmis crucuantib? .i. exētib?. et qd diluuiū dederit tantas strages sic illi mali qbus adueniūt dignitates. q. d. pla mala pueniūt ex dignitatib? z ptatib? maloz q; ex incēdio ignis vel diluio fluiū. Et sedit phia Sic arbitroz te memisse: vñ vetēs. i. antiqo res rōni cupierūt abolē. i. delē imperiū psulare. i. dignitatē psulare p̄t supbiā psulū. qd imperiū psulare fuerat pncipiū libtatis. q; rōni liberi? vinebāt s; psulib? q; sub regib?. q; rōni etiā prius abstulerāt de citate nomē regii p̄t eandē supbiā. s. regū. Ex q; p; q; dignitates faciūt malos deteriorēs. Si at ptates et dignitates deferant pbis: qd rarū est: qd in eis dignitatib? aliud placet q; pbitas vtentiū? q. d. nihil. Ita fit. i. p̄t hoc fit vt stutib? nō accedat honor ex dignitate: s; honor accedit dignitatibus ex stute vtentiū eis. z ita dignitates nihil boni adyūciūt ipis bonis.

Nō duplex ē dignitas z ptās. qdaz mūdāna siue tpalis. q; psistit in bonis tpalib? exteriorib?. et in tali nō psistit vera felicitas. cū sit respersa. multis amaritudib?. Alia ē dignitas et ptās aie siue spūalis q; psistit in sciētis et stutib?. et illa non p̄t supari vicio nec aduersitatib?: nec pspe ritatib?. in q; psistit b̄ritudo et btā vita. **Uñ** Ambr. in li. de offic. dic? Dico beatā vitā psistē i al titudie sapie. in suauitate scie. et in stutis sblimitate. **Nō** q; insci; dignitates et ptates mūdā nas adequāt celo. q; nō rectē iudicāt. iudicāt eni fm p̄cupiam. z nō s; rei veritatē. Imperiti eni velut alogē distātes a vitate/ specularē. i. elenchor? **Nō** q; mali dignitatib? z ptatib? pditi pl? nocēt q; ignis: vel diluuiū aquaz. q; mali dignitate sua et ptate/ extollunt in supbiā: alios iugo

Libri scđi de consolatione philosophie

seruitutis opprimēdo/ p quo exequēdo mouent bella qbus humanū genus plus offendit q̄ igne vel diluuiō. Nō q̄ ciuitas rōna a tpe Romuli sui p̄ditoris a regib⁹ erat gubnata. postea rōni exigente malicia ⁊ supbia regū/ ipsos deleuerūt. et p̄sules instituerūt. q̄ etiā p̄t̄ eoz supbia erant abiecti. Ex q̄ p̄z q̄ dignas et p̄t̄as maloz: eos efficit peiores. Nō q̄ honor nō debet alicui rō/ ne dignitatis/ s̄ poti⁹ rōne stutis. vñ **Ar. iij. eth.** Nō erit utiq; dign⁹ honore prauus ex̄ns. vir/ tutis enī premiū honor est. vñ fm veritate solus bonus est honorandus

Hic pbat sp̄alit̄ de p̄tate q̄ nō sit multū appetēda duab⁹ rōnibus. scđa ibi. qd̄ aut̄ est. **Rō** tal̄ est. **Illa** p̄t̄as nō est multū appetēda q̄ nō est magnē ⁊ fortis reputatiōis: s̄ tm̄ est fragilis et imbecillis. s̄ p̄t̄as tp̄alis est hm̄oi. qz p̄ eā hō nō pt̄ sup̄ aiaz s̄ tm̄ sup̄ corpus. ⁊ sup̄ eā bō q̄ cor poris st̄. hūano at̄ corpe nihil ē im/ becilli⁹. **Diē** ḡ i l̄ra. **Que** ē ista v̄ia expetibilis. i. desiderabil̄ ac p̄clara. i. nobil̄ potētia: q. d. nlla est. nonne p̄sideratis trena aialia qbus vide/ mi p̄esse. **Si** enīz int̄ mures vidēs vñū p̄ ceteris sibi v̄dicantē. i. vsur pantē ius ac p̄t̄atē sup̄ alios mures o q̄nto cachinno. i. risū tu mouerēt. qz derisibile eēt. et tal̄ est p̄t̄as tre/ na. s. derisibil̄ q̄ nō extēdit se nisi ad corp⁹. **Quid** hō si tu sp̄ctes. i. p̄side res corp⁹ ē imbecilli⁹. i. debili⁹ hoie q. d. nihil. q̄s hoies sepe necat. s. int̄ ficit morsus muscularū. i. paruoz ver miū. vel etiā int̄rosus i. secreta. i. in interiora hois queq; reptantiū. i. ser/ pentiū. **Quo** hō. i. quō q̄sq; p̄t̄ ex ere ius aliqd̄ in quepiam nisi in solū corpus. ⁊ in fortunā. i. i bō fortunē q̄ st̄ infra corp⁹: q. d. nllō mō. **Nūq̄** tu vnq; impabis libero aīo: q. d. nō. **Nūq̄** tu amouebis de statu p̄prie quietis mentē sibi firma rōne coherentē: q. d. nō. **Et** hoc pbat exemplo cuiusdā phi q̄ null̄ tormētis/ ad hoc po tuit p̄pelli vt illd̄ facēt qd̄ rō naturalis iudicabat nō faciēdū. vñ diē **Cū** qdā tyrānus putaret se adacturum. i. p̄pulsurū supplicij quendā libez. i. ingenuū virū. s. p̄m̄ quendā. ⁊ legē fuisse **Ana xagoras**. vt ipse proderet. p̄scios facte p̄iurationis aduersū se. ille liber hō linguā momordit atq; abscidit ⁊ in os tyrāni seuiētis abiecit. **Ita** cruciatus q̄s tyrānus putabat esse materiā. i. cām crudelitatis/ vir sapiens fecit eē stutis. qz hoc p̄ stute/ nō p̄ crudelitate ei reputatū est. **Nō** q̄ muscula est dinutiū h⁹ nois musca. ⁊ p̄ musculā dat intelligē q̄cūq; aia/ lia venenosa: vel v̄mes venenosos. **Et** ab isto loco recepit auctor floz cū dixit **Debili⁹** qd̄ sit ma re q̄s nece muscula p̄dit. **Nō** q̄ anim⁹ hois liber est ⁊ cogi nō pt̄. vñ **Sen** Errat siq; seruitu/ tē credit trāsire in totū hoīem. nō enī transit in aīam. qz libtas ē in aīa. **Nō** q̄ hō liber ⁊ p̄t̄as nullis supplicij vinci p̄t. qz dicit **Sen**. in li. de clem̄. **Magni** animi p̄p̄riū est placidū esse ⁊ tran quillū. et iniurias. ⁊ offensiones supbie despice. **Et. xxvij. ep.** **Triginta** tyrāni **Socratē** circūste terūt nec potuerūt aim ei⁹ infringē

Hic p̄bia ponit scđam rōnem q̄ talis ē. **Illa** p̄t̄as nō est multū appe tendā p̄ quā nō p̄t̄ facē q̄ ali⁹ non possit i ipz/ qd̄ ip̄e p̄t̄ in aliū. s̄ p̄t̄as tp̄alis ē hm̄oi. sic in l̄ra declarat po nēs duo exēpla. de **Busiride** ⁊ **Re gulo** **Primū** exēplū ē de **busiride**. **Bus**

Que hō est ista v̄ia expetibilis/ ac p̄clara potentia? **Nō**ne o trena aialia p̄sideratis/ qbus qui p̄sidiē vi/ deamini? **Nūc** si int̄ mures vidēs vñū aliq̄ ius sibi ac p̄t̄atem p̄ ceteris vindicantem: q̄nto mouerētis ca chinno? **Quid** hō/ si corpus sp̄ctes/ imbecillius hoie reperire queas/ quos sepe muscularū q̄z vel morsus: vel in secreta queq; reptantiū/ necat introitus? **Quo** hō q̄sq; ius aliqd̄ in quepiam/ nisi in solū corpus: et qd̄ infra corpus ē (fortunam loquor) possit exerere? **Num**/ q̄cūq; libero imperabis aīo? **Num** mentē firma sibi rōne coherentē de statu p̄prie quietis amouebis? **Cū** liberū quendā virū supplicij se tyrānus adactu rū putaret. vt aduersū se facte p̄iurationis p̄scios p/ deret. linguā ille momordit atq; abscidit ⁊ in os tyrāni seuiētis abiecit. **Ita** cruciatus quos putabat tyrā nus materiā crudelitatis: vir sapiens fecit eē stutis. **Cū** qdā tyrānus putaret se adacturum. i. p̄pulsurū supplicij quendā libez. i. ingenuū virū. s. p̄m̄ quendā. ⁊ legē fuisse **Ana xagoras**. vt ipse proderet. p̄scios facte p̄iurationis aduersū se. ille liber hō linguā momordit atq; abscidit ⁊ in os tyrāni seuiētis abiecit. **Ita** illos cruciatus q̄s tyrānus putabat esse materiā. i. cām crudelitatis/ vir sapiens fecit eē materiā stutis. qz hoc p̄ stute/ nō p̄ crudelitate ei reputatū est. **Nō** q̄ muscula est dinutiū h⁹ nois musca. ⁊ p̄ musculā dat intelligē q̄cūq; aia/ lia venenosa: vel v̄mes venenosos. **Et** ab isto loco recepit auctor floz cū dixit **Debili⁹** qd̄ sit ma re q̄s nece muscula p̄dit. **Nō** q̄ anim⁹ hois liber est ⁊ cogi nō pt̄. vñ **Sen** Errat siq; seruitu/ tē credit trāsire in totū hoīem. nō enī transit in aīam. qz libtas ē in aīa. **Nō** q̄ hō liber ⁊ p̄t̄as nullis supplicij vinci p̄t. qz dicit **Sen**. in li. de clem̄. **Magni** animi p̄p̄riū est placidū esse ⁊ tran quillū. et iniurias. ⁊ offensiones supbie despice. **Et. xxvij. ep.** **Triginta** tyrāni **Socratē** circūste terūt nec potuerūt aim ei⁹ infringē

Quid aut̄ est qd̄ in alium facē quisq; possit. qd̄ sustinē ab alio ip̄e nō possit? **Busiridem** accepim⁹ necare hō spites solitū: ab hercule hospite fuisse mactatū. **Regu lus** plures penoz bello captos in vincla coniecerat. s̄ mox ip̄e victoz catenis man⁹ prebuit. **Vllam** ne igit̄

Prosa sexta

eius hois potentia putas. qui qd ipse in alio potest. ne id in se alter valeat efficere non possit?

mañabat. Scdm exēplū ē de Regulo. Regul^o fuit cōsul romanus q̄ cū multa bella gessit cū carthaginētib^o. mltos ex eis captiuauit. s̄ tādē ab eis fuit capt^o. Ex quo p̄z q̄ q̄cqd poterit aliq̄s i. aliū facē/pt etiā illud ab alio pati. vñ Caetho. Victorē a victo zc. z p̄ p̄leq̄s nulla ē potētia hūana q̄ h̄ intercipē pt. vñ dic̄ i lra. Quid ē qd quisq̄ pot̄ facē i aliū/qd ip̄e nō possit sustinē ab alio? q. d. nihil. Postea declarat. Nos accepim^o. i. cognouim^o. Busfridē solitū. i. p̄suetū necare hospites: ip̄m fuisse mañatū ab hercule hospite supple suo. Aliud exēplū pōit. Regul^o p̄sul rōn^o plures p̄ noz. i. carthaginēsiū captos bello cōiecerat. i. poluerat i vicula. s̄ mox ip̄e p̄buit man^o catēis viator. i. carthaginēsiū. Nūqd̄ igit̄ vllā putas esse hois potētia q̄ nō possit efficē ne alius valeat in se qd ip̄e pot̄ in alio? quasi diceret. nulla reputanda est hec potētia.

Ad hec. Si ipsis dignitatib^o ac p̄tātib^o inesset aliqd̄ naturalis ac p̄riū boni: nūq̄ pessimis puenirent Neq̄ enī sibi solent aduersa sociari Natura respuit vt p̄traria queq̄ iūganē Ita dñ pessimos plerūq̄ dignitatib^o fungi dubiū non sit/illud etiā liquet natura sui bona non esse: que se pessimis herē patiant. Qd̄ qui/ dē de cūctis fortune munerib^o dignius existimari p̄t. que ad improbissimū quēq̄ vberiora pueniunt.

ralis et p̄riū boni: nūq̄ puenirēt pessimis. neq̄ enī aduersa. i. opposita solent sibi sociari. qz natura respuit vt queq̄ p̄traria iūganē. i. stent sibi. Cū q̄ nō sit dubiū pessimos plerūq̄ fungi. i. vt dignitatib^o illud etiā liquet. i. manifestū ē: ip̄a nō esse bō sui natura q̄ se pessimis patiant herē. i. p̄manē. Qd̄ q̄dem dicit̄ de dignitatib^o z p̄tātib^o digni^o p̄t estimari de cūctis munerib^o fortune q̄. i. mūera vberiora. i. copiosiora pueniūt ad quēq̄ improbissimū. Nō q̄ duplex ē bonū. vñ qd̄ p̄uertit cū ente. et sic dignitates z p̄tātes/ lz malis adueniāt tñ sunt bone. Aliud est bonū qd̄ est quedā q̄litas derelicta ex bonis opationib^o. z vocat bonū moris. z sic dignitates z p̄tātes bone nō st. qz vt plimū pessimis sociantē

Delq̄bus illud etiāz p̄siderādū puto. q̄ nemo dubitat esse fortē cui fortitudinē inesse p̄spexerit. Et cuiusq̄ velocitas adest: manifestū est esse velocem. sic musica q̄dez musicos: medicina medicos: rhetorica rhetores facit. Agit enī cuiusq̄ rei natura qd̄ p̄riū est. nec contrariarū rez misceat effectib^o. s̄ vltro que sunt aduersa depellit. Atq̄ nec opes in expletā restringē auariciā queunt. nec potestas sui p̄potem fecerit/ quē viciose libidies insolubilib^o astrictū retinēt catenis. Et collata improbis dignitas: nō mō nō efficit dignos: s̄ pro dit potius z ostentat indignos. Cur ita puenit? Gaudetis enī res sese alit̄ habētes: falsis p̄pellare noib^o q̄ facile ip̄az rez redarguunt̄ effectū Itaq̄ nec ille diuinitie nec illa potētia. nec hec dignitas iure appellari p̄t.

frides fuit fili^o neptuni ex m̄re Li/bia q̄ hospites suos mañabat. hercules at apud ip̄z hospitat^o: ip̄z econē

Dic̄ p̄bat p̄bia sibi de dignitatib^o z p̄tātib^o q̄ nō hnt i se aliqd̄ natura le bonū. p̄t qd̄ sint appetēde. z oñt q̄ idem p̄t p̄cludi de oib^o bonis for tuitis. ibi. Postreō. p̄mo facit qd̄ di cū est. z oñt falsā noiationē bono/ rū exterior. ibi. De q̄bus etiā illud Rō quā intendit ē illa. Illud quod in se naturalit̄ ē bonū/ nō p̄t adiūgi pessimis. s̄ dignitates et p̄tātes pel limis adueniunt. s̄ zc. Maior decla rat in lra. vñ dic̄. Si ipsis dignitati bus et p̄tātib^o inesset aliqd̄ natu/ ralis et p̄riū boni: nūq̄ puenirēt pessimis. neq̄ enī aduersa. i. opposita solent sibi sociari. qz natura respuit vt queq̄ p̄traria iūganē. i. stent sibi. Cū q̄ nō sit dubiū pessimos plerūq̄ fungi. i. vt dignitatib^o illud etiā liquet. i. manifestū ē: ip̄a nō esse bō sui natura q̄ se pessimis patiant herē. i. p̄manē. Qd̄ q̄dem dicit̄ de dignitatib^o z p̄tātib^o digni^o p̄t estimari de cūctis munerib^o fortune q̄. i. mūera vberiora. i. copiosiora pueniūt ad quēq̄ improbissimū. Nō q̄ duplex ē bonū. vñ qd̄ p̄uertit cū ente. et sic dignitates z p̄tātes/ lz malis adueniāt tñ sunt bone. Aliud est bonū qd̄ est quedā q̄litas derelicta ex bonis opationib^o. z vocat bonū moris. z sic dignitates z p̄tātes bone nō st. qz vt plimū pessimis sociantē

Dic̄ p̄bia p̄bat q̄ bō fortuita nō pnt in suū effectūz. et sic p̄ p̄ns hnt falsaz denoiationē/ arguēdo sic. Qd̄ qd̄ est naturalit̄ bonum/ efficit qd̄ ē ei p̄riū: z expellit p̄rium. sic fortitu do facit fortē: velocitas velocē. sed bō fortune nō efficiūt qd̄ videt̄ eē p̄ p̄riū. qz diuitie nō faciūt diuitē/ cuz nō restringāt auariciāz. nec potētia facit potētē. nec dignitas dignuz. p̄t qd̄ diuitie s̄le noiant. vñ dic̄ i lra De q̄bus bonis fortuitis illd̄ etiāz puto p̄siderādū q̄ nō dubitat illū eē fortē cui p̄spexerit inesse fortitu/ dinē. z illū esse velocē cuiusq̄ inest velocitas. et sic musica fac̄ musicos medicina fac̄ medicos. rhetorica rhe tores. Natura ei cuiusq̄ rei agit qd̄ sibi ē p̄riū. z nō misceat effectib^o p̄rioz. et vltro. i. sponte repellit q̄ st aduersa. i. p̄traria. Atq̄ p̄ certe nec e iij.

Libri scđi Metrum sextum

opes. i. diuitie quecūt. i. pñt restringē inexpletā auariciā hoim. i. insatiabilē. nec ptās facit illū dpo
tem. i. potētē quē viciose libidies retinet astridū insolubilī catenis. i. passionib⁹. ⁊ dignitas col
lata improbis nō mō. i. non tm̄ efficit dignos. s. pdit et ostentat indignos. Cur ita puenit q̄ bō
fortune nō efficiūt qđ videt eis esse ppiū. hoc ē iō. qz vos hoies gaudetis res sese alit habentes
q̄ videant p̄pellare. i. denoiare fallis noibus q̄ noiaciones facile redarguunt effectu ipaz rez. iō
nec ille diuitie iure pñt appellari cū nō faciūt diuitē. nec illa potētia. nec hec dignitas iure appel
lari p̄t. Nō q̄ diuitie nō faciūt diuitē. qz nō restringūt auariciā. Nā diuitie fm̄ Sen. xxvij. ep̄
sē p̄posita paup̄tas i lege nature. tal̄ aut̄ paup̄tas fm̄ legē nature excludit auariciā q̄ insatiabilē ē
Natura enī paucis p̄tenta est Nō q̄ dignitas improboz ostētat improbos. qz improb⁹ tanto
a plib⁹ cogiscit q̄nto magis inotescit ei⁹ viciū. et q̄nto aliq̄s in maiori dignitate p̄stituit / tāto pl⁹
cogiscit. p̄t qđ dic̄ Sen. in puerb. Loco ignominie apud indignū est dignitas.

Hic phia oñt idem posse pcludi
de oib⁹ bonis fortuitis. d. Postreō
.i. finalit licet hoc idē pcludē de tō
fortia in q̄ nihil est expetendū. i. de
siderādū. nihil inesse sibi nature bo
nitatis. i. natural. manifestū ē. q̄ for
tia nō adiūgit se sp̄ bonis. et q̄bus fuerit adiūcta / bonos nō efficit Nō q̄ bonū fortie nō facit
illud bonū cui addit. sic musica facit musicū. et vrus facit vruosum. s. qz fortia malos q̄b⁹ aduer
nit / nō facit bonos. p̄z qz nihil nature bonitatis sibi inest. Qualiter aut̄ mali malos faciūt bonos;
p̄tēbit i q̄rto hui⁹ pla sexta

Isd̄ ē sextū metz h⁹ scđi

qđ dī sapphicū ab inuētoze.
trochaicū a pede p̄dñante. ⁊

est vndecasyllabū. qz q̄libz vsus p̄tinet vndecim
syllabas. Et ē acatalecticū. qz nlla syllaba deficit
ad p̄fectionē metri. In q̄ metro phia declarat p̄ e/
xemplū q̄ dignitates ⁊ p̄tates malis aduenientes. n̄
faciūt eos bonos. ⁊ hoc declarat p̄ Neronē q̄ q̄n
to fuit potentior / tāto fuit peior. Tāgit autē phia
q̄ttuoz malicias Neronis in h̄ metro. Prima ē q̄
vrbē Rōnā incendit q̄ arsit septē dieb⁹ ⁊ septē no
tib⁹. vt spectaculo illi⁹ ignis cogisceret q̄ntus o
lim fuerat ignis q̄ Troia capta arserat. Scđm
malū ē q̄ Nero magnā p̄tē senat⁹ sine vlla cā in
terfecit. Tertiu est q̄ p̄piū frat̄ occidit vt solus
securius regnāet. Quartū est q̄ matrē suā occidi
fecit vt videt locuz vētris in q̄ iacuit. Dic̄ ḡ in
l̄ra Nouim⁹ quātas ruinas. i. quāta picula dederit
Nero: vrbē sup̄ple Romana flāmata. i. incensa. et
cessis. i. occisis p̄ribus i. senatorib⁹. qui Nero quon
dā ferus. i. crudelis interēpto fratre: ipse etiā ma
duit cruore m̄ris effuso. Et designās eius crudeli
tatē circa matrē dic̄. Et ipse Nero perrans. i. trās
iens visu gelidū. i. infrigidatū corp⁹ m̄ris. nō tin
xit. i. madidauit ora. i. faciē suā lachrymis s̄ ip̄e po
tuit sine oibus lachrymis eē censor. i. iudex extin
cti decoris. i. interfecte m̄ris que decoza fuit Tam
hic Nero lz ita malus eēt / regebat p̄plos sceptro
.i. impiali dignitate. hos inquā p̄plos rexit q̄s phe
bus. i. sol veniēs ab ortu extremo videt: condens
.i. abscondens radios suos sub vndas. Et loquit more poetaz. q. d. Ipe rexit oēs p̄plos qui erāt
ab ortu solis vsqz ad occasum. Siliter regebat p̄plos q̄s septentriones. i. septē stelle que sūt i ma
iozi vrsa. que dicunt triones q̄ teriones. qz illā plagā terūt gelidi. i. frigidi. premūt. plaga enī se)

Postremo idem de tota pcludē fortuna licet. in qua
nihil expetendū. nihil nature bonitatis inesse manife
stū est. q̄ nec se bonis semp adiūgit. et bonos quibus
fuerit adiūcta non efficit.

Nō q̄ bonū fortie nō facit
illud bonū cui addit. sic musica facit musicū. et vrus facit vruosum. s. qz fortia malos q̄b⁹ aduer
nit / nō facit bonos. p̄z qz nihil nature bonitatis sibi inest. Qualiter aut̄ mali malos faciūt bonos;
p̄tēbit i q̄rto hui⁹ pla sexta

Scelera Neronis p̄ modū descriptiona Metrum sapphicum.

Nouimus quātas dederit ruinas
Urbe flāmata patribusqz cessis
Fratre qui quondam ferus interempto
Matris effuso maduit cruore
Corpus et visu gelidum perrans
Ora non tinxit lachrymis. sed esse
Censor extincti potuit decoris
Hic tamen sceptro populos regebat
Quos videt condens radios s̄ vndas
Phebus extremo veniens ab ortu
Quos premunt septen gelidi triones
Quos nothus sicco violentus estu.
Torret. ar dentes recoquens arenas
Celsa num tandem valuit potestas
Vertere prauī rabiem Neronis
Deu grauem sortem: quotiens iniquus
Additur seuo gladius veneno

Prosa septima eiusdem

prentionalis frigida est. q. d. regebat oēs p̄plos aquilonares. et istos regebat quos nothus. s. v̄e
tus ille collateralis austro violentus existens torret. i. cremat sicco estu. i. calore. nothus in quaz
recoquens ardentis arenas. i. calidas. venit eni ille ventus a torrida zona. et iō calidus est. q. d.
Nero etiaz regebat oēs p̄plos australes. et sic p̄ quattuor plagas mūdi oñt eius p̄tatem sup oēs
p̄plos. Tandē celsa. i. magna p̄tās nō valuit p̄tere. i. mutare rabiē. i. crudelitatem p̄raui Neronis.
Et tūc deplangit p̄iudatione magne p̄tātis cū magna malicia. qz multa mala ex ea pueniunt. d.
Deu supple dico esse guem sortem. i. euentū quotiens iniquus gladius. i. iniquū p̄tās addit seuo ve
neno. i. venenose crudelitati. Nō fm Arl. v. et̄. Principatus virū oñt. malicia eni hoīs vel p̄
bitas ostendit p̄ncipatu. sic p̄z in Nerone cui⁹ malicia et crudelitas i imperio sue dignitatis ap
paruit. p̄pter qd dicit Aristoteles Seuissima ē iniusticia habens arma. Et. vij. et̄. dic̄ Simile
est igit comparare iniusticiā homi iniusto. est eni deterior bestia decies milies. plura eniz vtiqz
mala faciet hō malus q̄ bestia. Nō p̄ter hec mala Neronis que tangunt in lra multo p̄la ipse
ppetravit. nā dicit p̄bia 3. hui⁹ q̄nta prosa. Nero Senecaz familiare suū p̄ceptorē/ ad eligende
mortis coegit arbitriū. Et quia Nero fuit crudelissimus hoīm. ideo Seneca scripsit quēdā libel
lū ad ipsum q̄ intitulat lib de clemētia. in q̄ hortat eū ad fugam crudelitatis et ad vsū clementie
**Talis est comparatio temporalis glorie ad eternitatez qua
lis terre breuitatis ad magnitudinem celi .v.**

Qum ego. Scis inq̄ ipa minimū nob ambitio
nē mortaliū rez fuisse dominatā: s; materiā ge
rendis rebus optauimus. q̄ ne stus tacita p̄senescēt.
scda. ibi. Et illa. Dic̄ p̄mo Tum p̄ tūc ego boeci⁹ in quā. i. dixi o p̄bia tu scis ambitionē. i. cupidita
tē rez mortaliū de q̄b⁹ dixisti mimū nob fuisse dñatā. s. bñ optauim⁹ materiā rez gerendis q̄
ne put nō p̄senescēt in nob stus tacita. i. nō excitata. Nō q̄ in sapiēte nō dñat cupiditas rez
tpaliū qz p̄bia inducit mobilis affluētie p̄temptū. ex li. de plārl. Et Soctes cū Athenis ad stu
diū p̄geret/ magnū pōdus auri in mare piccit. d. Mergam te: ne mergar a te. Nō q̄ materia
rez gerendaz st ista sine q̄b⁹ res puenient geri nō p̄nt. et st tria. sapia. auctoritas et potetia. Sine
enī sapia nihil puenient gerit. vt de se p̄z. Res etiā gerēda auēte. ornat. qz hō auctēticus libētī
us audif. et facit⁹ ei credif. Potētia ho/ mali d̄pmunt. et boni extollunt. Hāc materiā boeci⁹ d̄/
siderās/ potētia et dignitates q̄sunt. Nō q̄ boeci⁹ materiā dignitatis et p̄tātis iō q̄sunt ne stus sua
tacita p̄senescēt. i. nedū ipē ad seueatē pueniret/ stus sua tacita eēt: dū nlls aliqd loq̄ret de lau
de sue stutis: vel scribēt. Tūc eni stus tacita p̄senescit q̄ nō agit aliq̄s vnde aliq̄ loquant. et dū
nihil scribif de suis beneficijs. qz stus habentē perficit. et opus eius laudabile reddit

P. Et illa Atq̄ hoc vnū est/ qd prestātes qdem natu
ra mentes: s; nōdū ad extremā manū virtutū p̄fectio
ne pductas/ allicē possit. glē scz cupido. et optimoz in
republicam fama meritoz. Que q̄ sit exilis et toti
us vacua ponderis: sic considera

vnū ē. s. cupido glē et fama optimoz meritoz i republicā q̄ fama solet allicē mētes hoīm natura p̄
stātes. i. excellētes. s. nondū. i. nō adhuc pductas ad extremā manū p̄fectionē stutū. i. ad sumā p̄
fectionē. q̄ fama et glā q̄ sit exilis et vacua toti⁹ ponderis. i. p̄ciositatis sic p̄sidera ex sequentibus
Nō q̄ cupido vane glē multos allicet et delectat. vñ Sen. lxi. ep. dic̄ Illud p̄cipue nos impe
dit q̄ cito nob placem⁹ si inuenim⁹ q̄ nos bonos viros dicāt. q̄ prudētes. q̄ sanctos/ non sumus
modica laudatione p̄renti q̄cqd in nos adulario sine pudore p̄gesserit tanq̄ debitū putam⁹. opti
mos esse sapientissimosqz affirmātib⁹/ assentimus. cū sciam⁹ nos sepe multa mentiri. adeo qz in
dulgem⁹ nob vt laudari velim⁹ in id cui p̄trariū maxie facim⁹. Nō q̄ duplex est bonitas men
tis. s. naturalis et adq̄sita. Naturalis bonitas est s; quā aliq̄ naturalit̄ st p̄j. māfucti. sobrii. et casti

Libri scđi de consolatione philosophie

h̄ hec bonitas si nō emendat. struzet sapia/cito extollit hoiez ad inanē glāz. **Alia** est bonitas ad q̄sta exercitio virtutū sciaz q̄ nō pmittit hoiez extolli vana glā. qz sapiens fructū suum ponit in scia. stult⁹ at in laude fm **Macrob.** Ideo dic̄ phia q̄ cupido glē allicit mētes natura pstantes nondū adhuc virtutib⁹ pfectas. **Nō** q̄ fama est frequēs laus optimoz meritoz in rēpublicā. **Sz** glā est clara notitia cū laude. vel glā est late patens pconium. i. annūciatio.

Dic phia ont glāz mūdānā eē ex stem. nec multū appetēdā. pmo hoc ont ex pte spacij in q̄ dilatat. 2° ont hoc ex diuersitate nationū ad q̄s n̄ diuulgat. 3° ont idem ex diuersitate mox p̄t q̄s de eodez p̄rie iudicat. q̄rto ont idē ex breuitate duratiōis p̄t quā nō ppetuat. scđa ibi **Adde** q̄ hoc ipm. scia ibi. **Quid** q̄ diuer/saz. q̄rta ibi. **Sz** q̄m multos. **P̄rio** in tendit talē rōnē. **Latitudo** fame p̄t sit in latitudine tre sup quā dilatat. h̄ fra nō ē lata sup quā fit dilatatō fame. sic declarat in l̄ra. q̄ fama late nō p̄t diffūdi. 7 p̄ p̄ns est exilis nec multū appetēda. vñ dic̄ i l̄ra **Tu** accepisti. i. didicisti astrologicis demōstrationib⁹ oēz ambitū. i. spacij tre obtinē. i. h̄re rōnem p̄cti ad spacij celi. i. ad magnitudines celi. qd̄ magis exponēs dic̄ **Ut** si fra p̄ferat. i. p̄paret ad magnitudinē celestis globi/ipsa iudicet p̄orsus nihil spacij h̄re. **Dui**⁹ igit̄ tā exigue regionis. i. tre i mūdo fere q̄rta portio. i. q̄rta ps ē q̄ incolit. i. inhabitat ab aiantib⁹ nob̄ cognitis sic tu didicisti a **Prolemeo** hoc pbante **Si** subtereris cogitatiōe huic q̄rte p̄ti tre q̄ntū maria 7 paludes premūt. i. occupāt. 7 q̄ntū vasta. i. ampla regio distēdit l̄ri. i. siccitate/tūc vix relinquet̄ hoib⁹ angustissima area. i. artissim⁹ loc⁹ inhabitandi. **In** hoc q̄ qdā mīmo p̄ctō p̄cti. i. mīma portione tre vos hoies circūsepti atqz p̄clusi cogitatis de puulganda fama/ de p̄ferēdo. i. extollēdo noie. i. fama. et hoc fit inuutilit. **Sz** qd̄ habeat. i. p̄t h̄re glā amplū et magnificū q̄ artata est tā angustis 7 exiguis limitib⁹. i. finibus. q. d. nihil h̄z magnificū. **Nō** fra respectū celi nō ē alicui⁹ q̄ntitatis sensibil. h̄z se sic p̄ctus. qz orizon q̄ tminat visū n̄m/ diuidit celū i duo media qd̄ nō eēt si fra in p̄patione ad celū h̄ret aliquā q̄ntitatē. **Itē** si fra eēt alicui⁹ q̄ntitatis sensibil respectū celi/ tūc stelle nō apparerēt nob̄ eiusdē q̄ntitatis. qd̄ p̄z falsū. qz in ea pte. vbi fra eēt magis gibbosa 7 p̄pinqz or celo/ apparerēt stelle maiores/ 7 in opposita pte minores. **Itē** mīma stella fixa visu notabil: ē maior tota fra. si q̄ tal̄ stella apparet nob̄ ex̄ntib⁹ in fra sic p̄ctus. multo magis fra respectū celi erit sic p̄ctus. **Itē** p̄ctus ē qdā indiuisibile a q̄ linea eq̄lit distās fac̄ circulū. 7 q̄a celū ex oi pte eq̄lit distat a fra iō fra respectū celi h̄z se sic p̄ctus. **Nō** q̄ tres ptes tre s̄t inhabitabiles. vna p̄t nīmū calorē. due p̄t nīmū frigus. h̄ q̄rta ps q̄ est t̄pata a caliditatez frigiditate a nob̄ inhabitat. h̄ qz adhuc nō tō inhabitat p̄t maria 7 paludes. 7 p̄t nīmū siccitatē. iō dic̄ phia q̄ q̄rta ps fere ē habitabilis. **Ut** dic̄ fere h̄z alios qz estus solis nō facit torridā zonā rōlit inhabitabile. cū qdā citas dicta **Xenit** sup quā **Prolemeo** d̄z sudasse astrolabiū/ directē sit s̄b eq̄nocti ali. h̄ d̄z inhabitabil: qz est ḡuis inhabitationis. h̄ vlt̄ eq̄noctiales oio ē inhabitabil: p̄t nīmū calorē. **Itē** dic̄ q̄rta pte tre inhabitari ab aiantib⁹ nob̄ cognitis. h̄ forsan dic̄ p̄t antipodes si s̄t q̄ nob̄ s̄t ignoti.

Dic phia ont glām nō eē appetēdā ex diuersitate nationū ad q̄s nō diuulgat: intēdēs talē rōnē. **Diuerse** nationes 7 diuersa idiomata non solū impediūt pmulgationem fame hoim/ s̄ etiā vrbū. **Sz** in fra habitabili s̄t diuerse nationes diuersoz idiomatū. h̄ pmulgatio fame p̄t

Omne terre ambitū (sicuti astrologicis demonstratiomb⁹ accepisti) ad celi spacij/ puncti p̄stat obtinere rōnem. **Id** est vt si ad celestis globi magnitudinē cōferat. nihil spacij p̄orsus habere iudicet. **Dui**⁹ igit̄ tā exigue in mūdo regionis: q̄rta fere portio ē (sic **Prolemeo** pbante didicisti) que nob̄ cognitis aiantibus incolat. **Huic** quarte si quantū maria paludesqz premūt/ quātumqz sui vasta regio distēdit: cogitatione subtraxeris: vix angustissima inhabitādi hoibus area relinquet̄. **In** hoc igit̄ mīmo p̄cti quodā puncto/ circumsepti atqz p̄clusi: de puulganda fama/ de proferēdo noie cogitatis. **At** quid habeat amplū magnificū 7 gloria tam angustis exiguisqz limitibus artata?

Dui⁹ igit̄ tā exigue regionis. i. tre i mūdo fere q̄rta portio. i. q̄rta ps ē q̄ incolit. i. inhabitat ab aiantib⁹ nob̄ cognitis sic tu didicisti a **Prolemeo** hoc pbante **Si** subtereris cogitatiōe huic q̄rte p̄ti tre q̄ntū maria 7 paludes premūt. i. occupāt. 7 q̄ntū vasta. i. ampla regio distēdit l̄ri. i. siccitate/tūc vix relinquet̄ hoib⁹ angustissima area. i. artissim⁹ loc⁹ inhabitandi. **In** hoc q̄ qdā mīmo p̄ctō p̄cti. i. mīma portione tre vos hoies circūsepti atqz p̄clusi cogitatis de puulganda fama/ de p̄ferēdo. i. extollēdo noie. i. fama. et hoc fit inuutilit. **Sz** qd̄ habeat. i. p̄t h̄re glā amplū et magnificū q̄ artata est tā angustis 7 exiguis limitib⁹. i. finibus. q. d. nihil h̄z magnificū. **Nō** fra respectū celi nō ē alicui⁹ q̄ntitatis sensibil. h̄z se sic p̄ctus. qz orizon q̄ tminat visū n̄m/ diuidit celū i duo media qd̄ nō eēt si fra in p̄patione ad celū h̄ret aliquā q̄ntitatē. **Itē** si fra eēt alicui⁹ q̄ntitatis sensibil respectū celi/ tūc stelle nō apparerēt nob̄ eiusdē q̄ntitatis. qd̄ p̄z falsū. qz in ea pte. vbi fra eēt magis gibbosa 7 p̄pinqz or celo/ apparerēt stelle maiores/ 7 in opposita pte minores. **Itē** mīma stella fixa visu notabil: ē maior tota fra. si q̄ tal̄ stella apparet nob̄ ex̄ntib⁹ in fra sic p̄ctus. multo magis fra respectū celi erit sic p̄ctus. **Itē** p̄ctus ē qdā indiuisibile a q̄ linea eq̄lit distās fac̄ circulū. 7 q̄a celū ex oi pte eq̄lit distat a fra iō fra respectū celi h̄z se sic p̄ctus. **Nō** q̄ tres ptes tre s̄t inhabitabiles. vna p̄t nīmū calorē. due p̄t nīmū frigus. h̄ q̄rta ps q̄ est t̄pata a caliditatez frigiditate a nob̄ inhabitat. h̄ qz adhuc nō tō inhabitat p̄t maria 7 paludes. 7 p̄t nīmū siccitatē. iō dic̄ phia q̄ q̄rta ps fere ē habitabilis. **Ut** dic̄ fere h̄z alios qz estus solis nō facit torridā zonā rōlit inhabitabile. cū qdā citas dicta **Xenit** sup quā **Prolemeo** d̄z sudasse astrolabiū/ directē sit s̄b eq̄nocti ali. h̄ d̄z inhabitabil: qz est ḡuis inhabitationis. h̄ vlt̄ eq̄noctiales oio ē inhabitabil: p̄t nīmū calorē. **Itē** dic̄ q̄rta pte tre inhabitari ab aiantib⁹ nob̄ cognitis. h̄ forsan dic̄ p̄t antipodes si s̄t q̄ nob̄ s̄t ignoti.

Adde q̄ hoc ipsuz breuis habitaculi septū plures incolunt nationes. lingua: moribus/ totius vite ratōne distātes. **Ad** quas: tum difficultate itinēz: tum loquēdi diuersitate: tum cōmercij insolentia: nō modo fama hoim singuloz/ s̄z ne vrbū qdē puenire queat. **Eta**

Prosa septima

te deniq; Marci Tullij (sicut ipse quodā loco signifi-
cat) nondū caucasum montē romane reipublice fama
transcenderat. et erat tūc adulta/ parthis etiā ceteris
q; id locorū gentibus formidolosa. **V**ides ne igit q;
sit angusta q; compressa gloria/ quā dilatare ac p;pagari
re laboratis? **A**n vbi romani nois trāsire fama neq;
romani homis gloria progredietur?

.i. tā diuersitate loquēdi. i. idiomatū. tuz. i. tam insolentia. i. in cōsuetudie p;mer cū. q; etate. i. tpe Marci Tullij sic ipe Marcus tullij signi-
ficat q; daz loco. i. in q;busdā suis scriptis/ fama rōne reipublice nōdū trās cenderat caucasuz mon-
tē. et tūc fama romanoz erat adulta .i. ab antiq; nota. etiā formidolosa parthis talib; hoib;. et cete-
ris gentib; id locoz circa caucasū montē. **V**ides ne igit q; angusta sit gla. q; compressa. i. in modū
cū redacta quā laboratis dilatare et p;pagare. **A**n p; nunq; d; gla vni; hois romani illuc p;grediet;
.i. pueniet vbi fama romani nois. i. romae vrbis neq; trāsire. q. d. nō. **N**ō p; tēre hitabile vo-
cat septū. q; est septa. i. circūdata mari. **U**n Linconien; in cōtatu suo de spera. et etiā Macrobi;
dicū q; q; rta portio nra hitabilis vndiq; cingit mari **N**ō q; insolentia fm Sen est spēs false
magnitudis. s; fz Uguel. Insolētia est supbia vel fatuitas. In p;posito at p; exponi p; dissuēdie
et tūc d; ab in qd ē nō. et soleo qd ē p;suēco. **N**ō q; caucasus ē mons quidā situs i pte septent-
trionis/ ad quē nō puenerat fama romane vrbis. lz parthis et alijs gentib; assidētib; fama roma-
noz erat formidolosa. i. formidabilis

Quid q; diuersaz gentiuz mores in se atq; instituta
discordant: vt qd apud alios laude: apud alios suppli-
cio dignū iudicet? **Q**uo fit vt si quē fame p;dicatio de-
lectat: huic in plurimos populos nomē p;ferre nullo
mō p;ducatur. **E**rit igit puagata in suos gloria quisq;
p;tentus. et intra vni; gentis terminos p;clare illa fa-
me immortalitas coartabitur.

ē iudicandū q; mores et instituta leges diuersaz gentiū in se discordant vt illud qd apud alios
iudicaf dignū laude: apud alios iudicet dignū supplicio. quo fit. i. p; qd fit. vt si p;dicatio. i. dila-
tatio fame delectat que. i. aliquē. nullo mō p;ducatur. i. laboret p;ferre nomē. i. famā suā in plimos po-
pulos. q; lz ab aliq;bus laudaret: ab alijs tū vituperaret. **E**rit igit q; p;tent; gla puagata. i. di-
larata in suos. **E**t ista p; clara immortalitas fame. et loquit; ironice/ q; nō est p; clara nec immortal.
illa coartabit. i. p;stringet in fminus vni; gentis. i. vni; idiomatis **N**ō q; tāta ē diuersitas mo-
rū in gentib; q; illud qd reputaf apud alios laudabile: apud alios reputaf vitupabile. **R**eputaf
enī apud syrios laudabile comedē parētes mortuos ne comedant a ximibus in tra. qd apud alios
ē execrabile. **S**iliter apud iudeos reputaf laudabile ducē vxores p; sanguinitate propri-
mas qd apud ch;ianos p;hibet. **I**n trivallis laudabile est occidē p;rem sexagenariū et cremare
ipm. qd apud alios ē vitupabile. **U**n dic; poeta **S**ūt loca: sūt gentes: q;bus et maciare parentes
Est fas et pietas duz longa supuenit etas.

Sz q; multos clarissimos suis t;pius viros: scripto-
rū inops deleuit obliuio. **Q**uanq; qd ipa scripta pro-
ficient/ que cum suis auctoibus p;mit longior atq;
obscura vetustas?

Vos at. **P**rio dic; **O** fama et gla nō sit immortal; p;tz. q; multos viros clarissimos. i. glosos suis

impedit. et p; nō est multū appe-
tēda. vñ dic; in lra. **A**dde p;dicte rō-
ni q; hoc ipm septū. i. spaciū breuis
hitaculi. i. pui spaciū i q; nos hitam;
incolūt. i. inhabitant ples natōes. i. gē-
tes distantes. i. differētes lingua. i.
idiomate et moribus et rōne totius
vite. i. rōne modi viuēdi. ad q; non
p; puenire nō mō. i. nō tm fama sūz
guloz hoim: s; etiā nec fama vrbuz
tum. i. tā difficultate itinez. i. viar. tū

Hic oñt glaz mūdānā eē exitem
ex pte diuersitatis morū. p; q; de
eodē apd diuersos p;re iudicaf. et
intēdit talē rōnē. **C**ōtrarietates in/
stitutionū et legū impediūt fame di-
latacionē. s; hoies p;trariar; institutē
onū et legū trā inhabitant. s; diuersi-
tas institutionū et legū impediūt di-
latacionē fame et p; nō ē multuz
appetēda. vñ dic; in lra **Q**uid supple

Hic p;hia oñt exilitatē glē ex bre-
uitate durationis. p; quā nō p;peru-
atur. **E**t diuidit in tres ptes. pmo
oñt hoc ex hoim obliuioē. et ex t;pis
breuitate. ibi. **V**os s; o. 3° oñt glām
a vris stuoosis nō esse appetēdā. ibi

Hic p;hia oñt exilitatē glē ex bre-
uitate durationis. p; quā nō p;peru-
atur. **E**t diuidit in tres ptes. pmo
oñt hoc ex hoim obliuioē. et ex t;pis
breuitate. ibi. **V**os s; o. 3° oñt glām
a vris stuoosis nō esse appetēdā. ibi

Libri scđi de consolatione philosophie

pius deleuit inops, i. defectuosa obliuio scriptoz, quanq̄ etiā ip̄a scripta pficiant qđ .i. parū, q̄ scripta longior z obscura uerustas t̄pis p̄mit, i. plūmit cū suis auctozib⁹ q̄z s̄t scripta. Nō q̄ p̄ scripturā fama gestoz trāsmitit ad posteros, tal̄ aut̄ scriptura q̄nq̄ deficit: uel p̄t̄ inopiā scrip̄toz, uel qz ipsa scripta in se uerustate plūmunt, et iō fama z gl̄a in obliuionē pueniūt, vñ Salustius i. catilinario p̄querit̄ res gestas romanoz min⁹ eē famolas p̄pter inopiā scrip̄toz, Athenē siūm nō maioris fame q̄s romanoz/ p̄pter scrip̄toz copiam.

Hic p̄bia ont̄ famā z gl̄az nō eē durabile z imortalē ex t̄pis breuitate. d. **Nos** nō hoies uideā vob̄ p̄ pagare, i. facē imortalitātē/ cū cogitatis famā futuri t̄pis, z i h⁹ frustra cogitatis, qz exilis ē duratō fame p̄ t̄ps, qđ, i. t̄ps si p̄cēs, i. p̄pares ad infinita spacia et̄nitate/ qđ habes q̄ leteris de diurnitate tui nois, i. tue fame, q. d. nihil ē. **Etenī** mora vñi⁹ momēti si p̄ferat, i. p̄paret de eē milib⁹ annis: h̄z aliquā p̄portioē z lz minā, i. valde parua, qm̄ vtrūq̄z spaciū t̄pis ē finitū, s̄ h̄ nūerus āno rū, i. decē milia: uel ei⁹ nūeri q̄ntūlibet multiplex sic duplū v̄l triplū: n̄ p̄t̄ p̄pari ad inf̄minabilitātē diurnitatis q̄ ē et̄nitas, qz finitis ad se i uicē qđā fuēt collatio, i. p̄patio, inf̄niti nō z finiti nlla vnq̄z p̄t̄ eē collatio, Ita fit vt fama t̄pis q̄n tūlibz plixi si cogitef̄ p̄pando cū inexhausta, i. infinita et̄nitate/ ipsa videat nō pua s̄ plane nlla esse. **Nō** omē qđ incipit in t̄pe: n̄cario h̄z finē in t̄pe, cū sit cā corruptōis t̄paliū, iij. p̄hyf. **Cuz** igit̄ fama sit t̄paliū/ incipit̄: ip̄a desinet in t̄pe, z p̄ p̄ns nō est p̄petua. **Nō** q̄ t̄ps q̄ntūcūq̄z magnū p̄patū ad et̄nitatē/ minū reputat z q̄ nulli⁹ momēti, lz enī finitōz ad se inuicē possit eē p̄patio z inf̄ ipsa possit eē p̄portio: tñ finiti ad infinitū nlla est p̄patio. **Cū** igit̄ et̄nitas sit duratio inf̄nita tota s̄l̄ ex̄ns, z t̄ps q̄ntūcūq̄z magnū sit finitū, t̄ps nllam hēbit p̄portioē ad et̄nitatē, z per d̄ns fama q̄ntūcūq̄z proluxi t̄pis p̄pata ad eternitatem: nlla videt̄ esse.

Hic p̄bia ont̄ gl̄am a uiris n̄tuo sis nō eē curandā, et hoc duab⁹ rō/ nib⁹, scđa ibi. **Quid** at̄ est. **Pria** rō ē illa. **Illud** qđ spectat ad leuitatē ar rogātīe: a sapiētib⁹ nō est curandū, s̄ gl̄a p̄t̄ quā hō recte facit p̄t̄ lau des hoim/ illa spectat ad leuitatē ar rogātīe, z est digna derisione, q̄ zc̄. **Qua** aut̄ tal̄ arrogātia sit quedā derisio declarat i. l̄ra, z dic̄. **Nos** hoies nescitis recte facē nisi ad p̄plares auras, i. ad p̄ploz p̄placētias z ad inanes rumores z laudes, z vos postulat̄s, i. desiderat̄s p̄mia de sermūculis alienis, relicta, i. postposita p̄stantia, i. dignitate v̄re p̄scie, z n̄tutis p̄pter quā debētis recte opari. **Acci**pe, i. p̄lidēa q̄festiue, i. gl̄ose aliq̄s illūcrit, i. deriserit quendā dicentē se eē p̄hm i leuitate h̄mōi arrogātīe. **Nā** cū qđā tyrānus esset ador̄sus p̄tumelijs, i. incepisset alloq̄ p̄tumeliose quēdā hoiez q̄ induerat, i. usurpauerat sibi falsū nomē p̄hi, nō ad vsuz uere n̄tutis: s̄ ad sup̄bā gl̄am, z tyrānus adiecisset, i. dixisset se iā sciturū an iste eet p̄hs/ si qđem illatas sibi in/ surias patient̄ leuitq̄z tolerasset. **Ille** q̄ dixit se p̄hm/ paulisper patientiā assumpsit, i. in p̄ncipio, z accepta p̄tumelia a tyrāno uelut sibi insultās inq̄t ad tyrānū, **Intelligis** ne me esse p̄hm? tūc ille

Nos nō immortalitātē vob̄ p̄pagare uideā: cū futuri famā t̄pis cogitatis. **Qđ** si ad eternitatis infinita spacia p̄tractes/ qđ habes q̄ de nois tui diurnitate leteris? **Unius** etenī mora momēti si decē milib⁹ p̄ferat̄ annis: qm̄ vtrūq̄z spaciū definitū est: minū licz: h̄z tñ aliquā portioē. **At** hic ipse nūerus annoz/ ei⁹ q̄z q̄ntūlibet multiplex/ ad inf̄minabilē diurnitatez ne p̄pari quidē p̄t̄. **Etenī** finitis ad se inuicē fuerit q̄/ dam, inf̄niti nō atq̄ finiti nulla vnq̄z poterit eē collatio. **Ita** fit vt q̄ntūcūq̄z plixi t̄pis fama si cū inexhausta et̄nitate cogitef̄: nō parua s̄ plane nlla eē videat̄.

Nos aut̄ nisi ad populares auras inanesq̄ rumores recte facē nescitis, et relicta p̄scientie n̄tutis q̄ prestātia de alienis premia sermūculis postulat̄s. **Acci**pe i huiusmodi arrogātīe leuitate q̄festiue aliq̄s illuserit. **Nā** cū quidā ador̄sus esset hoicem p̄tumelijs q̄ nō ad vere n̄tutis vsuz s̄ ad sup̄bā gloriā/ falsuz sibi philo sophi nomē induerat, adiecisset q̄z iaz se sciturū an ille p̄hus esset: si quidē illatas iniurias leuit̄ patientq̄z tolerasset. **Ille** patientiā paulisper assumpsit, accepta q̄ p̄tumelia uelut insultans, iam tandē inquit intelligis me esse philosophū? **Tum** ille nimū mordaciter **Int**ellexeram inquit si tacuisses.

Nā cū qđā tyrānus esset ador̄sus p̄tumelijs, i. incepisset alloq̄ p̄tumeliose quēdā hoiez q̄ induerat, i. usurpauerat sibi falsū nomē p̄hi, nō ad vsuz uere n̄tutis: s̄ ad sup̄bā gl̄am, z tyrānus adiecisset, i. dixisset se iā sciturū an iste eet p̄hs/ si qđem illatas sibi in/ surias patient̄ leuitq̄z tolerasset. **Ille** q̄ dixit se p̄hm/ paulisper patientiā assumpsit, i. in p̄ncipio, z accepta p̄tumelia a tyrāno uelut sibi insultās inq̄t ad tyrānū, **Intelligis** ne me esse p̄hm? tūc ille

Metrum septimum

tyrannus mordacis inquit Intellexeram te plim si tacuisses. **N**o fm Comentatorē in plogo. viij. pbyf Verus pbs dz ee pfaa oib' generib' dtutu, z p pns debet ee magnanim'. **S**z fm Sen. in li. de clem magnanimi e iniurias z offensiones supbi despice. z p pns vbis ptumeliosis puocari no dz **I**te veri phi est no vinci a passionib' s pot' dz moderaret refrenare passiones. cuz ptus pstat i moderatione passionu. vñ Arl. iij. eth. dic' Mansuet' vult impurbatus esse et no duci a passione. **U**n qdā pbs ptumeliose sibi insultanti dixit Tu didicisti maledicē: s ego didici maledicta ptemnere.

Quid aut est qd ad pcpuos viros (de his eni sermo est) qui stute gloriā petūt. qd inquā est qd ad hos de fama post resolutū morte supma corpus attineat? **N**ā h (qd nre rōnes credi vetāt) toti moriunt hoies: nulla est oīno gloria. cū is cui' ea esse dicif nō extet oīno. **S**in ho bene sibi mens conscia terrēo carcere resoluta celū libera petit **N**ōne omne terrenū negociū spernit: que se celo fruens: terrenis gaudet exemptam?

te: q. d. nihil. de his eni viris e fmo nr qui petūt. i. qrun glām stute. i. opib' dtuosos. **N**ā si hoies toti moriunt corpe z aia vt quidā putāt. qd tñ nre rōnes. i. phice vetant. i. phibent credi. qz fm phiam aia intellectia e imortal. nlla est oio gla p' mortē. cū iste oio nō extet. i. non sit cui' ea gla esse dī. **S**in ho mens bñ sibi pscia. i. illesa/resoluta. i. liberata freno carce. i. a corpe/ p' mortez libera petit celū. **N**ōne ipa aia q celo fruēs gaudet se exemptā frenis/ ipa spernit oē frenū negociū z p pns frenā glaz' q. d. sic. **N**o q ad dtuosos nihil spectat de fama nec in pnti vita: nec i futura. **N**o in pnti qz dic' Sen in puerb. q plimi curāt famā: pauci at psciam. z tales pauci curātes psciam/ st dtuosos z phi. de quib' loquit boeci' in fine ētat' de sumo bono. d. **P**auci st viri honoradi sic phi q ptemnūt desiderū sensus/ z sequunt desiderū intellect'. **P**lmi at st q curāt famā sic st vulgares q relicta stute pscie: p' laudes hoim recte faciūt. **P**e qb' dic' septura **A** mē dico vob/ receperit mercedē suā. **N**ec etiā fama spectat ad viros dtuosos i futura vita q vir/ tuosi si tōlit moriunt/ nihil ad eos de fama. **S**i at aia viuit p' mortē/ ista euolat ad celuz. z nihil curat de fama. spernit omne frenū negociū. z poti' gaudet qz e exempta a curis frenis z gaudio celesti fruit in eternum

Metrum iambicum archilochium

Quicunq; solā mente pcpiti petit
Summumq; credit/ gloriam.

Late patentes etheris cernat plagas

Artumq; terrarum situm

Breuem replere non valentis ambitū

Pudebit aucti nominis

Quid o superbi colla mortali iugo

Frustra leuare gestiunt?

Licet remotos fama p populos means

Diffusa. linguas explicet.

Et magna titulis fulgeat clara domus

Dors spernit altam gloriam

Inuoluit humile parit et celsum caput

Dic incipit metrum septimum h' scdā qd dī archilochium ab inuente. iambicum a pede pñante. z constat ex pmo stū metro. z dimetro. **I**n quo metro phia docet quomodo gla sit ptemnēda ex pscidatione amplitudis celi et strictitudis terre. dicens. **Q**uicunq; petit. i. desiderat pcpiti mēte solā glaz. z credit istā ee sumū bonū. i. pcpitū int' appetēda: iste cernat. i. pscidēt plagas etheris. i. ptes celi late patētes. z cernat artū sitū traz. i. strictū spaciū fre in pspatione ad celū: ille pudebit. i. verecūdabit aucti nois. i. aucte fame sue/ n valētis replē breuē ambitū. i. parū spaciū fre. **E**t tūc exclamat. d. **D** p' hoc miror qd. i. p' qd supbi gestiūt. i. cupiūt frustra leuare. i. extollē colla sua mortali iugo. i. mortali fama. lz eni fama diffusa means. i. trāsiens p' remotos p'pos. explicet se linguas. id ē. p linguas p'plox. z lz magna dom' tua. i. nobil' parēcla vl' familia tua fulgeat claris titulis. i. laudib'. tñ mors spernit altā glām. z mors parit. i. sil' inuoluit hūile caput. i. misēz hoiez et celū. i. nobilē vel dinitē. z mors equat infima sumis nll' pendo. qd declarat. d. **U**bi nūc manēt ossa fidel' fabricij. qd **B**ur'

Libri scđi de consolatione philosophie

aut rigidus **Catho** supple est. q. d. qđ manet de gla
coz post morte: vtiq; modicu. s. illud manet qđ te/
nuit. i. exilis fama/ supstes. i. manes signat iane no
men eoz pauculis lris scriptis i epitaphijs eoz. s.
qđ id e. i. ad qđ nouim? decora vobula scpta. nun
qđ intelligit p ea ipos esse psumptos. i. mortuos?
q. d. immo. **Jacetis** g mortui proius ignorabiles
nec fama efficit vos notos. **Et** qz aliqs dicet. licz
ipsi sint mortui corpe: tñ viuūt f3 famā. dic phia
Si putatis vitā vřam longius trahi. i. plongari
aura mortal' nois. i. splēdore mortalis fame cuz se
ra. i. vltia dies vob hoc rapiet. i. famā auferet. iam
vos manet. i. expectat scđa mors. q. d. si estis pri?
mortui corpe: z fama manēs/ est vita vřa: illa ces/
sante scđario moriemī **Nō** fabrici? fuit p sul ro
man? q cū mitteret pugnare p **Pyrrhū** regē epi
rotaz: rex pmisit sibi ptez regni sui vt ēnsiret ad
ipm. qđ fabrici? ptempfit. sequeti āno **Pyrrhus**
obtulit sibi magnā pecuniā auri vt ēderet **Roma**/
nū imperiū. cui ait fabrici? **Roma** nō vult aurū.
s vult impare hñtibz auz. p p hoc ipse diā? fu
it fidelis **Fabrici?** **Dicit** etiā de fabricio q cū q
dā ad eū venisset pmittēs se **pyrrhū** occisurū si **fabrici?** sibi pecuniā aliquā dare vellet. ipē &
fabrici? hñc traditozē ligatū misit ad **pyrrhū** p tali scelē pniēdū. **Cui** tñc **pyrrhus** dixit **Pol**
sibili? ē solē a suo tramite deniare qz **fabriciū** a via reā rōnis discedē **Nō** q **Brut?** fuit pri
mus p sul rōnus q amore libtatis z iusticie p p stupz **Lucrecie** plima egit. z multa bella p rōnis
inijt. p p qđ etiā famosus fuit. **Nō** q **Catho** diā? ē rigid? p p rigozē ai sui qui ad nihil turpe
flecti potuit. et tate iusticie fuit vt **Lucan?** ipm dñs pparet in iudicāda cā q fuit inf **Julii** cels/
rem et **Pompeiū** dicēs. **Uitrix** cā dñs placuit s vīdā **Cathoni**. **Et** de hoc magis patebit qto
huius p: oia scđ

Probat aduersam fortunā meliorē prospera

Ista ē ođana pfa hui? scđi. et qz
phia oñt hō fortunē nō multū eē ap/
petēda/ aliqs putaret q i fortuna ni
hil eēt boni: iō iā oñt phia cuiusmo
di bonū sit i fortuna. z pbat fortunā
aduersā pl? eē bonā qz pspērā. z p
p mittit suā intētionē. z pbat inten
tū. ibi. **Illa** ei **Prio** diē **Boeci** ex
dicitis p3 q fortuna ē ptemēda. sed
ne putes me gerē. i. facē bellū inero
rabile. i. implacabile p fortunaz sup
ple scias q aliqñ est. i. ptingit q ipsa fortuna nihil fallax. i. nihil fallacit agēs bñ mereat de hōib?
eo q aliqđ bonū euenit hōib? p eā tum. s. cū fortuna se agit manifestādo suā falsitatem. cū deregit
frontē p sui aduersitatē. cū pfitet mores suos p instabilitatē. **Et** sdit phia. nōdñ forte intelligis
qđ loqr. qz mirū est qđ ego gestio. i. cupio dicē. eoz. i. iō vix queo explicare sniaz vbis. etenī ego
reoz. i. opior aduersam fortunā pl? pdesse hōib? qz pspērā **Nō** qñcūq; in aliqđ diāto videt eē re
pugnātia illud videt mirabile diā. s. dicē fortunā aduersā hōib? prodesse/ videt esse quedā re/
pugnātia in diāto. nā esse aduersū alicui z sibi pdesse: adinuicē repugnāt. iō diē phia mirū est qđ
gestio dicē. scz fortunā aduersam magis prodesse qz prosperam.

Dic phia pbat intentū q fortunā
aduersa melior sit qz pspa fb? rōni
bus. scđa ibi. **Postreō**. scđa ibi. **An**
hoc. **Prio** diē **Illa** fortuna pspa sp

Sed ne me inexorabile ptra fortunaz gerē bel
lū putes. **Est** aliqñ cū de hōibus illa fallax ni
hil bene mereat. tum scilicet cū se aperit/ cū frontē de
regit moresq; pfitet. **Nōdñ** forte qđ loquar intelli
gis? **Mirū** est qđ dicē gestio. eoz sententiā vbis expli
care vix queo. **Etenī** plus hōibus reoz aduersam qz
prosperam prodesse fortunam.

Illa enī sp specie felicitatis cū videt blanda mentit.
Hec sp vera ē. cū se instabilē mutatione demonstrat.
Illa fallit: hec instruit. **Illa** mendaciuz specie bonoz

Illa enī sp specie felicitatis cū videt blanda mentit.
Hec sp vera ē. cū se instabilē mutatione demonstrat.
Illa fallit: hec instruit. **Illa** mendaciuz specie bonoz

Equatq; summis infima

Vbi nunc fidelis ossa Fabricij manent?

Quid Brutus aut rigidus Catho?

Signat superstes fama tenuis pauculis

Inane nomen litteris

Sed quid decora nouimus vocabula

Num scire consumptos datur?

Jacetis ergo proius ignorabiles

Nec fama notos efficit

Quod si putatis longius vitam trahi

Mortalis aura nominis

Cum sera vobis rapiet hoc etiam dies

Iam vos secunda mors manet

Prosa octava

mentes fruentiū ligat. hec cognitione fragilis felicita-
tis: absoluit. Itaq; illaz videas ventosam: fluentem:
siniq; semper ignarā. Hāc sobriā succindamq; z ipsi?

aduersitatis exercitatione prudentē

tes i se fallit. hec at aduersa fortuna hoiez instruit onēdo q; nō sit p̄fidēdū p̄spe fortunē p̄t ei? mu-
tabilitatē. **Illa.** s. p̄spa fortuna ligat. i. fallēdo mētes fruentiū hoim sp̄cie bonoz mēdacū. hec. s. ad-
uersa fortuna absoluit. i. liberat. s. mētes hoim cognitōe fragil. i. enīstorie felicitatis. **Et tūc recollē-
git effect⁹** vtriusq; fortunē. d. Itaq; illā. s. p̄spērā fortunā vides ventosā. i. sup̄bā fluētē. i. p̄digā. et
sui ipsi? ignarā. nā hoies in p̄sp̄itate p̄tinua/seip̄os nō cognoscūt. hāc. s. aduersam fortunā tu vi-
des sobriā et succindā. i. humilē nō sup̄bā. z prudentē exercitatione aduersitatis. **Nō q; ex ista
lra p̄nt formari tres rōnes q; aduersa fortuna melior sit p̄spa.** P̄ria rō est ista. Bona fortuna i spe-
cie vere felicitatis recipit hntez ipam. s. fortuna aduersa nō decipit/ s. vera ē. ostēdens se talē qlis
est. s. aduersa melior est q̄s p̄spa. **Secda rō est.** P̄rospe fortuna ligat mētes hoim mēdacib⁹ bōis.
s. aduersa liberat mētes a falsa felicitate. s. ē melior. **Tertia rō.** P̄rospe fortuna reddit homies sui
ignaros. s. aduersa facit hoies sapientes. s. ē melior q̄s prospera.

Postremo felix a vero bono deuos blandicijs t̄hit.

aduersa plerūq; ad vera bona reduces vnco retrahit

t̄hit a vero bono. s. fortuna aduersa ē hmōi. s. zc. **Quā** diē in lra **Postremo felix.** i. p̄spa fortuna. cū sit
is blādicij t̄hit deuos. i. errātes a vero bono. s. aduersa fortuna plerūq; rēhit vnco. i. tenaculo
reduces. i. reuertētes ad vera bō. **Nō q; qz p̄spa fortuna videt ee p̄pinq; felicitati eo q; sine bo-
nis fortunē nō p̄tingit ee felicē.** ex de bō fortuna. iō suis blādicij t̄hit hoim sensualē a vero bono
qđ p̄sistit in speculātōe dei. **Aduersa at fortuna/ qz ont. p̄spērā fortunam ee mutabilē: ipa reducit
Choiem ad verū bonū qđ ē imutabile.**

An hoc int̄ minima estimādū putas. q; amicoz tibi fi-
deliū mētes: hec aspera/ hec horribilis fortuna detexit?

Hec tibi certos sodaliū vultus ambiguosq; secrenit.

discedens/ suos abstulit: tuos reliquit. Quāti hoc in-

teger vt videbaris tibi fortunat⁹ emisses? Desine nūc

amissas opes querere. quod preciosissimū diuitiarum

genus est/ amicos inuenisti

cor. q. d. aspa fortuna docuit te discernē int̄ v̄cos amicos z falsos. qz p̄spa fortuna a te discedēs abs-
tulit suos. i. q̄ erāt amici rōne p̄sp̄itatis. z reliq̄t tuos amicos q̄ te dilexerūt nō p̄t tua. **Quāti.** i.
q̄nto p̄cio tu emisses hoc integer. i. i integritate fortunē p̄stitit⁹ cū videbaris tibi fortunat⁹ vt potui-
ses cognoscē veros amicos. nunc desine. i. cessa q̄rere opes. i. diuitias amissas qz inuenisti veros
amicos q̄ s̄t p̄ciosissimū gen⁹ diuitiaz. **Nō i aduersitate falsi amici fugiūt: s. i tpe p̄sp̄itatis ma-
nēt.** vñ **Sen.** i. li. de rem. **Quē** tu felicē credis: illū multi comitant. vt mel musce sequunt. cadaue-
ra lupi. frumēta formice. predā ista turba sequit/ nō hoiez. **Nō q; aduersa fortuna ont̄ fideles a-
micos.** vñ **Sen.** x̄. ep̄. **Turba** familiaris cū a te pasci desierit/ ipa te nō pascet. et qđ tu bñficio
tuo scire nō poteras/ paup̄tate scies. illa veros amicos retinebit. discedit q̄cūq; nō te s̄ aliud se-
quebat. **Est** autēz p̄pter hoc vnū amanda paup̄tas q; a quibus ameris ostendit. **Unde pauper
Hericus.** **Preualet** hoc solo mala sorz q; monstrat amicos. **Qui** boni q̄ mali mōstrat vtrāq; viā
Itē poeta **Ipe** felici nō cognoscunt amici. **Sorte** patet misera q̄ sit dilectio dā. **Itē** alibi **Cū** fu-
eris felix m̄stros nūerabis amicos **Ipa** si fuerit nubila: sol⁹ eris. **Itē** **Lobias** fluctuat ad celsū ve-
nalis amic⁹ egenū **Sz** ver⁹ refouet vt fabricat⁹ amor. **Nō q; fidel̄ amic⁹ ē p̄ciosissimuz gen⁹
diuitiaz.** qz amic⁹. ix. et̄. ē alk ego. i. amicorū est idē velle z nolle. **Nō** enī eligit vinē sine amicis
h̄ns reliq̄ bō. **Et** **Sen.** ix. ep̄ diē **Sapies** z si p̄tent⁹ sit se ip̄o t̄n̄ amicū h̄re vult p̄t nihil aliud
nisi vt exerceat amiciciā nē tā magna p̄tus lateat. **Et** **Lull** i. li. de offid. diē. **Honores:** diuitie: z
Dignitates nunq; sūt amicicie antepōnēde

